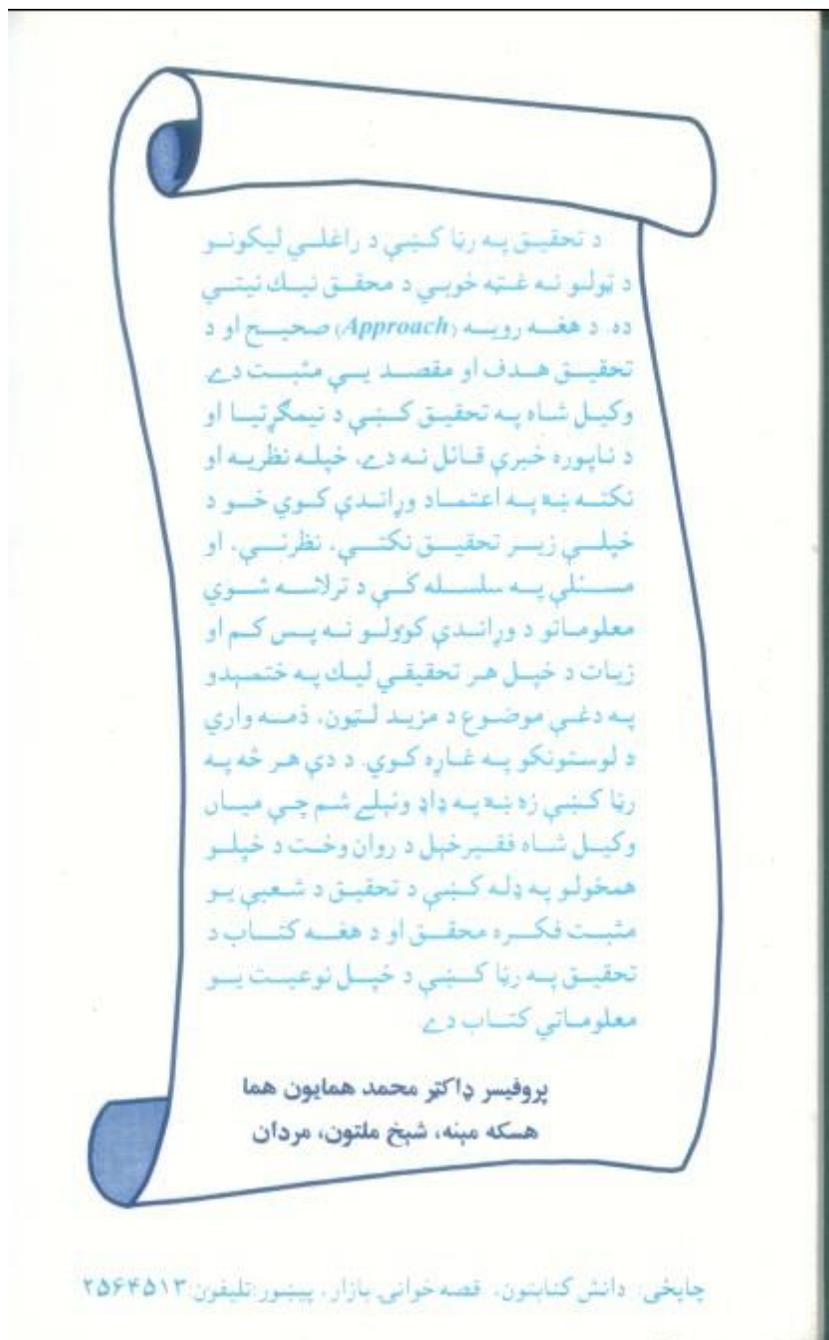

د تحقیق په رڼا کېنې

Ketabton.com

میان وکیل شاه فقیر خېل

د تحقیق په رڼا کېسې

میان وکیل شاه فقیرنچل

ٲول ٲمونہ دیکونکی دی

دکتاب نوم _____ د تحقیق پہ رنیا کبھی

یکونکے _____ میان وکیل شاہ فقیر خیل

د چاپ سال _____ ۶۲۰۰۲

کتابتے _____ محمد رسول یتو آپدی

د چاپ ھاٹے _____

بیہ (۶۰) روپی

ناشر _____ سید طاہر شاہ، محمد آصف

سلامت شاہ

تروئے

دخچک مورپلارپه نوم
په کورچي نورشه
دچاپه د عاکانوچي زه د
دناپه لتون يم

مياک وکيل شاه فقيرخچک

شمبر	يک	پج
۱ -	د تحقيق په رڼا کښې - يو عمومي تاثر او نورې خبرې	۶
	ډاکټر محمد همايون هـا	
۲ -	د کريم داد الف نامه او د هغې شرح	۲۲
۳ -	د سعيد خټک يو شعر	۳۶
۴ -	صديق څوک د سے	۴۶
۵ -	ابراهيم څوک د سے	۶۵
۶ -	نوم ورک شاعر محمد سعيد او د هغه قلبي اشار	۸۰
۷ -	پښتو کښې روچينه منظوم طبي لغت	۹۶
۸ -	نوشحال خان خټک او حکمت	۱۱۲
۹ -	فقير جميل بېگ جمال خان (د شاعر په چټ	۱۳۸
۱۰ -	په تحقيق کښې د ماخذ اهميت	۱۴۷
۱۱ -	پښتو نثري ادب	۱۶۰

د تحقیق په رڼا کېنې

یو عمومي تاثر او نورې خبرې

زۀ د خپلې داتې تجربې په رڼا کېنې وایم او ددې فن ما هرانو هم دا خبره ښه په وثوق سره کې ده چې تحقیق د ادب یو کرکېڅنه شعبه او یوه ډېره گرانه لار ده په دې کې کېڅنه لار د تګ د پاره ډېره لویه سینه او زړه چا و دودون غواړي کله ناکله یو محقق په مودو مودو د یوې نکتې په لټون وي او حقه وخت چې دیو او دود منزل نه پس خپل ځان هغه ته نژدې وگڼي نو یو ناسایه دهغه د مغروضې په ضد د یوې نوې نکتې په انکشاف دهغه ټوله تواری او شواهدون په اوبو لاهوشي او هغه چې د نوم ځای نه ورومې کام اخته وي په بېرته هم په هغه ځای ولاړ ښکاري نو ځکه نو د تحقیق دې گران کار ته هم هغه بنیاد مزره یو څه شي چې هرې ناشونې ته وړاندې نه په ذهنی توګه تیاروي د تحقیق د لارې خنډونه زړه نه بائیلې، د موصلي ځاوند وي او د تحقیق په لاره هر تیاره گټه ښه په دودن تندی وړاندې کېږي. ما په خپل کتاب د تحقیق فن کېنې دا حقیقت په گوته کړه دس چې د تحقیق د کار د گران والي سره

۱. بیخي یو تکنیکی عمل هم دے د تحقیق کارهله کتور ثابتیدے
شي چي دا عمل ددې دپاره د جوړولارو په رنیا کبني سرته
ورسول شي ځکه چي د تحقیق ادا نه په کوتلي دليونو ،
قلمي مسودو ، دستاويزاتو او په زرو چاپي موادو ولاړه
وي د یو محقق د چلې مطالعې په رنیا کبني د زرو نظریو
رد مقصدوي هغه نوې نظریې وړاندې کول غواړي او
ددې لارې د نوو لاروو دپاره د غور و فکر نوې نوې سنکې
را منځ ته کوي په څه موضوع یو تحقیقي کار پخړي هم قطعې
او حتمي نه شي کتلی کېدے د تحقیق سره هېشه نوې مسنې
را پیدا کېږي او د زرو مسؤل حل را اوځي د حل تحقیقي کار د مافی
په خواله د مستقبل د محققینو دپاره د یوې رابطي کار وړکوي
دوره اهم تکنیکی کار که پخړي د تحقیقي رسمیاتو دپور کولو
نه بغير وکړے شي نو دا رنگ نور و محققینو ته ددغې تحقیق
د استناد دپاره اساسي ماخذ ونو ته په رسېدو کې گرانې
پېښېږي او یا ورته بیخي او نه رسي او په نتیجه کې دغه
تحقیقي کاوش یو بي اعتباره دستاويز وگرځي -

زمونږ د پښتو په ادب کې د تحقیق د لارې سواره
ډېر لږ کسان دي او که چا په دې صنف کې څه کار کړے ده
نو دهغې ډېره لږه برخه د تحقیق د اصولو سره سمون لخواړي
زمونږ تحقیق کارانو د سرکاري ادارو د پښتني او د لاس امداد
نه بغير په یو اځي سر او ښه په نېک نیتي د مقدار

په لحاظ ډېر درانه کارونه کړي دي. ښمېره وړک قلعي ښخې
 ې مدون کړې او د پښتو ادبي تاريخ گڼ تياره گڼونه ې رڼا
 کړي دي نو کم اوزيات دغه ټول تحقيقي کاوشونه د تحقيق
 د پاره د تيا کلي شوي اصول او درسميا توپه کنډه ډېره په
 گرانه پوره نځيري نوڅکه د عالي سطحې د تحقيق معيار سره
 سمون نه توري او په دغې لحاظ زمونږ د پاره پرې کږه تړل
 لوكو قي گرانه پرېوزي -

زمونږ په تحقيقي ادب کېنې د داسې غېږ معياري تحقيق گڼ
 مثالونه بيا موندل شي - زه دلته د دغې مثالونو د يو په يو
 ذکر په ځاې د دغې پخپله دا مجموعي تاثر وړاندې کووم چې
 په دغې تحقيقي کاوشونو کېنې ځنې نود وړاندې نه د يوې
 تيا کلي شوې مفروضې په بنياد په هر طريقه ښه په منمو
 بندې ډېر ځوانۍ نظريې رد مقصد وي په تحقيق کېنې دا رويه
 د دغې کار د بنيادي اصولو په ضد کېنل کيڼي ځکه چې تحقيق
 د نيتونو تيري نه مني - د تحقيق په لاره د ډېرو نظريو رد
 څخه شجر ممنوعه نه ده، خود دې رد د پاره نېک نيتي بنيادي
 غوښتنه ده - دغه ترديدې نکتې که چېرې د تحقيقي سفر
 په دوران کېنې په عمومي ډول منې ته راشي او د تحقيق د
 يو زور بھارت د پاره د نوې رډې بنياد گومي نو د څه مصالحت
 کوشن له څخه دهغې نه ډډه د بنيادي اصولو نه خلاف خبر ده -
 په تحقيق کېنې دستاويزي ثبوت د اهميت وړ وي او عقلي

دلائل ثانوي درجه لري - که چرې د انصاف په نظر او وکتې
شي او زمونږ د راتنه تحقيقي او شونته د تحقيق د دغې شميارې
اصولو په رڼا کې او سنجولې شي نو په دغې پېمانه به زمونږ
د تحقيقي ادب يو لويه برخه نېر معياري ثابت شي -
زمونږ د پښتو د تحقيقي ادب يوه لويه برخه په روايتونو
اېوانه ده - په تحقيق کې د روايتونو، اهميت په چل ځاښه
ځکه چې په اسلامي طريقه تحقيقي کې د روايت د منلو د پاره
کوم اصول منضبط کړي شوي دي هغه د مره کلک شور وږند
دي چې په هغې د عمل نه پس د تحقيق په نېټجو د شک و شېبې
صېح گنجائش نه پاتې کېږي د حديثونو په سنجولو او تدوینو
کې د علم حديث ماهرانو د روايت هم دغه پاڅنه اصول د
نظر لاندې ساتلي دي، او د ثقه او مستند اهاديشو يو لويه
برخه يې راغونډه کړې ده چې د اسلامي فقي د پاره د بښاکار
ورکوي نو که چرې په ادبي تحقيق کې د روايت
د سنجولو هم دغه بڼه او گڼولي شي نو د تحقيق پرې معياري
کېږي هم او مستند کېدې پرې هم شي نو زمونږ په تحقيقي
ادب کې پکار راوستې روايتونه ته سند لري او نه تسلسل
او دغې روښنې زمونږ د تحقيقي ادب يو لويه برخه نېر معياري
کړې ده - د زړو ديوانونو ترتيب و تدوين او بيا په هغې
يکلي شوې مقدې د دغې رنگ مثالونه دي چې د تحقيق د
اصولو په معيار د دغې اثار سنجول د وخت يو اهم مسود د -

پښتو د تحقيقي ادب د دغې ښکېرې او ناپوره کارونو د سرته رسولو، زموږ تحقيقي کارونه، د تحقيق د عالمي اصولو په معيار د ښخولو او نوې تحقيق د معياري کوولو د پاره په انقلابي بنيادونو کار پر ضروري دے او د دغې اهم کار د پاره، د داسې زلمو ضرورت دے چې هغوي په يوه لېونۍ جذبېه تحقيق د خپل ژوند مشن او گرځوي او د پښتو د فخر وړ قلمي تاريخ، د پښتو شتمن کلاسيکي ادب او د دغې ادب ارزښتناک آثار، دنيا ته په داسې ډول وړاندي کړي چې د تحقيق د منلي شوي اصولو په کنډه پوره کېدو په بنسټ د هرڅه او هرچاته قبول وي او د هغې په نتيجه خپل پر دو هيجاته د شک و شبهي کنجائش نه پيدا کېږي -

زمانه خيال مياں وکيل شاه فقير خپل هم دغه رنگ زلمو ځنې يو کېدے شي - لکه چې ما په ابتدا کې ويلي دي چې تحقيق د پاره، د زړه زور، بنيادي شرط دے نو وکيل شاه لڅپه زلمے دے د هغه د تحقيقي کاوشونو نه (دنده لگي چې د زړه زور چې هم ښه زيات دے او هغه دغه توانائي د تحقيق غوندې زړه سترې کار ته په کومه لېونۍ جذبېه وقف کړي ده هغه به په دغه ميدان کې د هغه د ناموري سبب او کړي او دې سره سره به د تحقيقي کاوشونو د پښتو د معياري تحقيقي ادب هم شته من کړي د هغه يو غټه نوي دا هم د دغې د خپل کول د نورو ليکونکو پشان چې په يو وخت د ادب په

شيار لسو پېرو پېښې ته د دې ايني او په يوه خله د تحقيق،
 تنقيد شاعري افسانې او ډرامې په توري کښې يو کي ته
 وحي بېکه د خپل طبعي رجحان له مخه صرف د تحقيق ميدان
 نغوښ کړې د دې روځپل ادبي ژوند د ابتداء نه هم په دغې
 صنف کښې ې خپلې هلې ځلې جاري ساتلي دي د خپل دغې ذهني
 استقامت په ډاډې په کال ۱۹۹۷ کښې د ميان محمد الله فقير خپل
 ديوان ېږي د ژوند زمانه ې ۱۳۱۰ هـ نه ۱۳۹۴ هـ تر پنځه (ننار)
 کړې ده مدون کړو او د تحقيق په اصولو پورې د خپلې يوې
 درې معلوما تي متدې سره چاپ کړو د ميان وکيل شاه دغه مقد
 که يو پيله د ميان محمد الله د ژوند او کار په حقله بنيادي معلوما
 تراهم کوي نو ورسره د هغه دوختونو په هغې پېښو هم رڼا
 غوره وي چې دوستونکو د پاره ډېر زيات تاريخي ارزښت
 لري -

په روانو وختونو کښې د علم و فن حدونه ، دانساني فکر
 امکانې بورجلونو ته رسېدلي دي او بيا په هغې کښې د هر علم
 او فن ډمه کښې شعبي او د هغې دومره ې شمېره برخې جوړې
 شوې دي چې په مجموعي توگه په يو علم او فن دره پورې کار
 ممکن شوي نه. د علم و فن د دغې خود ورو دا نوله مخه،
 تخميس دن صبا دوختونو يو بنيادي ضرورت د پوهه خلق
 يورون علم، يا په مجموعي توگه ټول فن ته د لاندې و توپه ښه
 د کار د پاره د هغې يوه برخه خوښه کړي او په هغې کښې ټول عمر

ڇپي هلي ٺهڻي جاري ساڻي ميان وڪيل شاه فقير ڇپيل د وخت په دڀ
 ضرورت ڊر بنه پوهه دے نو څنگه هغه د تحقيق و تدقيق په
 عمومي شعبه ڪنڀي د ڄان ڊپاره د ځنگو په قامولي ڪنڀي د ڇپيل
 جڏا مجد ميان ڇپيل ڀڳ (۱۰۲۳ھ - ۱۱۱۶ھ) او دهغه کورني ڀڳي په
 فقير نيل ميان کانو ياد ڀري د تاريخي او ادبي کارنامو په حقله د
 پلٽڻي او برسر تي خصوصي، ڊپلي ڄانگه (SUB-BRANCH)
 نو بنه ڪري ده - د ميان محمد الله فقير ڇپيل د ديوان، تدوين او په هڻي
 مقدمه، د وڪيل شاه د دڻي رنگ د تحقيقي کاوش و رومي نمونده
 او اوس د دے د تحقيق په رڻا ڪنڀي دهغه يوداسي هغه ده ڀڳي دهڻي
 په لسو ليکونو ڪنڀي شپڻ: مفهونوته د سعيد خٽڪ يوشعر، سديق
 ڄوک دے، ابراهيم ڄوک دے، فقير ڇپيل ڀڳ د شاعر په ڄڻ،
 نو شحال خان خٽڪ او حڪمت او په پښتو ڪنڀي په مڙي نيلو مڙي لغت هم
 دهغه د خوتڻي د تحقيق د دغه ڊپلي ڄانگي سره تعلق لري - ميان
 وڪيل شاه په دڀ حقله زه ڊر خوش بخته ڪنم ڀڳي هغه د تحقيق
 د طبعي رحمان سره ڊپښتو ڊيوڀي د رڻي علمي کورني سره تړون لري
 او بيا هغه ڇپيل ملاچستونه ديونسلي تڙاخر د احساس لاندڀي
 او د قام ولي په يوه لپونڀي جذبه د ڇپيل قام د پيا ورو شراو
 د تعارف او دهغوي د علمي او ادبي کارنامو لپون ته وقف
 ڪري دي -
 ڀڪار د ده ڀڳي د وڪيل شاه د نذر لاندڀي تحقيقي هغه ڊر
 د پاندي د نوستونکو هڻي ته راغلي وے، هڪ ڀڳي هغه دڀ ڪتابت

شوي مسوده زما د تاثيراتو د پاره پوره يو كال آگاهو راكړي
 وه خو زه په دې دوران كې د خپلې يوې اوږدې ادبي تحقيقي
 منصوبې په تكميل كې بوخت ووم او په منځ منځ كې ديك لوست
 څه نور هنكايي كارونه هم دا پېدا كېده نو ځكه د دې كتاب
 اشاعت په دې زما د تاثيراتو زما د خوا هڅې په ضد د هسپانيا
 په وجه د پيل شو، دا د وكيل شاه حوصله او په نجله دې درنه
 تحقيقي څه زما ديك اخستو پخه اراده بلكه فېصله وه چې هغه
 د خپل ناقلاړه خوږي او حساس طبيعت باوجود - تر دې مره
 اوږدې مودې پورې سا را بڼسكله او په يو برنخور د انا نه احترام ي
 بڼه زغم زما ليك ته انتظار وكړو - سره د دې مره هسپانيا زه
 نه شم وپېله چې زما دا تار تارين تاثيرات به دهغه د دې د مره
 ژور او په خوارۍ ديكې علمي او تحقيقي كاوش د پېژند كې
 وود هغه د دې مره اوږد انتظار څه حق ادا كړي او كه نه نو دا په
 يقين سره وپېله شم چې زما دا نيمگړې شان يک به د تحقيقي په
 ډگر دهغه د خوارۍ او د شواخون نه ډك زړه ستړي مزل يو
 چې پلوه منته ضرور او منله شي -

د تحقيقي په رڼا كې - كومه كتابت شوي مسوده ماته
 راكړې شوې ده په دې كې تردې وخته لس تحقيقي يگونه شامل
 دي په تحقيقي كې د ماخذ اهميت د كرم داد الف نامه او دهغې
 شرح او د پښتو شري ادب په سرخطونو د دې عمومي موخو
 يگونه پرته لکه چې وړاندې ذكر وشو شپږ مضمونونه

د فقير جېل ميان ڪانو د علمي ڪورنڊي، د ځني شاعرانو د ژوند د
پلٽنې او ادبي ڪارونو د توضيح او تشریح د هغې سلسلې ڪري
دي ڇي د وکیل شاه د ځپل ٿيڻ د مشرانو په حقله د تحقيقي ڪاڍ
مرکزي او بنيادي نڪتہ وي -

د تحقيق په رٿا ڪنڀي د يڪونو په بنياد موٽڻ د وکیل شاه
په حقله ٻنہ په ڄاڍ وٺيل شو ڇي هغه د ځپل ڪول په تحقيق
ڪاڍا نو ڪنڀي يوداسي نواري ڪنڀي محقق دے ڇي د ځپل هرې تحقيقي
هڻي دپاره، د بنيادي معلوماتو راڻوڻو وٺوڻه پس هغې ته
په ڄر شو انون يو منطقي ترتيب ورکري او بيا ددغې معلوماتو
په ڄاڍ ځپلہ تحقيقي مفروضہ ٻنہ په پنځو دليلونو او د
دستاويزي حوالو په ذريعه يوداسي مثبت نتيجي ته اورسوي
ڇي د هغې په منلو ڪنڀي تر هغې هڻج ڇه باک نه ٿي ڪاري تر ڇو
ڇي د بل يو محقق له اړخه دهغه نه په زياتو پنځو دليلونو او
په مستند دستاويزي حوالو د هغې رد ممکن شوي نه وي -

د تحقيق په رٿا ڪنڀي دا غونڊا ڪري شوي ڪم اوزيات ٿي
يڪونه وخت په وخت د پښتو په مجلو ڪنڀي چاپ شوي دي او
په دي ڪنڀي د وړاندي شوي د تحقيقي نتيجو په ضد تر اوسه
هڻج ڇه ليک نه دے راغلي نو ځکه د وکیل شاه دغه ځپنڀي تر
دي وختونو قطعي ثابتي شوي دي - اوزما په خيال نوم وري
شاعر محمد سعيد اود هغه قلبي آثار، «سعيد خٽک يو شعر -
صديق ڻوڪ دے ابراهيم ڻوڪ دے او په پښتو ڪنڀي روميے

منظوم طبي لغت دوکيل شاه داسې تحقيقي کاوشونه دي چې د مغزو
د اثبات او د ناوياته انکشافاتو په وجه د تحقيق په ډگر يو
تاريخي ارزښت لري -

انکشاف د نوو تحقيقي مفروضو پېشکش، د هغې بيا په
منطقي ډول اثبات او د پخوانو تحقيق شوې نکتو په حقله
د نوي تر لاسه شوي معلوماتو په رڼا کېني مدلل بحث او مثبت
نتيجه زما په خيال د تحقيقي کار بنيادي هډفونه دي - دوکيل
شاه د اکوشش وي چې هغه د خپل تحقيق دپاره نوې نوې
مسئلي ولټوي - د تحقيق په بنياد د پخواني ادب تيار کولو
روښانه کړي او د کلاسيکي دور د نوم وړکو شاعرانو په
حقله د شوي تحقيقي کار په باب له نوې نکتې را منځ ته
کړي -

د نظر لاندې کتاب کېني هغه په زړه شخوندنه دي
وهي بلکه ښه په شعوري ډول ئې دا کوشش کړي د
چې د تحقيق په ډگر د ادبي انکشافاتو نوي ښکي بل کړي
په دې لړ کېني هغه د ځنوزرو شاعرانو په حقله شوي تحقيق ته
به خپل کوشش تر لاسه کړي د نوي معلوماتو په رڼا کېني کتلي دي -

دکريم داد الفنامه او دهغې شرح - د سرخط لاندې يک
په دې انکشاف اړوله د چې د کريم داد ابن انون دروزن د واصلته الحق
نومي الفنا ئې شارح حافظ عثمان نوميښي د چاپ په حقله ډېر نوي
تحقيق کاران د څه مصدقه معلوماتو په وړاندې کولو کېني پاتې

راغلي دي - زمونن ذلعي محقق د زكروشوي الفناي د يوې
هڅي نښي په بنياد ستايل شارج په وروبي خلد مجهوليت د
تيرونه په تراهركولو د انون درونه د اولاد خني ثابت كړي
دے -

"سعید خټک یو شعر" د سرخط لاندې په خپل ليك كښي
وكيل شاه د پښتو د سترو تحقيقات كارا نو همپس خيل اوصديق الله
رښتين دهغه د يو شعر نه اخذ كړي دا نتيجه چې په دې كښي د
نو شحال بابا نه علاوه دهغه د زمانو ذكر دے نېغ په نېغه په
ردكولو د قرآنونو نه دا ثابته كړي ده چې سعید خټک د دې شعر

ه خان كه اطلس د اشعارو او دلي دي
د دې ورو ورو نوي توکي هم نيکلي دي

په دويمه مصرعه كښي د نو شحال د وروني ذكر دے -
د وكيل شاه په خيال د خان نه مراد كنه چې ښكاره ده نو شحال
خټک د دې د خپلي كورنۍ ټولو شاعرا نو په خپل كلام كښي
په خان ياد كړے دے نو په دويمه مصرعه كښي دهغه زمانو
ته اشاره نه ده بلكه دا دهغه د دې وروپه ميان جميل بېگ ،
شېر خان او مير باز خان ياد كړي شوي دي - د ميان جميل بېگ
نه پرته تر اوسه د نو شحال خان خټک د دوه نورو ورونيو د
ادبي جنيت په حقله خه دستاويزي ثبوت منځي ته نه دے
راغلي نو زمونن ذلعي محقق قياس دهغه د دليلونو په رښا
كښي د يقين برید ته ورنژدې شوے دے او دا رنگ هغه په

دې ليک کښې د تحقيقاتو د سروجې اصولونه مخه د زېرې نښې
په رديوه نوې نکتې را وړاندې کړې ده او دهغه دا نوې نکتې
خصوصاً د نوحاحال خان خټک د ورونيو شېر خان او مير بازر خان د
شاعرانه حيثيت په حقله دهغه يقيني لجه د تحقيقاتو کارانو د پاره
د غور و فکر نوې لارې پرانزي -

صديق شوک دے، او ابراهيم شوک دے - د يونو عييت
دوه جدا جدا تحقيقي ليکونه دي زلمي محقق ددغې دواړو پخوانو
نوم وړکو شاعرانو د پېژندگلو د پاره د تحقيقاتو يوشان تکنیک چل
کړے دے - د صديق او ابراهيم په نومونو ددغې دواړو شاعرانو
د ژوند حالات او زمانه، د وختونو په تير وکښې ورک پاتې شوې
دي نوځکه د پېژندو تحقيقاتو کارانو دهغوي په حقله چلوکي کوي
ديو بل نه متضاد رايو وړاندې کړې ده او په دوي کې يې يو
هم دځه کوتلې تحقيقاتو په رڼا کې ددغې شاعرانو د ځاي
ځايښتي او د قام قبيلې په حقله په يقين سره ځه نه دي
وييلي وکيل شاه وروميه محقق دے چې دېر په شوانخون او
د خپل قام ددغې دواړو شاعرانو د موندې د لټون په يوه جذباتي
هڅه دهغوي دکلام د داخلې شهادتونو په مټ دکله هغه ورته
هرڅو دنجلې علي خاکساري په وجه حتمي او قطعي نتيجه
وايي يوه کوتلې رايو قائمه کړې ده او د بنه پخو ديلونو په
بنیادې دا ثابته کړې ده چې صديق او ابراهيم دهغه د حبيبي
امجد ميان جميل بگ رامن دي

د پښتو روښې منظوم طبتي لغت د سرخط لاندې ليک کښې دا
انکشاف شو د دې په هغه په لاس راغلي د مفردات افغاني
د ناپي نسخه د پښتو په ادبي تاريخ کښې وروښې منظوم طبتي
لغت د دې او دا لغت ميان تجمل شاه فقير خپل تصنيف کړې د دې
ثبوت کښې د پښتو د يو صاحب ديوان شاعر ميان محمد الله فقير خپل
روښې د دې -

نوم ورکې شاعر محمد سعيد او د هغه قلمي آثار، دا ليک خپل
ميان کونو د يو گڼامه شاعر محمد سعيد (۱۲۶۳ هـ تا ۱۳۱۱ هـ) کښې د مردان
د کاتنگ په علاقه کښې د اوډيگرام نوي کلي اوسيدونکې و د ژوند
او کار په حقله يو ډېر معلوماتي مضمون د دې په خپل دې ليک
کښې ميان وکيل شاه، دا انکشاف کړې د دې کښې ميان محمد سعيد ابک
خپل د خوشحال خان خټک نه پس د پښتو دويم شاعر د دې منظوم
سفرنامه کې تصنيف کړې ده دا مضمون، د نوم ورکې شاعرانو د
د ټپون د جذبې او په هغوي دکار يو ډېر ارزښتماله نمونه ده.

د تحقيق په رڼا کښې راغلي کښې د کومو ليکونو ذکر او شو
په دغې هر يو کښې د مخه نوې خبرې کوشش شوي د دې اوڅه
دا سې نظريه مسئله او نکتې را وړاندې کړې شوي ده کښې په
هغې د مزيد تحقيق امکانات شته د دې - په کتاب کښې کښې
دا سې ليکونه هم شته د ذکر شوي مضمونونو د عمومي مزاج، او
دنگ نه قدرې بدل ښکاري - په دا سې نمونه ليکونو کښې د
پښتو نثري ادب د موضوع په اعتبار او معلوماتي ليک د دې

نوا اندازې تدریسي دے . د موضوع د غوښتنې له مخه د معلوما
په پېشکش کېنې قدرې تفصیل او د خوشحال خان خټک نه پس
د جدید دور د مشر په زکریه دا لیک نور هم وقیع شوی ؤ .
په تحقیق کېنې د ماخذ اهمیت د ناڅې مضمون کېنې د تحقیق
د فن دیو بنیادي توکي په حقله په دغې موضوع یکلې شوي
کتابونه ډېرې معلوماڼې خبرې را ټولې کړې شوي دي ددې لیک
نه اندازه لگي چې وکیل شاه د تحقیق دغې غوښتنوڅڼې پخپله
هم ښه خبر دے او غواړي چې د تحقیق دلارې نوي لاروي -
په دغې لارو د تگ نه وړاندې ددغې فن په ضرورتونو ځان
پوهه کړي -

خوشحال خان خټک او حکمت او فقیر جمیل بېگ د شاعر په
حیثیت د تحقیق د رنگ سره د موضوعاتې انداز لیکونه دي او په
دې کېنې د موضوع په مناسبت زموږ د پښتو د ادبي نړۍ د
دغې دواړو سترو سترو کار په خصوصي اړخونو ډېر اهم او
بنیادي معلومات وړاندې شوي دي ، د میان جمیل بېگ په
حقله یکلې شوي مضمون کېنې زموږ ددغې څې غوښتنې پاتې
شوي شتمنیت په ادبي اړخ د وړاندې کار د پاره ډېر اهم مواد
بیا موندل شي -

اوس یو څو خبرې ددې تحقیقي لیکونو د ژبې په حقله او بیا
به دهغې په رڼا کېنې د وکیل شاه د بیان د سلوب د قدر وولو
کوښش کووم د تحقیقي لیکونو د پاره د بیان اسانه ، د شاعرانه

اڀرو پڇڻ نه عاري ٿي به اود معلوماتو د پيشڪش براه راست طريقه ضروري وي. د تحقيق ٿي به رنگين بياني نه زغمي اونه شاعرانه صنعتون پاسته داره وي حڪم چي داسي وڌڻي نومعنويت او صنعت گري د تحقيق مقصد ته په رسيد و کني گران و ا لے پيدا کوي او اهدافي گڏوڏ يا پس منظر ته لار شي نو حڪم د تحقيقي نوعيت هغه يکونه زيات اڻ ٿري وي چي په کني په ٿي به ڪ لوستونکو د مرعوب کوڙو په ڄاڻي تحقيق ته پا ملرنه ٿي وي په تحقيق کني د ٿي تيقت بنيادي اهميت ضروري حڪم چي د محقق تذبذب دهغه په چيل کار د ٿي يقيني تاش و رکوي. البته په تحقيق کني ڪ هم چوما ديگر نيست په شان فرعون رنگه دعوي او يوه تڪمانه رويه هم د تحقيق په نتايجومني اڻ بر بيا سي. تحقيق ڪڏ هر ٿو يوزر ٿي سٽي او پيچيده عمل دے نو د تحقيق مواد د پيشڪش دپاره مناسب ليک ڊول (PROSE STYLE) ڄاڻ ته يوه گرانه مسئلہ ده او ددني چل د لاندني کوڙو دپاره يوه اوندہ تجزيه ڊرہ ضروري ده -

مياں وکيل شاه فقير چيل زلمی دے، د تحقيق ڪر ڪيچنه لار هغه ڄاڻ ته پڇيله مونبه ڪري ده په دني صنف کني د نوي نوي موضوعاتو په ڏيون چيل تحقيق ته دخلقو دپام راگر ٿولو شوق او جذبه ٿري. او ددي دپاره چي هغه کوم ليک ڊول چيل ڪرے دے هغه ساده اوروان دے اود وخت د ٿي ٻد و سره

په نور هم منغاو ساده شي. زمونږ ددې محقق ديك بنيادي
تكنيك د تمهيد طوالت دے چې په كښې هغه د يوې خبرې په
تكرار او د يو ټكي د مترادفاتو په پرله پسې راوستو د كوشش
كوي چې د خپل تحقيق بنيادي نكته د لوستونكو زړه او ذهن
ته پر سببي، كله ناكه د هغه ديك په تكراري اسلوب د ټكي
په معنويت كښې فرق پيدا شي خو د تحقيقي نكتې د اهميت
په وجه مفهوم يې بيا هم ذهن واخلې. د تحقيق په رڼا كښې
د راغلي يكونو د ټولونه غټه خوبې د محقق نيك نيتي ده.
د هغه رويه (approach) صحيح او د تحقيق هدف او مقصد
يې مثبت دے. وكيل شاه په تحقيق كښې د نيمگړتيا او د
ناپورې خبرې قابل نه دے، خپله نظريه او نكته ښه په
اعتماد وړاندې كوي خو د خپلې زير تحقيق نكتې، نظر يې،
او مسئلې په سلسله كښې د ترلاسه شوي معلوما تو د وړاندې
كوولو نه پس كم اوزيات د خپل هر تحقيقي يك په ختهد و په
دغې موضوع د مزيد لټون، ذمه واري د لوستونكو په غاړه
كوي. ددې هر څه په رڼا كښې زه ښه په داډو پلې شم چې
ميا وكيل شاه فقير خپل دروان وخت د خپلو همولو په ډله كښې
د تحقيق د شعبي يوشبته فكره محقق او د هغه كتاب د تحقيق په رڼا
كښې د خپل نوعيت يو معلوما تي كتاب دے.

پروفېسر ډاکټر محمد همايون هما

هسکه مينه شېخ ملټون - مردان

د کریم داد الف نامه او دهغي شرح

پښتو ادب کښې په مختلفو دورونو کې لومړي لومړي عالمان شاعران محققين
مؤرخين تېر شوي او په دغه مختلفو دورونو کې ځان له ستر مقامونو منډلي
په دغه دورونو کې دويم دور دے چې په يولسمه او دولسمه صدی هجري
باندي محیط دے په دغه دويم دور کې مؤرخان د دوو د لوسره مخالف يوچيوه
ډله دستر صوفي او پير بايزيد روښان ده چې په روښاني ډله يادېږي او بله
ډله دانوندان دروېزه او دهغه د پير سيد علي ترمذي ډله ده چې روښاني ډله
مخالفت کښې په وجود کښې راغله او داپه هغه وخت کې جوړه
شوه چې هرکله ستر صوفي بايزيد روښان دتموف طريقته وده
او وجود علمبردار جوړشو او د روښاني تحريک بنيادې کېښو او
بيا ې دخپل نقيب العین سرگندولو دپاره په پښتو ژبه کې خپل ايښان
نوې کتاب وليکلو چې په هغې سره د پښتو په سيمه په دیني او
مذهبي حلقو کې هلې ځلې او ډېرې آرايې پيدا شوې او پير روښان
پير تاريخ نوم سره ياد کړے شو او ددې کتاب په زد کې ددوې
ډلې ستر عالم انوند دروېزه بابا د مخزن په نوم په پښتو کې
کتاب وليکلو او دغه دواړو کتابونو په پښتو ادب کې لوړ مقام
اوموندلو او په دغه دور کې د پښتونثري او منظوم ادب په

دریغه موبز د دین د مختلفو اړخونو او اصطلاحاتو نه متعارف شو
او شریعت - طریقت - معرفت - قربت - وصلت - وحدت - سکونت
لارښودنه یې راته په خپله پښتو ژبه کې اوکړه او پښتو ادب په
دیني او عرفاني لحاظ په دغه دور کې وده اوکړه په دغه دور کې
داخوند دروېزه زوے اخوند کریم دادهم نوے علمیت او چثیت
لرو په ۱۹۲۵ هـ کې زېږېدلے وو د خپل پندرتمنیفات او تالیفات
یې هم را جمع کړي او ورسره د خپلو ګڼو تصنیفاتو او تالیفاتو څو
هم ووپه ۱۳۷۲ هـ کې شهید کړے شو او په کابجو سوات کې یې
مزار دے چې په شهید بابا شهرت لري هسې خوددک د پرتغنیفات دي
چې په هغې کې ددوي دیوان هم شامل دے خو په پښتو ادب کې یې
"الف نامه" زیات شهرت سوندلے اخوند دروېزه بابا هم الف نامه
یکلي دغه شان ددوي په کورنۍ کې مصطفیٰ محمد او عبد الخلیم
هم الف نامې یکلې خوددې ته ځکلې د الف نامو روښاني شاعرانو بنیاد
اېښودے دے چې په هغې کې دارزاني - مرزا انصاري - علی محمد
مخلص - دولت لوانېي غوندې لوی لوی شاعران شامل دي -
اخوند کریم داد چې کومه الف نامه یکلې دا یې د ځنځن سره یوه ځه
کړې ده - د الف نامې په باره کې د افغانستان سر محقق ګران او
محترم ژلعي هېوادم صېب په خپل کتاب "په هند کې د پښتو ژبې
او ادبیاتو د ایجاد او ودې پړاو نه" په صفحه ۱۸۴ باندي
یکي -

په الف نامه کې شاعر له خپل مشرې سره سم د الف یا

هر توري په يو بېت يا پېتونو کېنې تشرېح کوي د مروفو
دغه ډول اسرارو ته توجه لرل په ځينو مذهبي اورمخني
لارو کېنې يو اصل گڼل کېږي -
د مثال په توگه مونږ ولته وکړيمداد د الف نامه د بيلو بيلو څو خرونو
د يو يو شعر نمونه ورکولو - نکه

الف :- الف طالبه الف يو کوره له هيمه
د دې دواړو معنی هيمه
ب وجود ظاهر په بي شه
عين هغه عکس هغه شه
ت توحيد دې ته گوره
چې جيوه کا نور د لوده
ث ثبوت دے د ذات دے
کل دا غېر ثبوت دلالت دے

دغه شان په دې حساب سره د هر حرف لاندې يو تفصيلي کلام
ليکل شو دے د کريمداد د الف نامه شرح ليکلې شوې ده چې
د ربوکسان ليکلې يوه شرح د حاجي عبداللہ قصوري - کلمات
الوافيات ده دوېمه د حاجي بهادر کوهاتي مفتاح الدقائق ده
او درېيمه شرح د عثمان ده درې دريې شرح په باره کېنې د
افغانستان سر محقق گمان زلسي هېواد مل مېب د خپل کتاب " دهند
د کتابخانو پښتو خطي نسخې " په صفحه ۲۸۹ باندې د شرح مخزن
سر خط لاندې ئې ليکي -

ددغي شرح په پيل كېښي د كړي مېدا د ۱۰۷۳ هـ ق مړ د
الف نامه شرح را غلې او ترالف نامه روستو ډي د مخزن
ځنې نورې كېښې شروع كوي دي د شرح په دې نسخه
كېښي د كړي مېدا د الف نامه د "ن" ترتيبې پورې را غلې ده
او نوره برخه ډي د مخزن د نورو مطالبو شرح ده - شرح
په پارسي ده شرح په پيل كېښي كومه مقدمه نه لري چې
د شارح نوم ته دې اشاره په كېښي وي د نسخې په پاڼې كېښي
د عثمان نوم را غلې او ما په شك د شارح په توگه معرفي كړه
نو باوري پرې نه ټيم -

او بيا ورپسې د دې كتاب په صفحه ۲۹۰ باندې هېواد مد صېب يكي -
موند ته د كړي مېدا د الف نامه دوه شرح نورې هم معلومې
دي چې دغه شرح مقدمه لري او شارحينو په مقدمه كېښي
ځانونه معرفي كوي مگر په دې نسخه كېښي مقدمه نشته
او په پاڼې كېښي را غلې دي -

" اللهم توما قطنى محفوظا كن عثمان "

په همدې اساس ما دا شارحې په توگه معرفي كړه د
نو باوري پرې نه ټيم -

او بيا ډي د دې عثمان باره كېښي د ډېل بل يو كتاب چې د كړي مېښي
را غلې " په هند كېښي د پښتو ژبې او ادب يا تو ايجاد او ودې پراوڼه
په صفحه ۱۹۵ باندې د عثمان د سرخط لاندې يكلې
اروا ښاد قاضي محمد عمران خان تونكي (۱۹۲۹ - ۱۹۸۶هـ)

په خطي مجموعه کښې د مخزن الاسلام يو شرح شته چې د
شرح شارح په غالب گمان عثمان نوميښي او د شرح په
پاڼې کښې راغلي «اللهي توحافتي محفوظ کن عثمان»
د شرح مخزن د دې نسخې خاوند قاضي محمد عمران خان
د قاضي عمرخان بن عبدالحليم زوے دے او د عبدالحليم
په زامنو کښې بيا دوه تنه ياد شوي چې يو عمران او بل عثمان
دانو وودالف نامې د شرح ياره کښې چې عثمان ليکلي متعلق د گران زلمي
هېواد مل صېب ليکنه او تحقيق - د محترم هېواد مل صېب د دې ليک او
تحقيق په مرسته کښې او په رڼا کښې شواهد چې خه ليکل دکريم
او کېدے شي چې زما دغه ليکوسره نور نوي معلومات را برسېره شي.
او دا ليکل به هم د دغې شرح په رڼا کښې وي کومه شرح چې په رياست
تونک هندوستان کښې د قاضي محمد عمران خان په خطي مجموعه کښې
هېواد مل صېب ليدلې کتلې ده دا به د گوان هېواد مل صېب د پاره د
نوشته باعث او گونجې چې دلته ده دا انکشاف وکړم چې کومه شرح
دوي په رياست تونک کښې ليدلې کتلې او لاتر اوسه په دې سيمه
په ساره معلومه نه ده هم دغه شرح د عثمان په قلمي شکل کښې سره
ديو تفصيلي مقدمې د ساره په خپله ذاتي کتابخانه کښې موجود ده.
هېواد مل صېب وايي چې د تونک د شرح نسخه مقدمه نه لري خو
زما سره موجوده نسخه مقدمه لري خو دغه مقدمې يو څو
پاڼې شلېدلې دي او د خوش قسمتي په دغه شلېدلې پاڼو کښې
د مطلب «قر پاڼې موجود دي په کومه سره چې مونږ پرې خپل مرام

تہ رسوا و دایہ ینہ ۱۰ سرہ و پیلے شوچی ددی شرح شارح عثمان
دے اود گوان سر تحقیق ہواد مل سبب ہفہ شک پہ یقین کنہی بد لوی
پچی واقعی عثمان ددی شرح شارح دے ددی مقدی نہ بہ دلہ کنہی
ہفہ اقتباس ہو جسے او ویکلو پہ کوم کنہی پچی دوی یعنی حافظ عثمان
د شرح سبب بناقی پچی ہفہ ختہ اسباب دی پچی دا شرح او یکلی شوہ
دوی یکی -

سید علی ترمذی قدس اللہ سرہ العزیز بانوں حاجی البدعت و یقیم
السنن معارف باللہ در ویزہ رسیدہ بود نور رحمت اللہ علیہ و این
با علم ربانی شہبازاں مکان نیے تحقیق انون کریم سدا علیہ الرحمۃ
رسیدہ است او بہ بزر عالم وحدت معنی سیسی حرف را بزر زبان افغانی
بیان کردہ و آن معنی ہما حقائق و معارف الاهی بودند و آن حقائق
و معارف الہی روشن و واضح بہ طالبان حق نہ بودند پس
احتیاج بہ شرح ان معانی افتاد کہ معنی آن سیسی حرف واضح
در روشن شود بہ طالبان حق این یکہ سبب شرح شد و
دیگر سبب شرح این است کہ بسیار مومنان طالبان اثنان
و اصل حق اند برای آنکہ آن انسان و اصل حق ما را بحق وصل
کنند و آن انسان و اصل حق پوشیدہ است بحکم این حدیث
قدوسی اولیائی تحت قبائی لا یعرفہم غیرہی پس
تعنیف شد این شرح کہ پوشیدہ نیست پس بدست ہر
کسے کہ این شرح رسید و این شرح را از اول تا آخر در
مطالعہ آورد بہ کرامت مرات و پنجمہ در ان شرح است

دا وهغه اقتباس د كوم نه چې معلوم شو چې حافظ عثمان د
دې شرح شارح دے او هغه چې د شرح په آخر کې د اللهی تو
حافظی محفوظ ~~محمد عثمان~~ « كوم الفاظ ليکلي او گوان هېواد من سبب د
دې الفاظو په رڼا کې دے شارح ياده وي اوس نو د پسره
دا ضعه شوه چې نه يواځې په دې الفاظو ليکلو بلکه په دغه ذکر
شوي د مقدماتي اقتباس نه نو بالکل ښکاره شوه چې عثمان دا
شرح ليکلي - لکه چې لیکلي و شي لي شوي دي چې د کويحداد د
الفنايي دوه شرحي موري هم شوي دي چې نومونه کلمات انو انيات
او مفتاح الدقائق دي نودغه شان حافظ عثمان هم دې خپلي شرح
ته نوم اېښود دے دلته به هغه اقتباس راواخلو په کوم کې
چې دې شرح ته نوم ورکړے شوے دے دوي ليکي -

و نام بناده شد اين شرح را شرح واصله الحق با مريدانکه
حق سبحانہ تعالیٰ مطالعه کند اين کتاب او عمل کند اين کتاب را به
سبب اين کتاب بخود وصل کند و حق محو شدن شده است
معنی و بين دارد رسيدن بحق و وصل و قرب حق و قفا في الله بين
معنی است که محو شدن شده است

د دې اقتباس نه معلومه شوه چې د دې شرح نوم " واصله الحق "
دے د دې نه پس په دې مقدمه کې د دې کتاب د ابوابو ذکر دے
چې اول باب د علم توحيد دے او دغه شان ورپسې نور بابونه

بر ان عمل کرد و مداومت نمود بآن امید است از حق سبحانه
و تعالی که بوسیله این شرح ان طالب را بخو و صل کند به سبب
انکه وسیله بحق علم و عمل است پس سبب این شرح علم و عمل
حاصل کرده و وصل حق عبارت از کم شدن شده در حق

و در حق سبب دیکو دادے چھی پہ دھی د خدائے پاک پہنند نه
او در حق دنیا و دودا هر خکے دھی دپاره د عمل او در حق د پیشند نو
او غوشتونکو مومانو انسانانو ته واضحه شی او حق سره ملگری شی
او در حق شرح سبب هم دا وو چھی د حق طالبان ته دا شرح اور سی
او نور و خلقو ته دهم د فائد او د عمل علم سبب او کو چھی دا مقدمه
د پره تفصیلی ده خو په دھی مقدمه کنی چھی کوم اقتباس سره د
گردان محترم زلمی هېواد مل صېب هغه شک چھی عثمان شارح دے
او که نه په یقین کنی بدله بدی هغه به دلته دا و پم چھی هغه
دارنگه دے -

پس هرگاه که طالب حق و صل حق را حاصل کرد به سبب مطالعه بسیار
این شرح و سبب عمل این شرح این بنده دلیل را که از هستی
خود بریده است و به هستی حق پیوسته است و فاکپائی
دوستان خداست که مسمی است به حافظ عثمان غنی عنده بر عا یاد
کنند که حق سبحانه تعالی از ورا فیضی شود و بریدار خود مشرف کند

دي دمقدمي د طوالت په وجه دلته كېنې ماد مقدمې نه ځلئ په
 ځائ هغه حصې او ليكلې د كومې نه چې نوسه معلومات موزن ته تر
 لاسه كېنې او كېدې شي چې په دې مقدمه كېنې نور هم څه دا چې
 وي نو تر كومه چې ما دا اوكتله نو نور په كېنې د شرح متعلق د
 عثمان خپل خيالات يك دي ددې مقدمې نه پس د الف نايي شرح
 شروع كېنې چې د بسم الله الرحمن الرحيم نه پس ليكي -

ای طالبه الفایو گوره له هیمه

شرح ای طالب حق اگر طالب حقى صدقا طریقہ طالب این است اول
 وجود و ذات و صفات خود را همه نفی کن و وجود صفات حق را
 ثابت کن پس اذال وجود و ذات و تمام مخلوقات را نفی کن
 وجود خدا را ثابت کن

دغه شان ددې شرح په پاڼې هم هغه الفاظ را غلې كوم چې محترم
 زلمي هېواد مل صېب په خپلو كتابونو چې ذكر يې په دې مضمون كېنې
 را غلې ليكلي نو دلته دغه آخريني اقتباس ليكم چې په كېنې حافظ
 عثمان په دې شرح ختمېد و د لوسته خدائے شكر ادا كوي -

الحمد لله على تمام حمداً دائماً بديوام الله تعالى والصلوة
 على نبي محمد سيد العالمين صلوة مستمرة باستمرار الله تعالى
 الهى تو حافظ محفوظ كن عثمان عثى را از دين غير حق
 در هر دو سرائے بمرمت نبي محمد سيد الكل مع الكل صلى
 عليه وسلم بعد و معلوم الله تعالى و معدور الله تعالى و

عنی تابع کذالک بتاریخ شهر شعبان روز جمعہ این کتاب
باختتام رسید تمام شد -

۱۱۱) قیاس مادلتہ پہ دې وجه درج کرو چي محترم هېواد مل
صېب کوم اقتباس د ټوټي نسخې نه درج کړې په هغې اوپه دې الفاظو
کښې حقه لږ ډېر فرق دے لکه په هغې کښې توغا فظ محفوظ کن عثمان
توا ازديدن * درج دے اولته زما سره د نسخې په آخر کښې د "توا" په
ثانے عشي را ازديدن دغه شان په هغې کښې "در هر دو جهان" يکلي
اوپه دې نسخه کښې "در هر دو سرائے" * يک دے -

دغه شان د کتاب ټيکو نېټه په هغې نه ده يکلي اوپه دې نسخه کښې
بتاریخ شهر شعبان روز جمعہ این کتاب باختتام رسید يکله شوعه چي مياشت
او ورځ ترې معلومېږي يو کال ې نږدے يکله -

په دې شرح کښې د شېبې و پانېو اضافي يک هم شته چي د الف
ناهي د شرح سره حقه تعلق نه لري بلكه د الف ناھي شرح چي ختمه شي
نودا عبارت په تفصيل سره د بسم الله الرحمن الرحيم نه شروع کېږي
چي ددغې سرنامه دارنگه ده -

بسم الله الرحمن الرحيم

پس ای غلام قادری اگر طالب سلسلہ عالیہ قادری بر مجاہدات شاقہ
انحضرت نگاہ کن و بر نکات ان حضرت کہ منزل آسمیاتند کوشش
دل نا پیوستہ دار کہ انحضرت پہ میسر مائید -
اسے غلام برتو باد صدق و صفا اگر این ہر دونی بودند تقریب حق

سواء و تعالیٰ مرترا ہرگز میسر نمیشود ای غلام نفقہ کن پس از ان
اعتزاز کن از آنکہ ہرکہ عبادت فدائی عزوجل کند بغیر علم است
فساد بیشتر آزاں بود کہ سبب اطلاع

د حافظ عثمان متعلق بہ مقدمہ کبھی نور معلومات نیشته چھی
دے د کوم خانے دے نوکوان محترم زلمی ہبواد مل صیب د خیل کتاب
”د هند د کتابخانہ پستو خطی نسخی“ او بل یو کتاب ” بہ ہند کبھی د
پستو ڈبی او ادبیاتو د ایجاد او ودی پراؤ نہ ” کبھی لیکھی چھی انوند
عثمان او انوند عمران د انوند عبد الحلیم بن عبد اللہ بن انوند درو پڑ
اولاد کبھی دے او بیاد اہم لیکھی چھی یہ تی نک کبھی د عثمان شرح مالیدلی
کبھی او د شرح دارو انباد قاضی محمد عمران تہونکی پہ خطی مجموعہ
کبھی پرتہ دہ د غنہ محمد عمران د عثمان د خیل خاندان سرہ تہری او
وائی چھی پہ دے نسبت سرہ عثمان زموہن د خاندان سرہ تعلق لری او
کبری داری د ارنگہ ملا و پری - و نسخی خاوند د قاضی عرفان بن عمران
بن عبد الحلیم زوی دے او د غنہ عبد الحلیم پہ زامنو کبھی دوہ تہ
یاد شوی یو عمران او بل عثمان -

د دبی بیان تہ معلومہ بی چھی د عثمان متعلق معلومات نیشته
چھی دے د چاہہ اولاد کبھی دے نوکے موہن دے اضافی عبارت تہ غور
او کوہو موہن خٹہ نا خٹہ اندازہ لکولے شو چھی عثمان د چاہہ اولاد
کبھی دے د خبر دہم کول غواہم چھی زہ خٹہ و ایم د عثمان متعلق نو
د زما خیل یو سوچ او تحقیق کہدے شی د خٹہ ختہی خبرہ تہ دہ کہدے

شي ٻي غلط وي ڪه مون پڌري په دي يوه نيمه ڪوبه سوچ اوکرو
لکه ٻي وايي -

پس اسي غلام قادري اگر طالب سلسله عاليه قادريه بر مجاهدات شاکه
انحضرت نگاه کن

نوداسي معلوم ٿي ٻي ٻي عثمان هم د سلسله قادريه سره تعلق لري او
دغه شان انخوند درو پزه هم د تصوف په څلورو طريقو کښي دسلسله
قادريه سره تعلق لري لکه ٻي. اروا بناد عبدالمجيد اثر افغاني صيب
روحاني رابطه په صفحه ۵۱۳ د انخوند درو پزه په بيان کښي يکي
انخوند درو پزه د پيس بابا عليه الرحمه د بند نه لاس نيوه
کوي ده ٻي بياروستو هغه ټي خپل خليفه او ماڙون کوي
په څلورو طريقو يعني قادريه - سهرو رديه - چشتيه او
کبرويه کښي اجازت ورکوي او په پنځمه طريقه شطاريه
کښي هم خليفه او مجاز کوي وو -

په دي اقباس او عثمان په اقباس ڪه غور وکړي شي نو داسي
معلوم ٿي ٻي ٻي عثمان د انخوند درو پزه بابا د طريقه قادريه سره تعلق
دهغوي په وجه ساقی - ولي ٻي زما په خيال ددي تعلق ساتلو
وجه د نيکه او نمسي ده او په دي وجه عثمان د خپل نيکه کريم داد
د الف ناي شرح يکي او زما د تحقيق ياري په دوسره دگسرين
محترم زلمي هېو د مل صيب هغه شک ٻي عثمان بن عبد عليه بن عبد
انخوند درو پزه په اولاد کښي دس په يقين کښي بدلېږي او د قاضي

عمران خان تونکي دغه خبره رد کوي چي عثمان زمونږ په خاندان کښي
دے - وس ددې شرح بانه کښي به بن ليکل وکړو - دا شرح په توره
سياهي په خه نستيقي کښي ډېره ښکلې ليکي شوې ده او سره سياهي
هم په کښي ځاے په ځاے استعمال شوې په دې شرح کښي انوند کړيداد
په محقق سره ياد کړے دے او د الف ناسي د شعر نه مخکښي ځي " قوله م "
الفانده په سره سياهي ليکلي او دغه شان ځي شرح په "ش " سره په سره
سياهي ليکلي د پانوشمېر ځي ۱۸۰ دے په هر مخ ۳۱ کښي لري ژبه پارسي
ده کاغذ ځي ډيل دے د شرح په ابتدا کښي مقدمه ده او په آخر کښي څه
وفايف درج دي چي دا هم په دغه شېبه و اضافي پانوکښي يک دي -
ددې قول بحث خلاصه داده چي کومه شرح سر محقق گران زلي هېواد مل
مېب په رياست ټونک کښي د قاضي عمران خان په خطي مجموعه کښي ليدلي
کښي اولاد تر اوسه په دې سيمه معلومه شوې نه ده دغه شرح دراقم ش
په قلبي شکل کښي په کتابخانه کښي موجود ده دا شرح مقفل مقدمه لري
ددې مقدمې په رڼا کښي مونږ دا و ټپلے شو چي عثمان ددې شرح شارح
دے او عثمان د انوند دروېزه بابا په اولاد کښي دے او د گران هېواد مل مېب
دور کښي شوي شجرې عثمان بن عبد الحليم بن عبد الله بن انوند دروېزه
مطابق صحي ده نه چي د قاضي محمد عمران تونکي د خاندان سره تعلق لري
په دې مقدمه کښي عثمان ددې شرح نوم " واصلة الحق " اېښودے دے دغه
شان د کړيداد الفنامه د عبد الله قصوري " کلمات الوافيات " د حاجي
بهادر کوهافي " مفتاح الدقائق " او د عثمان " واصلة الحق " په نومونو سر
شرح معلومې شوې دا وو ددې شرح متعلق زما تحقيق چي مي دخپلو قدر

لوستونکوپه مخکې وړاندې کړو چې د محققینو د پاره د تحقیق موجب او گړی -

کتابونه

- ۱- عثمان واصله الحق شرح الف نامه کریمه د قلمي نسخه د میان وکیل شاه فقیر خیل په کتابخانه کې -
- ۲- هېواد من زلمي دهند د کتابخانو د پښتو خطي نسخې د افغانستان د علومو اکېډمي کابل ۱۳۷۴ هـ ش -
- ۳- هېواد من زلمي په هند کې د پښتو ژبې او ادبیاتو د ایجاد او ودې پړاوونه لاهور ۱۳۷۳ هـ ش
- ۴- رضا محمد افضل د پښتو غزل پښتو اکېډمي پېښور ۱۹۷۸
- ۵- اخوند دروېزه مخزن پښتو اکېډمي پېښور ۱۹۷۹
- ۶- اثر افغانی عبدالحلیم روحانی رابطه و روحانی ترون دارالاشاعت
باچور ملکنی اچنسی -

د سعيد خټک يوشعر

د خټکو د کور فوږ پښتو ادب ته ځان ورکولو کښې د پوره لويه برخه ده او په دغه کور کې کېږي د پروفېسوري شاعران - ليکوال - اديبان - عالمان زېږېدلي په هغې کښې د ټولونو سترو او عظيم مقام نوشحال بابا موندلي او ورپسې اشرف خان هجري - عبدالقادر خان ، سکندر خان خټک - صدر خان خټک - گوهر خان خټک و غېره او دغه شان د نوشحال روښه روږونه مکه فقير جميل بگ - د هغوي زامن محمد صديق ، محمد ابراهيم و غېره او دې پسې نور نسا نسي په دغه نژدې زمانه کې بلکله په دغه زمانه کې هم په دغه خاندان کې سعيد خټک هم په شاعري کې طبع آزمای کړې ده او يو د پرېښه صاحب ديوان شاعر ټېښوے - چې ديوان يې گوان او محترم محقق ښاغلي همېش خليل صېب چاپ کړے ، دې لويه کارنامه ده - د سعيد خټک متعلق ځنې محقيقينو خپله رايې قائمه کړې چې دے د افضل خان خټک زوی دے - او ځنې محقيقينو يې په دلائلو سره رد کړې - دا ځانله يو تفصيلي بحث غواړي که لوستو خداے ته منظور شو په دې به بحث کوؤ - د سعيد بابا حالات په تيارو کې پراته دي تر اوسه پورې چاته هم دده د ژوند متعلق واضحه معلومات

نيشته خوهر چا د قياس په تله تسلې او چي چاهم خه بيكلي بس هغه
 سند گنلې شوې . حالانكه تحقيق پرې پكار دې چي ددغه لوسته شاعر
 متعلق معلومات را برسېره شي كه نور هم خه معلومات نه وي نو
 پكارده چي دده د شعرونو په رڼا كښي خپلونه ر تحقيق او شي چي
 ټوك دے . گني دغه شان به ې ټوك د افضل خان خټک زوي ياده
 او ټوك ې د چا بيل چا خكه چي اكثر زمونږ د خپلوند والو ته د چا نوم
 روکي شاعر د ژوند حالات معلوم نه شي نو افضل خان خټک
 خو چرته تله نه دے زربه ې د هغه زوي کوي وې پرې سرخو بکوي
 چي لا ديوان به ې گوري د بيل بيل شعر جائزه به ې اخلي د تحقيق په تله
 به ې تلي نو داسې بنه نه ده چي چا پرې شاعر يالوسته خاندان پورې
 او ترې لکه چي کاظم خان شهيدا پادري هيوږ ويلي چي د افضل خان خټک
 زوي دې نوبس د هغه زوي شو . علي خان چي تراوسه پورې په لويه
 شخړه کښي زمونږ عالمانو گډ کوي او آخر ې د افضل خان زوسته ترې پور
 کوي . سعيد خټک سره هم دغه لويه او شوه د افضل خان زوي ې
 کړو . ددې قولو په ديوانونو کښي چرته بل داسې لوسته شته چي
 ثابته شي چي دوي ټوك دي خو بس د چا پر چل حالاتو مطابق ې په
 قياس سره ثابت کوي .

د سعيد بابا په ديوان کښي يو شعر دے چي هغه په دارنگه دے .

خان که اطلس د اشعارو و دني دي

د ديو دريو روڼو ټوکي هم بيکلي دي

لر په ديوان د سعيد نظر کره

په ريسمان د شپي گنډلي دي

دا شعرونه د ديوان سعيد مرتبه هېښ خليل اداره اشاعت سرحد ستمبر ۱۹۶۷ په صفحه ۳۵۲ د ربا عيا توبه حصه کېني ليکلي شوي دي په دې مختلفو پوهانو څېړندو لونيځپله خپله راځي د ځپند تحقيق په رڼا کېني پېښ کړي لکه د شمال په توگه به د دې ديوان په صفحه "د" باندې د سعيد خټک د سرخط لاندې د سرزې يو اقتباس پېښ کړو په دې اقتباس کېني هېښ خليل مېب ليکي -

دغه رنگ يورباغي کېني د خو شمال خان خټک د شاعري

په حقله د ځپلو خيالونو اظهار په دې شان کوي -

او د دې ته پس ې دغه بره ليکلي شعرونه رقم کړي د دې

شعرونو په لمن ليک (هاشيه) محترم هېښ خليل مېب ليکي -

غالباً د دې دريو روڼو نه مراد اشرف خان هجري ،

عبدالقادر خان خټک او سکندر خان خټک وي اگرچې د

نور شمال بابا په زامنو کېني صدر خان - گوهر خان هم

شاعران وو خو پښتو ادب کېني کوم مقام چې وړاندې

دريو روڼو ته حاصل د هغه پر اوچت د -

دغه شان د افغانستان يو بيل ستر دروند گوان او محترم محقق -

شاعر - عالم هديق الله رښتين مېب اوس اوس د اپريل ميس ۱۹۹۶

کڼه ۵-۳ مياشتنۍ مجله پښتو* چې د پښتو اکېډمي پېښور نيورسي

نه نورې پې په صفحه ۸۷ "علي خان قامولي" سرخط لاندې د
خپل تحقيق پورې داسې بيان له وي

اوس چې د سعد الله رسعيد خان ديوان چاپ شونو د
دې شعر نه پوره معلومېږي چې علي خان د سعيد خان
روردې په قام خټک او د افضل خان زوښ دے. سعيد
په يو رباعی کېږي وايي -

ه خان که اطلس د اشعارو اودلي دي

دې درېو روڼو توکي هم ښکلي دي

د خان نه مطلب د خوشحال خان دے او دې وروڼه سعيد

خان - علي خان او کاظم خان دے چې درې واپه د شعر

ديوانونه لري -

د انو وو ددغه شعر باره کېږي د صدیق الله ريښتين مېب خېږنه
دې شعر باره کېږي دغه دوو محققينو خپله راځي ورکړي او کېدے
شي چې نور هم پرې چاڅه ليکل، تحقيق کړے وي او زما د
نظر وړاندې نه وي خو تر کومه چې په دې شعر باندې تحقيق
شوے نوکه دغې ته په غور وکتے شي نو ددغه دواړو پوهانو
د تحقيق له رويه ددغه شعر متعلق مختلف راځي قائمه کړے
شوي لکه همېش خلیل مېب د خوشحال بابا زامن اشرف خان
هجري - عبدالقادر خان خټک، سکندر خان خټک ياد کړي او ريښتين
مېب د خوشحال بابا نمسي د افضل خان زامن علي خان - سعيد
خان - کاظم خان ياد کړي دلته کېږي دواړه پوهان د يو بل رد

کوي - نو خبر دا نو تحقیق دے په تحقیق کښې خوچې دریا ب ته
غوپه وهې نو مغرې نو به ترې دا او باسې ددې شعر متعلق
زه هم دخپل علم او پوهې په رڼا کښې مختصرشان څېړنه روانه
کول غواړم کېدے شي چې داسې نه وي تجرأت مې په دې وجه
او کروچې زمانه ځانکښې ډېرو عظیمو پوهانو محققینو ددې شعر
متعلق خپله خپله راځي ورکوي نوکه زه خپله راځي پېش کړم نو
کېدے شي چې ددې نه ژوره بڼه او دقیقه څېړنه اوشي او څه
حقیقت میدان ته راشي زه چې کوم مړاځي یا څېړنه وړاندې کوم
هغه دارنگه ده اکثر شاعرانو په خپلو شعرونو کښې دخپل ځاندا
ژوند یاد هغوي د زمانې نورو حالاتو متعلق اشارې کړې وي -
چا واضح اشاره کړې او چا په ابجدو چا د معنی په شکل کښې
اشاره کړې وي او چا که چرته هم څه شعر لیکي وي نو اکثره
داسې هم کړي وي چې دخپلې مدعا بیانولو ته ځانکښې روستو
یعني د سیاق و سباق په توگه ځې پېش کړي وي لکه د شال په طور
نو شحال بابا د خپلو زمانو دخپل پلارنیکه روڼو متعلق پوره پوره
تفصیلي قصائد لیکلي لکه نو شحال بابا وايي -

چې د پلار د مرگ مې تېرشو پوره قرن
د صغری په میاشت او مېره د مامور
یوزر اتیا کښونه د هجرت وو
چې د مور په خوا مې او مې مشر کور

که په دې شعر غود او شي نو پوره پته لگي چې نو شمال باباً د
چا ذکر کړې لکه د سرمصرعه چې کومه ده - چې د پلارد مرگ مې
تېرشو پوره قرن * ورپسې ترې مصرعه کېنې د خپلې مور د
مړون نېټه لیکي او دغه شان نور مثالونه هم دېرشته زما د
دې مثال ورکولو مقصد دادې چې هرکله هم چاڅه داسې شعر
لیکلی چې دهغې نه دیو واقعي یا څه تاریخي خبره سرکندېږي
نور هغې نه مخکېنې روستو هم هغه شاعر یا لیکونکي ترې شعر
لیکي ځکه چې د مخکېنې روستنې تابع وي اوس به ددې خبرې
په تتبع کېنې ددې شعرو ضاحت کوو او راځي به لیکو ددې شعر
له لکه څنگه چې وړاندې اووېښلې شو.

گران هېښ خلیل صېب د دویمې مصرعې نه اشرف خان هجري ،
عبدالقادر خان سکندر خان اخیستې او دغه شان محترم رښتین
صېب علي خان - سعید خان کاظم خان مراد اخیستې - حالانکه که
په دې شعر موزن د تحقیق په نظر غور او کړو نو دا وړ ضحاحه
ده چې د سعید بابا په دیوان کېنې د رباعی دغه دوه شعرونه
ځان له درج دي نه ترې مخکېنې څه واقعه یا خبره شته او
نه روستو چې ددې مصرعې سره سمون او خوري خو بس ځانله
بېله لیکلي شوي رباعی ددې په دې شعر

ه خان که اطلس د اشعارو او دې دي
د دیو دریو روڼو توکي هم ښکلي دي

که غور او کپے شي نو دې شعر رومني مصرعه باندې مو
 ټول متفق يوچي د "خان" نه مراد نو شحال خان خټک دے او شاعر
 دهغوي دا شعار و صفت کوي او اکثر ددغه خاندان شاعرانو
 نو شحال بابا په "خان" کلمه سره ياد کړے - او دا لفظ يې د نو شحال
 بابا د پاره په خصوصي توگه طبعي ادبي لجه کني استعمال کړے نو
 هر کله چې د دې خان نه مراد نو شحال بابا دے او موين ټول يې منو
 نو ورپسې مصرعه "د يو دريو رونيو توکي هم ښکلي دي"
 ته مراد خټکه علي خان - سعيد خان کاظم خان - عبدالقادر خان ،
 اشرف خان هجري سکندر خان شو وې چې د خټکني مصرعي ته
 نو شحال بابا مراد دے او چې هر کله دغه شان خبره کېږي چې د "خان"
 يعني نو شحال بابا شاعر ښکلي دي نو ورپسې "د يو دريو رونيو" نه
 دغه مختلف الخيال نومونه خټه توک لري .
 زما په خيال نو دا داسې کېدے شي چې د سعيد خټک "د يو دريو
 رونيو" رونيو نه مراد د نو شحال بابا رونيو ته مراد وي لکه چې
 نو شحال بابا وايي -

يو ي سکه روږدے چې يې لار د حق نيولي
 دو رونيو يې نور دي يو په نم دوهم يې نم

کليات نو شحال

نوچي هر کله د نو شحال بابا د دې رونيو شته چې دهغوي نومو
 دا رونه دي - د سکه روږدے يې مراد فقير جيل بگ دے د دې دواړو

مور خلوزی وه دوه روپنه ئې مېرته (ناسکه) دې چې يو چکے
شمشېرخان چې مورې اسيره وه بل رورې ميربازخان چې مورې
مهمندزې وه دنوشار د ملک ميرباز نور وه - چونسکه سعيد باب -
ددغه زمانې دے په دغه خاندان کېنې تعلق لري ددغه خاندان
د علم و فن نه پورې پورې اشنا او واقف دے نو هغه خلکه يکي
چې د خان اشعار بنکلي دي خو "دديو" يعني د خان د ديو
روپو اشعار هم بنکلي دي خلکه چې مخکې د خان ذکر دے او ورپې
واي "دديو" نو په دې "دديو" سوچ پکار دے ولې چې دسباق و
سباق نه پته لگي چې مخکې ذکر شوي سري روپنه يادوي که
چرې اشرف خان هجري عبدالقادر خان خټک - سکندر خان خټک
ئې مواد دے نو بيا به ئې د خان نه پس دويمه مصرعه کېنې په
واضحه داسې ليکي وو -

"دديو درپو زامنو توکي هم بنکلي دي"

نو شاعر ته معلومه ده چې دغو شحال بابا دغه درې واړه روپه
هم نه شاعران وو او شعرونه ئې ليکلي وو چې په دغه روپو
کېنې ئې خود فقير جميل بېگ د شعرو شاعري علم و ادب سره د
تعلق متعلق واضحه اثار موجود دي - چې د منظومو شعرو نوسره
سره ئې د فارسي گرانقدر نسخې په بشپړ و حالاتونو کېنې پښتو
اکېډمي کېنې د دل تذکرة الاولياء - نور محمدية په نومونو قلعي
پوتې دي باقي شوه دوه نوم، روپنه شمشېرخان او ميربازخان نو
کېدے شي چې چرته د دوي ادبي اثار وو يا دي خولا تر اوسه

په لاس نه دي راغلي او سعيد بابا ته هغه زمانه ڪنهن معلوم وو
نوڪله ٿي "خان" د دري روڻو بيان ڪيو ڏي. او دغه شان
د پرڇپيندوال اوس هم دا وائي پي دعو شحال بابا نور هم د پر
کتابونه وو نو پته نيشته پي ڇه شول ڪهڏي شي پي چا سره
ڪورو نو ڪنهن پرا ته دي او بناي ٿي نه. زمانه د پي تحقيق خلاصه
دارنگه ده پي د سعيد بابا د پي شعر نه د خان دري روڻه فقير
جميد بگ - شمشير خان او مير باز خان مراد دي نه پي د خان زمان
اشرف خان - عبد القادر خان - سڪندر خان يا د خان نسي علي خان.
سعيد خان، کاظم خان - او عجيبه خبره نو داده پي هر ڪله سعيد
خپله شعريڪي نوبيا و لي په دغه در پورو نو ڪنهن خان حسابه
وي دري روڻه نو پڪار دي پي نور و. - سعيد بابا په ڪنهن نه
ڏي شمار و لي پي شعر خود هغه ڏي. دا وو زمانه د پي شعر متعلق
ڇپنه نه خود ته به بيا يو ڪل دا خبره تڪرار ووم پي زمانه ڇپنه
يا را ٿي ختمه نه ده او نه صحتي ڪهڏي شي خود ڇپي پي په رڻا ڪنهن
ترې زمانه دغه مراد وو. - ڪهڏي شي پي نور قدر مند پوهان محققين
ترې نه بنه او صحتي پڇور را و باسي -

کتابونه

- ۱- دیوان سعید مرتبه همیش خلیل اداره اشاعت سرحد
پېښور، جون ۱۹۶۳ ر
- ۲- تاریخ مرمع و افضل خان نیک د خدائے بخنلی دوست محمد
په نوټونو سره دیونیورسټی بک ایجنسی پېښور له اړخه چاپ
- ۳- دیوان خوشحال خان دوست محمد کامل مېب
- ۴- پښتو میاشتنی مجله گڼه ۷-۵ نېټه اپریل می ۱۹۹۶ ر
د پښتو اکېډمی پېښور یونیورسټی له اړخه چاپ -

صديقُ شوڪ دے

پنجونو پښتنو شاعرانو کښي د صديق په نامه گڼ شاعران
تښ شوي دي او په گڼو تذکرو کښي ئي ذکر داغله دے لکه
د مثال په توگه پښتانه شعراء درېم ټوک کابل چاپ کښي ستر
محقق ارواښاد عبدالحی جيبی په صفحه ۷۷۷ کي -

محمد صديق يو خوب ژبي مټي شاعر وو چي د ۱۳۶۲ هـ ق
کال لخوا وشاکښي مرثوے دے او وائي چي د ښوي
په گريگ کښي ښخ دے -

دده يو غزل ښاغلي جيبی صاحب موندلے دے مطلع ئي دارنگه ده
داشکر دے چي يار داغ داغ
زلال دو سال مي دو بار داغ داغ

بل صديق چي زور منظوم طبي بياض ئي د پېښور، يونيورسټي پښتو
اگېډي کښي په سلسله وار په غـ ۲۲۶ موجود دے ټول ۹۶ مخونه
لري په هر مخ ئي ۱۷ شعرونه ليک دي د مياشتني ابا سين پېښور
اکتوبر ۱۹۹۰ په حواله ستر شاعر اديب ښاغلي رومان ساغرخنده
هم د دې طبي بياض منظومه خطي نسخه شته د دواړو نسخو په
ابتدا کښي دغه شعر ليک دے -

د حاجي عبدالله زوييه

۱۷ صديقه تحقيق بوييه

اول رنج او دارو زده كره

دغه پس ې ووايه كره

د صديق د ۱۳۰۰ هـ خوا و شا تېر شوه د د پېښور، خور و شا

اوسېدو - بل يې صديق چې اروا بنا د عبدالحی جیبی پښانه

شعراء اول ټوك كښي په صفحه ۲۸۳ ذكر كړې دے -

د صديق وژوند حالات او ديوان مونږ ته نه دے رارسېد

وې چې كوم لږ نمونې اشعار ې مونږ اوليدل ددې نه

معلومېږي چې دے يو جوشي اورند شاعر دے دده

كلام كښي د عشق او عرفان جلق برېښي او د تصوف

بڼې بڼې شكې په روان شعر كښي بيانته وي -

ددې صديق غزلي د پادري هيوز په كليد انفاقي كښي يك دي په

پټ سټوډي پښتو اېډمي پېښور يونيورسټي كال ۱۹۸۲ كښي

راغلي دي ديوان صديق ې ۵۰۰ س ې مونږ لے شوه او

په كابل كښي د افغانستان د علومو اكاډمي د ژبو او ادبياتو ۱۰ نټې

ټيټې له اړخه د ارواښاد خېر نوال دوست محمد شنواري په سرزه

تخته په كال ۱۳۵۸ هـ ش او ۱۹۷۹ كښي چاپ شوه خو تر اوسه دا

معلومه نه شوه چې صديق ټوك دے كوم هماغه دے د چاڅه

دے د كومي كورني سره تعلق لري لکه دوست محمد شنواري د

ديوان صديق په سرزه كښي يكي -

صدیق هم زمونږ د هغو پنځو ايسو شاعرانو څخه
د ډېرې سوانح او پوره واقعات ېې مونږ ته
نه دي معلوم -

د وخت د تېرېدو سره سره د ډېرو نوم وړو شاعرانو حالات
د تحقيق په رڼا کې معلوم شوي او معلومېږي يې که مخکې
وېشلې شوي ډېرې ارواښاد جيبې ېې ديوان نه وو موندلې خو
اوس دغه د ډيوان صدیق چاپ شو - د صدیق د ژوند حالات
تر اوسه په پرده کې پراته دي خو زه غواړم ډېرې د صدیق
د ژوند حالات دهغه ځای ځای ځای کورنۍ تعلق د خپل تحقيق
په رڼا کې ېې ځای کړم خو دا هم لیکم چې زما دا تحقيق ختمې او
آخري نه د ډېرې شي ډېرې نوم، درانه محققين يکوال پرې د خپل
تحقيق په رڼا کې راغې ښکاره کړې او اصل مرام ته اوږسي دا ېې
ډېرې پنځوانې شاعران تېر شوي ډېرې عالمانو محققينو پرې
بڅولنه کړې او ډېرې بنوښتونه رسېدلې او څوک د دغه
بڅولو باوجود هم لا متنازعه دي پښتو ادب کې د خوشحال
بابا کورنۍ ته ډېر لوی مقام حاصل د ډېرې خوشحال بابا د ډېرې
کې د هغوي گڼ زامن ډېرې پښتو ادب ته ېې په نثري او منظوم
توگه لويه برخه وربخېلې دغه شان د خوشحال بابا دورې جيل
بېگ جمال خان او په روحاني دنيا کې په حواجه جمال الدين
او فقير بابا شهرت لري هم په فارسي ادب کې او هم په پښتو
ادب کې نثر او شعر دواړه وېشلې او يکله نو هر کله ډېرې دغه

ٽوله ڪورڙي ددي فن نه واقف ده نور فقير بابا زامن به شم
 لکه دخيل ٿوه دزامنو دشعرو شاعريه اوڀرتو ادب فارسي ادب
 نه آشناوي - اودغه شان به ٿي نيل خانداني روايات مرگون
 ته نه وڃي وڙڪڙي اوهم دغه شان تراوسه دغه ڪورڙي په
 پڻتو ادب ڪنڀي ستر مقام اوخيل نوم ٿوندے او نور ساتلے
 پي سنکه دنوشحال بابا نوم د سياست او مرثوب سره
 په ادب باندي هم خور وردے اودهغه ورور جمال خان رحيم بيگ
 روحاني دنيا خيله ڪڙي ده نو په دي وجه په پڻتو ادب ڪنڀي
 ٿي نوم تياره ڪنڀي پروت دے دراقم دشخير ٿي په دنيا ڪنڀي
 صديق چي ديوان ٿري او چاپ دے دجميل بيگ دجمال خان زوي
 دے اوداخبره زه دحاشه نه ڪوم بلکه دڪکو او مقبولوشهادتو
 په دنيا ڪنڀي دلته ليکم او هغه شهادتونه دارنگه دي - د
 فقير جميل بيگ دجمال خان دزامنو متعلق تاريخ مرصع دافضل خان
 خٽڪ ڪنڀي ليک دي چي د شعوي ديارلس زامن وو خور ٿي بيبياني
 وڃي راقم هم دجمال خان په نمو ڪنڀي شمار دے اود فقير بابا
 په مناسبت سره ٿي اولاد ته فقير خيل ميان کان واري چي پڻتو
 په گوٽ گوٽ ڪنڀي پراڻه دي دراقم سره دخيل خاندان مستنده
 او مفصله شجره نسب په قلبي او چاپي شڪل ڪنڀي پروت دے چي د
 انجمن اتحاد جمال خيل رفيع خيل چشمي اڪوره خٽڪ له ارخه
 دميان فردوس شاه فقير خيل په زياد او ڊپرڪو او سره چاپ
 شوه ددغه شجره نسب فقير خيل له منجه دفقير بابا د مشري

ٽوله ڪورڙي ددي فن نه واقف ده نور فقير بابا زامن به شم
 لکه دخيل ٿوه دزامنو دشعرو شاعريه اوڀرتو ادب فارسي ادب
 نه آشناوي - اودغه شان به ٿي خيل خانداني روايات مرگون
 ته نه وڃي وڙڪڙي اوهم دغه شان تراوسه دغه ڪورڙي په
 پڻتو ادب ڪنڀي ستر مقام اوخيل نوم ٿوندے او نور ساتلے
 پي سنکه دنوشحال بابا نوم د سياست او مرثوب سره
 په ادب باندي هم خور وردے اودهغه ورور جمال خان رحيم بيگ
 روحاني دنيا خيله ڪڙي ده نو په دي وجه په پڻتو ادب ڪنڀي
 ٿي نوم تياره ڪنڀي پروت دے دراقم دشخير ٿي په دنيا ڪنڀي
 صديق چي ديوان ٿري او چاپ دے دجميل بيگ دجمال خان زوي
 دے اوداخبره زه دحاشه نه ڪوم بلکه دڪکو او مقبولوشهادتو
 په دنيا ڪنڀي دلته ليکم او هغه شهادتونه دارنگه دي - د
 فقير جميل بيگ جمال خان دزامنو متعلق تاريخ مرصع دافضل خان
 خٽڪ ڪنڀي ليک دي چي د شعوي ديارلس زامن وو خور ٿي بيبياني
 وڃي راقم هم دجمال خان په نمون ڪنڀي شمار دے اود فقير بابا
 په مناسبت سره ٿي اولاد ته فقير خيل ميان کان واري چي پڻتو
 په گوٽ گوٽ ڪنڀي پراڻه دي دراقم سره دخيل خاندان مستنده
 او مفصله شجره نسب په قلبي او چاپي شڪل ڪنڀي پروت دے چي د
 انجمن اتحاد جمال خيل رفيع خيل چشمي اڪوره خٽڪ له ارخه
 دميان فردوس شاه فقير خيل په زياد او ڊپرڪو او سره چاپ
 شوه ددغه شجره نسب فقير خيل له مخه دفقير بابا د مشري

پنجي "رابعه بي بي" پنجه زامن وو چي نومونه ئي دارنگه وو
محمد صدیق - محمد اسحاق - محمد ابراهيم - محمد عتاق - محمد صالح
محمد صدیق په ټولو روڼو کني مشر وو د فقير بابا د وقات نه
پس د پلار سجاده نشين وو مزار ئي دخپل پلار د قبر د چارو وار
نه په مغرب کني ځان له چار ديواره کني دے په خپل ځاندا
کني د فقير محمد صدیق په نامه شهرت لري د پربنه عالم شاعر
صوفي ولي الله تير شو دے راقم هم د محمد صدیق په اولاد
کني شمار يي -

د جمال خان بابا د اولاد په باره کني ستر ماهر السائب
اروا بناد عبد الحليم اثر افغاني په خپل يو مقاله اخلاقامه په
خوشحال ديويو جلد ۳ شماره ۱ پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي
کال ۱۹۸۷ صفحه ۲۵ باندې يکي -

افضل خان داڅو نه کوي چي محمد اسحاق محمد ابرا
د محمد صدیق کثران روڼه هم دده د پلار محمد اشرف
خان نه هم مشران وو هم د پربنه شاعران وو -

د صدیق د ديوان باره کني د افغانستان ستر څېړنوال گران هواد
مل زلمی په خپل يو تاليف دهند د کتابخانو پښتو خطي نسخي
چي د افغانستان د علومو اکېډمي له اړخه په ۱۳۶۳ هـ ش او
۱۹۸۴ د کني چاپ شو په صفحه ۸۱ باندې يکي -

ديوان صدیق :- ويونکي ؛ صدیق - د تدوين کال نامعلوم
د ليک کال او کاتب نامعلوم - خط نستعليق -

یک دود: خټکي - کاغذ نرے کشمیرے -

ددې کتاب په گڼو غزلو کېنې د خټکو ژبه لجه استعمال شوې ده
ددې پورته یک نه معلومه شوه چې د صدیق د دیوان یکه
خټکي دے او په دې لحاظ هغه خټک و و که چېرې بل قوم سره
چې تعلق لرلو نو خامخا به چې د هغه قوم ژبه استعمالوله.
دا نو و و د یکهوال په نظر کېنې د صدیق خټکوالې ثبوت - اوس را
ددیوان د غزلو په تناظر کېنې د صدیق د زمانې د قوم د هماغے
هاڼکي اوسنک پېژندې طرف ته چوستکه د صدیق د زیږندې
نېټه پوره نه ده معلومه نو د دیوان په یو غزل کېنې چې
نومره ۱۳۶ لري او په صفحه ۱۰۷ باندې یک دے په هغې
کېنې د خپلې زمانې او سیاسي نظریې او پېژندونې په باب
څه معلومات راگويي په دغه غزل کېنې د پېژندو او مغولو تر
پنځه (۱۰۸۳ هـ ق) کال د محرم د میاشتې دویمه (۱۶۸۲) کال
د اپریل ۳۰ نېټه د خپېر مشهور جگره یاده وي چې د مغولي
لشکر مشر د کابل صوبېدار محمد امین و و په دغه جگره کېنې د
د بېنمن فوځ ماتي او خوره چې د دوشحال بابا په قول څلوېښت
زره فوځ په کېنې هلاک شو په دغه وخت کېنې صدیق ځان
هک بولي ددغې جگرې او هکوالې متعلق وایي -

حق د پېژندو دے که اوس بیا د سنگ د پاره

سور په شهزاده کا دغه تورخوځي نېږ

وراڻدي زه هڪ ووم چي پري ڊوب محمد امين شو
 به بنه شهيدان وو ڊپر مغولي شو پري ڊپر
 په دي شعر ڪنبي دشمنان نه مراد اورنگ زيب دے - دي سنه
 معلومه شوه چي صديق په دغه وخت ڪنبي هڪ وو ديوان
 صديق سرزه ڪنبي ستر تحقيق اروا بناد دوست محمد شنواري د
 صديق د هڪواڻي متعلق په صفحه (ز) يڪي -
 د هڪ د ڪلي تخته معلوم ٿي پي دے به (۱۶-۸) ڪن وو
 په دغه حساب به د (۱۰۷۰ ه ق) د ڪلوني په حدود و ڪنبي زير بندے
 وي. د دغه جگه ڪي ڪال (۱۰۸۳ ه ق) وو په دغه وخت ڪنبي
 صديق خان هڪ بولي اروا بناد دوست محمد شنواري په دي حساب
 د صديق د زير بند ٿي ٻيٽه ۱۰۷۰ ه ق بنا ٿي او هم دغه زمانه د
 فقير جميل بيگ زمانه وه د فقير بابا د زير بند و ٻيٽه هم سڄي معلومه
 نه ده ٺوڪ ٿي دنوشحال بابا مش ڪنبي او ٺوڪ ڪتر دنوشحال بابا
 د زير بند و ٻيٽه ۱۰۲۲ ه ده نوڪه جميل خان چوي مش وي نو
 د زير بند و ٻيٽه به ٿي ۱۰۲۰ ه يا ۱۰۲۱ ه وي اوڪه چري مون
 ٿي ڪتر واخلو نو د زير بند و ٻيٽه ٿي ۱۰۲۲ ه ده دوقات ڪال
 ٿي ۱۱۱۶ ه معلوم دے او د ڪال ٿي د ايجد و په حساب هم د
 شعرونو په رڻا ڪنبي يڪله شوه - نوڪه چري ۱۰۲۳ ه ٿي زير بند
 وي نو د قياس په روسه ڪندے شي چي واده ٿي دشلو يادوشتو
 ڪالو په عمر ڪنبي ڪه وي نومس ڪله چي فقير جميل بيگ واده د
 شلو ڪالو په عمر ڪنبي ڪه وي نو ۱۰۲۴ ه سره چي شل ڪاله جمع ڪري

نو ۱۰۴۴ هـ زمانه ترې را اوځي نو معلومېږي چې په ۱۰۴۴ هـ کې
 يې واده کړې وي او چې محمد صديق يې ددغه روښني واده نه
 پېدا کېږي نو د پورته شعرونو په رڼا کې صديق ۱۰۷۰ هـ
 کې هلك دے نو په دې حساب سره ۱۰۷۰ هـ ته چې ۱۰۴۴ هـ
 ترې کړې نو د پلار عمر يې په دغه وخت کې ۲۶ ر شپږ
 څلوېښت کاله جوړېږي او د صديق عمر په ۱۰۷۰ هـ کې (۲۶)
 کاله دے او هم دغه وخت د هلكواله وخت وي ددې نه هم
 ثبوت ته رسي چې دا صديق د فقير جميل بېگ زوی دے -

دا نو يې وو د زېږېدني او زمانې حال او س گورو چې صديق
 په دغه غزل کې دخپل هماغه هابېگي باره کې څه يکي -
 درېغه که وطن په تورو غرونو د صديق دے
 مه واي په نوښهر مکه يې مه واي اشقر
 او بل يو شعر کې ددې غزل يکي -

که د زېږه رضا دې ده چې بجنون گورم
 تر بجنون صديق بترشته په نو شهر

او دخپلې علاقې باره کې دخپل يو غزل نومره ۲۰۵ صفحه ۲۴۵
 باندې يکي -

چې د زېږه په زازې نه پوهېږي څه کړم
 په خصلت کې مهندي کړې خدای د نوري
 د اثارو سرې داني پېژندے نه شي
 خدای و تاته کړې انا کوکني زيرې

دا ٺٺور واره شعرونه بحث غوار ي او پي بحث پرې اوشي
نوهله به ترې نيجه را وځي په رومني شعر کښې صديق نوبنار
او اشغور ياد کړي او بل شعر کښې يې صرف نوبنار ياد کړي. نو
ددې نه معلومه شوه چې دا هم دغه صديق دے کوم چې د
جميل خان زوې دے او نو شمال بابا واره دے ځکه چې ددوي
کله اکورے او چشپي او خواو شاعران قې وې او حکومت يې تر
لرې پورې وو دا علاقې په نوبنار کښې شاملې وې او په
دې وجه صديق دخپل کلي چشپي او تنگار وچې دغه هم د
دوي جاېداد او کله وو ذکر په دې وجه نه کوي چې دا واره
کلي دي نوه کله چې دا واره کلي په دغه لويه علاقه نوبنار
کښې شمار دي نو په دې وجه يې د نوبنار ذکر کړي دے کېدے
شي چې دا اشغور ذکر په وجه ځنې يکوال او لوستونکي ديو بل
صديق چې د چارسدې هشنغر ملک وو په تاريخ مرصع د
افضل خان خټک کښې ذکر راغلي او هغه ذکر د تاريخ مرصع په صفحه

۳۹۰ او اقتباس ۳۲۴ کښې داسې ليک دے

پي نامرغان کابل ته اورسېدو گماشته يې

د فوځ په معرفت د صديق چې د چارسدې

ملک وو د بارک شاه زوې په تحصيل روان کړه.

ددې نه معلومېږي چې دا صديق بل صديق دے د چارسدې

ملک دے په چارسدې اشغور کښې سکونت کوي ځکه چې نامرغان

گماشته دده په معرفت چارسدې ته راستلو دے په نوبنار

کٻي نه اوسين بي د شاعري ذڪر ٿي هم نيشته شاعرنه دے صديق
 که ذکر د اشغور کوي نوضوري نه ده پي صاحب ديوان صديق د
 ددغه شعر په وجه د اشغور وي دا معلومه شوه پي دا صديق
 د فقير جميل بگ زوي دے د افضل خان خټک د ناکرود او جگرو
 د لاسه پي رغا هر ٿه په تاريخ مرقع کٻي درج دي دتور و غرونو
 ارمانی د اشغور په لور هم دا غلے دے د دي صديق اولاد د
 اشغور په شهر پاؤ نو مي کلي کٻي په کن تعداد کٻي د فقير
 ميان گانو په نوم هان له يو چم کٻي هميشه دي صديق په
 دغه وخت کٻي په اشغور کٻي ناست دے او د خيل وطن نونبار
 دتور و غرونو ارمان کوي او حڪه وايي

ع در پنه که وطن په تور و غرونو د صديق دے

موبزه صرف په دي صديق د اشغور کول نه شن داسي خود
 صديق دتوره زوي سکندر خان خټک په خيل يو شعر کٻي وايي

ره سکندر په جانه کور کٻي فاقه نه يم

هميشه د خيل وطن اميد رجا خورم

دا شعر سکندر خان په دغه وخت وايي پي دے دغه وخت د
 وخت د آفرېديو علاقې جينا کور نو مي کلي کٻي وو پي د هغه
 هائيه به افضل خان په اکوري حسلي کولي نو ايا موبزه د دي
 شعر نه مراد دا اخلو پي سکندر خان د جينا کور وو حڪه پي په
 شعر کٻي ٿي جينا کور ياد کړے نونا۔

هېشه د خپل وطن اميد رجا خورم
دغه څې هم ياد کړي نو دغه شان صديق هم د تورو غرونو ذکر
کړې دے او دې شعر سره به څه کوو -

تر بچنون صديق بتر شته په نوشهر
دلته يو بکار او واضح شوت د صديق د ځان د هغه په دې
شعر کې موجود دے

په دزپه په رازې نه پوهېږي څه کوم
په خصلت کې مهسندے کړي خدای د لورې
په دې شعر کې صديق د لورې ذکر کوي او د لورې هم دغه
علاقه ده لکه خوشحال بابا هم په يو شعر کې وايي
په تيراه په سوات په لورې درپه در شوم
بيام کوم لوري ته ته بيا پې اسمانه
او دغه شان صديق د لورې د علاقې ذکر کېو تشبېح د امارو سرو
د نوسره کوي کومې علاقې ته چې لورې وايي يا چې کوم کلي په لورې کې
آباد دي دهغې متعلق دوست محمد کامل اروا نباد د تاريخ مرصع په نوټونو کې په ۱۹۱۱
خاورې ته نژدې مغرب رويه څخه شمال ته د سړاې
اکوړه جنوب څخه مشرق ته د منهي مشرق ته
دا قول ځايونه د خټکوپه لورې ته تحصيل
نوشهر کې دې -

سټر محقيق سرفراز خان عقاب خټک په خپل تاليف تاريخ خټک مطبع

حمیدیتہ پریس پبلسور چا پکال ۱۹۴۵ء کنبی پہ صفحہ ۱۸۲ دتوہ
سرخط لاندی تفصیلی بحث کپے دے چي دلته کنبی لڑ غولدی یو
دود کربنی دا خلم -

خوره کادوسرا اہم مقام نلسام پور ہے یہاں اور شیدو
ریں اکورینین بے یں پشمی میں فیر میں بیگ کی اولاد سہی ہے
پہ دہی علاقہ کنبی پلوسی - د پھرو او پی رک کنبی اگو گوری پہ کن
تعداد خنکل پہ شکل کنبی ولا پی دی او دد غہ خلتو د آ صدن ذریعہ
دہ - دانوو د صدیق د حائے حایگی بارہ کنبی بحث او ددی بحث
نہ معلومہ شوہ چي دا صدیق دختکود علاقہ و و او فیر بابا
ہم ددی علاقہ سرہ نسبت لرو -

دلته پہ بل یو شہادت دتو شمال بابا سرہ دیونج نسبت د
ورارہ او ترہ دھفر دیو شعر پہ دنا کنبی یکم ہند شعر دارنگہ
دے - دا شعر دیوان صدیق پہ صفحہ ۱۵۸ پہ ۱۹۸ نمبر غزل
کنبی یک دے -

دا غزل د خان ددی غزل جواب دے
کہہ دا ساستر کی را و جا با سم خان تے

پہ دہی شعر کنبی صدیق دتو شمال بابا د خان توری پہ احتراپی
طیجہ کنبی یاد کپے دے او دہنکارہ خبرہ دہ چي دتو شمال بابا د
کورقہ تولو شاعرانو دتو شمال بابا دا احترام او عزت پہ تو کہہ د خان
پہ ہیجہ سرہ پہ تیلو شعرو نو کنبی یاد کپے دے تکہ عبد القادر خان

ختک چي دنوشحال بابا زوي دے دخيل پلار ديومشهور شعر په
جواب کښې وايي -

دا غزل په پښتو ژبه چي بيان عبدالقادر کرو
دروغترن يم که بي خان واي بل يوپښتون هسي

اودغه شان اشرف خان هجري په خپله مرثيه کښې وايي -
له حيايه تن د خان خور لے نه شي
په دا نوي که هر ټورمکه بي حيا ده
کامگار ختک هم دنوشحال بابا ذکر د خان په نامه کړے دے لکه وايي
دا غزل چي کامگار او دے په پښتو کښې بي له خانه
نه دا هسي کښې نه دے هېڅ شاعر په خپل ديوان
سعيد ختک هم وايي -

خان که اطلس دا شعارو ودي دي
دديو درې روڼو ټوکي هم ښکلي دي
دغه شان کاظم خان شېدا دنوشحال بابا ذکر خو حايه د خان په
احترامي نامه سده کړے دے لکه وايي -

د افغان له شعرا په شېدا باندې
د ادب په مقتضي د خان شرف دے
شېدا خان * په دې کامير د شاعران
که مرر وده ئې عرض دي تا انشا شي

ددي مثالونوننه ثابته شوه چي صديق هم ددغه كورنۍ
 شاعردے د نو شمال بابا نوم په ، احترام سره سكه دهغه د زمانو
 په خان په شعر كېنې ا خلي نور چا كه ذكر كړے نو نو شمال ئې ياد كړے
 خو چو زمانو او وروپرونو د خان په نامه ياد كړے چي په دغه كېنې
 دخپل سكه دور جمال خان زوي صديق ئې هم د خان په نوم ياده وي
 دخپل خانداني رقابت په وجه د مغلو سپكه او نفرت په خپلو
 شعرونو كېنې څرگنده وي او دغه نفرت په وجه هغه پښتنو
 ته هم پيك گوري كوم چي د مغلو نك خوار دي سكه په خپل يو غزل
 كېنې په صفحه ۱۰۷ باندې ليكي

توره شري بنه ده نيمه ننگ نيمه په سر
 ورك شه د مغلو د بخشش منديل په سر
 واړه لېوني شول پښتانه چي پسي زغلي
 ننگ و ته ئې شا كړه له مغولو غواړي زر
 حق پښتنو د كه اوس بيا و ننگ د پاره
 سوړ په شهزاده كادغه تور خوني په سر
 رواندي زه هلك ووم چي پرې د و ب محمد مين شو
 بنه بنه شهيدان وو پر مغول شول پرې دېر
 هېڅ نه دي نابوده يوسفري د ننگ په كار كېنې
 نوم ئې د زمري دے تر شمال دي ز بستر

خُني که منصب خوري نولا کور په نپيل وطن دي
 پسي شوي د مغولو حمزه کوره گيرېي خسر
 حال د پښتنو د ننگ په کار کښې را ښکاره شو
 واره هېڅ کاره نه يې حيا تا مرد بشر

په دې شعرونو کښې ئې زيات رنگ د خوشحال بابا د خيال ښکاري
 صديق هم هغه پښتو غندنه کوي ده کوموچې د مغولو په سرو
 پښو پسي منډې وهلي او خپل ننگ ئې په هغوي خرڅ کړه وو
 او د دې شعر نه ئې خو هغه خاندان يې جذبه غږت ښکارېږي او په
 دې وخت ارمان کوي چې

نه مومند اېمل شته نه خوشحال دريا شته

نه لښکر غلجي - له پښتو خاين شرغړ

او دغه شان دچند ننگيال توږيال تره خوشحال بابا وينه د صديق په
 رگونو کښې تېره شوې ده او صديق هم د ميربي خلتو تاسه کوي
 ده په دې ختمه څېر نوال دوست محمد شينواري په خپله سريره
 کښې بيکي -

په کلاسيکي ادب کښې صديق د لورې پورې شاعر د په
 اشعارو کښې ئې ډېر داسې غزلې شته چې په نازک خيالۍ کښې د حميد
 او شېد شاعر او شپول دي د مثال دپاره د ديوان په غزل
 ۱۱۰۶، ۳۰۹ کتله شئې نو صديق باندې د خوشحال رنگ زيات ښه

شي صديق د توري مہڙتوب شجاعت مہڙن شاعر دے سکھ وائي

مہڙي پيہ مہڙتوب سرہ ياد مہڙي

د نامردو کلہ شوک وائي سنڌاري

د زمري نامہ پري کيڙدہ زمري ^{وي} ڇھ

کوان به هان کاندي د تورو پيہ ميدان شوخ

مئلہ چي اروا بناد جيتي او اروا بناد دوست محمد شيناري ويلي

دي چي صديق د تصوف او سلوک نہ اشنا دو صوفي شاعر هم

وو نودلتہ کيڙي مونڙ گورو چي صديق واقعي د تصوف او سلوک

د درونو نہ تپن شويہ وو دهفتہ صوفيانہ شاعري کہ او کتے شي نو د

شعرونو نہ معلوم پي چي صديق مريدي تصوف هم کيے وو يعني صديق

ديو کامل پي نہ بيعت هم کيے وو او مريدي ئي اختيار کوي وه

سکہ دا لانديتي شعرونہ مونڙ تہ بنا ئي -

ها چا و تہ خوابہ ترني شکر دي

د صديق وئيل د پيولہ برکتہ

د مريد تعظيم د پيولہ عزت طلب دے

د استاد طلب نہ ئي مردودہ

تساي قباحت د وي کہ باور کسي

چي مريد د خپلہ پيولہ شي مردودہ

او د غه شان د ديوان پيہ صفحہ ۲۵۰ وائي -

۱. چي ثابت په شريعت شي
 ۲. نو سالک د حقيقت شي
 ۳. د توحيد د يوه کسري بله
 ۴. چي روان په طريقت شي
 ۵. بې پرواه به د فتن کړي
 ۶. چي د پير په معرفت شي
 ۷. د تلقين ذکر حاصل کړه
 ۸. چي مشغول په محبت شي

د دې شعرونه معلومېږي چي صدیق د صوفيت او د تصوف
 درجو - منازلو د پيروي او مريدۍ او اډا بونه پوره پوره واقف
 دے او په تصوف کښي د يو استاد حيثيت لري صفا حکه چي د
 صدیق پلار فقير جميل ميان هم يو ستر روحاني مقام لري او د
 جذب و مال په مستي کښي ست د لويې الله په معرفت او د
 حق رڼا موندلو د پاره سرگودانه وو او د شريعت او طريقت
 نه پوره پوره خبر وو په دغه وجه صدیق هم د دغه مکتب
 طالب علم وو او په دغه مکتب کښي لکه د پلار لور مقام لرلو.
 د دې دومره تفصيلي بحث نه پس موږ ته معلومه شوه چي
 صدیق گمنامه نه دے سوانح چي معلوم شو صدیق خټک دے
 د خوشحال بابا د سکه رور جميل ميان (جمال خان) مشر زوي دے
 د دغه زماني دے د خوشحال بابا د شعرونو رنگ پورې اثر انداز

دے - دعو شحال دوخت دجگري ستائنه جي کري چيله علاقه او
 کلي جي هوريه او نوبار بشپل دے - او دهور جي کري جي ستائيني
 دي و مغوبد جي ويلي دي دعو شحال بابا په شان جي - د
 مپرتوب بهادري شجاعت ستائني کري - او شنگه جي جي دترة
 د اهل خان او دريا خان سره د هغوي د مپرتوب په وجه مينه
 ده نودغه شان جي د اهل خان - دريا خان او خپل ترة
 خوشحال خان سره خپله مينه بکاره کري - د تصوف د مختلف
 منازل و درجونه واقف او ددغه مکتب استاد کامل دے او
 صوفيانه اشعار جي هم ويلي تبه جي ختکو الله ده که چري د
 بل خاندان سره جي تعلق وے نو په ديوان به جي د بل چا
 رنگ زيات وو نومعلوم مپري جي د خپل ترة په وجه جي
 په شعرونو د هغوي رنگ زيات دے او د پلار په وجه جي د
 تصوف رنگ ددي تبول شواهد و نه معلوم شوه چي صديق
 د جمال خان رحيم بيگم فقير بابا زوي دے دعو شحال بابا واره
 دے او صاحب ديوان شاعر صديق دے و بده مرغه د دوي
 د پندر حالات لايه تيار کي جي دي نو په تبه تبه جي د زوي
 حالات دا وه د صديق تعلق دراقم را جي او شپنه بوي
 الله دي او کري جي نور تحقيق پري اوشي او نور معلومات
 دا بر سبده شي -

کتابونه

- ۱- هېوادمن زلي د هند د کتابخانې پښتو خطي نسخې د افغانستان د علومو اکېډمي ۱۹۸۲ء
- ۲- فقيرخېل فرودس شاه ميان شجره نب فقيرخېل ميان کا انجمن اتحاد فقيرخېل پشایي اکوړه خټک ۱۹۹۱ء
- ۳- رضا محمد افضل پروفېسر پټ ستوري پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي ۱۹۸۴ء
- ۴- نوح شحال ريويو جلد ۳ شماره ۱ پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي ۱۹۸۲ء
- ۵- د صدوق ديوان د شينوارې دوست محمد سرزړه شخړه د افغانستان د علومو اکېډمي ۱۹۷۹ء
- ۶- ديوان د سکندر خان خټک د دوست محمد کامل مقدمې سره ادره اشاعت سرحد قصه نواني پېښور ۱۹۶۳ء
- ۷- عقاب خټک سوزخاڼ تاريخ خټک حيدريه پريس پېښور ۱۹۶۵ء
- ۸- ديوان اشرف خان هجري مرتبه هېش خليل شاهين برقي پريس پېښور ۱۹۵۸ء
- ۹- جيبسي عبدالحي پښتانه شعراء اول ټوک يونيورسټي بک رېجنسي ډېر بازار پېښور
- ۱۰- خټک افضل خان تاريخ مرقع دوست محمد کامل نوټونو سره يونيورسټي بک رېجنسي خېبر بازار پېښور

ابراهيم ټوک دے

ابراهيم ټوک دے - دکوم ځانے دے - د چاڅه دے - دکومې زمانې دے - د يو ټوسوالونه دي چې ددې پخواني شاعر په باره کې پېدا کېږي نو زمونږ ليکوالو ډېر په آسانه حل کړي دي - هغه ځکه چې ځان ته دومره سرتوب ول نه دي پکار بس نو چې د څېړنې د کتابونو پاڼې وکول پکار دي - څېړدے که نور د علم ټکي پرې بيا اډانه کوي - خواږې د پاره بيا کتابونه راخلي او هغوي پرې هم پي توکه ليکي د ټولو نه مخکې به زه دلته د ابراهيم باره کې د مختلفو ليکوالو محقيقاتو د کتابونو د اقتباساتو په شکل کې د هغوي د پېژندنې او د هغوي د زمانې - د شاعرۍ او خاندان باره کې دلته او ليکنه بيا له زه د خپل تحقيق په رڼا کې څه ليکم نو په پوهېدلو کې به لوستونکو ته اساني وي - په دې نوم باندې ډېر شاعران تېر شوي دي - نو دلته چې دکوم ابراهيم ذکر کېږي د هغه غزل په "چمن ې نطير" کې راغلي دے - د پخوانو شاعرانو د غزلو يو خطي مجموعه ده - يو انگريز محقيق پادري هيوز* د دغه خطي نسخې نه په خپل کتاب "کلید افغاني" ددې شاعر هم يو غزل راخستے دے د کلید افغاني په سر کې د افغانستان د

ستر محقيق عبداللہ خد متگار په هر شاعر تعلیقات درج دي هڼو
لیکي -

دچمن بي نظير د شعر د شاعر په باره کښي يو احتمال
دادے چي نوموړي دي د کالو خان دغه ابراهيم
شاه وي حکه چي دي د کلید افغاني د تدوين
د زمانې د شاعر او لسي شاعر وو او د
فياض کيسه چي په کلید افغاني کښي راغلي ده
ده تکميل کړې ده د دي نوموړي شاعر په باره
کښي نور حقه معلومات چاته هم نسته - (۱)

ستر محقيق پوهاند محمد افضل رضا صاحب د ابراهيم باره کښي د پټ
ستوري کتاب پښتو اکېډمي پېښور چاپ کال ۱۹۸۶ په صفحه
۴۹۳ باندې ليکي -

داقم المحروف محمد افضل رضا ته پټ ستوري د
تحقيق په لړ کښي د محمد ابراهيم د لاس ليکي د
انون قاسم فوائد اشريعت نوم کتاب په لاس
ور غلو چي په پښتو اکېډمي کښي موجود دے
په آخر کښي ليکلي دي

"محمد ابراهيم متوطن ختيگ مصري بانډ"

۱۱۱ پادري هيوژ کلید افغاني کابل چاپ صفحه ۱۱۹ د چاپ نېټه
۱۳۵۶ کال د زمري ۱۵ -

اوصا کله چي صفي الله ختيک د باندي مليا د مصري
 باندي نوبار تحصيل وو نو کيد ۷ شي چي ابراهيم
 حقه ورخي په مصري باندي کني هم تېري کړي وي
 او حکه ي صفي الله ختيک په تېر وشوؤ عالمانو
 کني ذکر هم اوکړو۔

د ابراهيم باره کني د افضل رشايې د وېشانته پس هغوي د ستر
 محقيق ارواښاد عبدالعليم اثر افغاني صېب يک هم په دې کتاب کني
 هم په دغه صفحه ۲۹۳ يکي۔

د ښاغلي اثر د يک مطابق ابراهيم د سوات د
 مشهور بزرگ پير پونده مېږ په اولاد کني يو
 ډېر لوي عالم روحاني بزرگ او د پښتو ژبي
 د پخواني طرز اسلوب په يکونکو کني د موزوني
 طلبي شاعر او اديب تېر شوه د ۷۔

په بل حله کني هم په دغه صفحه ۲۹۳ د پټ ستوري کتاب
 پښتو اکېډمي پېښور چاپ کال ۱۹۸۶ د اثر صېب يک يکي۔
 او د ابراهيم د ليکلو طرز د انجون دروېزه د بک
 په سپړوي کني د ۷ هر کله چي صفي الله ختيک
 په مياشت د صفر المنظر ۱۲۷۳ کني دده ذکر د
 تېر و شوؤ عالمانو په حيث سره کوي د ۷
 او د ميان صېب محمد عمر د شملکو زوي عبيد الله
 ميان گل د خپل کتاب هفت پېگړ په ديا چله

کښې دده ددې قيصې نوم ياد کړې دے او حضرت
ميان گل په ۱۳۲۳ هـ کښې وفات شوه دے نو
و شلې شي پچې حاجي ابراهيم بابا د ۱۳۰۰ په زمانه
کښې تېر شوه دے -

اوس راتو د بناعلي محقيق پروفيسر محمد افضل رضا صيب د بل کتاب
"د پښتو غزل" چاپ پښتو اکېډمي پېښور کال ۱۹۷۸، صفحه ۱۴۴
باندې يک ته هغوي ددې نوموړي شاعر باره کښې ليکي -

ابراهيم د سوات اوسېدوونکې وو - د پير پر بنده
صيب په اولاد کښې وو د ۱۳۰۰ هـ په زمانه کښې
تېر شوه دے د زقوم بادشاه اوسېدوونکې الملوک
قيصې هم ليکلي دي - قلبي ذخيره ېې په
قبر کښې کښې دفن ده لاندېښه يو غزل ېې
کلید افغاني کښې نقل کړې شوه دے - غزل ېې
د پښتو د قديم غزل ټولې ټوټې لري ټوټې
غزلې ېې راقم الحروف "پټ سوري" کتاب کښې
درج کړي دي -

د افغانستان ستر محقيق او نوميال يکوال ارواښاد عبدالحی جيبی
صيب د ابراهيم په باره کښې دخپل تاليف پښتانه شعراء اوله حصه
چاپ پښتو ادبي مرکز سرانې تورنگ بنون کال ۱۹۸۴، صفحه ۷۵
باندې ليکي -

ابراهيم هم د هغه شاعرانو نه يو دے کوم چې په

گمناوی کڻي مردے - حالات او دیوان ٿي نه
دے پاڻي دده بس دکلید افغاني په ذریعہ یو
غزل تردی وخته ژوندے پاڻي دے او دے
مون دهنی په وجه دیو بنه شاعر په
چٿ پښتو -

~

چي د عشق سودا په سوکرم کله مرد یم
سر پر بسکپه په میدان کڻي د عشق فرد یم
د عشق نوم حُکله په ما باندې سهي شه
وچي شونډې لوندې سترگي کونه زرد یم
د یادداشت بھرہ به بیاموم امید دے
لکه تن چي شغول شوے په یاد گو دیم
که ٻي سراو مال دیار په مینه لار شي
خدا ٿي دې نه کړه که پري گوم یا پري سو دیم
تعلق هستي ٻي دواړه پسي شا کړه
جریده د عشق په لار کڻي روان فرد یم
دامن واخله چر ٻي گود اوده نه شي
خسته پروت دیار په در کڻي لکه گس دیم
بپردان د عشق له سوزہ خیر نه شو
بواھیم حُکله منت بار د اهل درد یم

۶۹

د افغانستان بل ستر محقيق هېواد مل زلمې هم د ابراهيم باره
کښې يکې -

ابراهيم از شعراى قديم پښتو است پادى هېوز غزل ابراهيم
دا از چمن به نظر رگيد افغانى تمجب کرده ابراهيم غزليات
عشقى يروود تذکره نويسان، پښتو شعر و شرح حال ويدا
ضبط کرده اند از دست -

۴. بي دردان د عشق له سوزه خېدرنه شول
ابراهيم حککه منت باد و اهل درد يم (۲)

دانو وو د ابراهيم په باره کښې د مختلفو محقيتو د - تاريخ په رڼا
خه پر شان پېژندنه چې څوک وو د کوم زمانې وو - شاعر وو
بزرگ وو صوفي وو په دغه تېر شوي تحقيق باندې پر شان
سوچ پکار ده او چې په اختصار کې حاج واخلو نو معلومېږي
چې دغه ټول محقيتونه د تضاد ښکاري او په يو وخت مختلف
بيا نونه بيان شوي دي بناغله افضل رقما هېب په يو ځای کښې
يکې چې د يو خطي نسخې له مخه متوطن ختيک د مصري بانډې
نومبار وسېدونکې ده او په بل ځای کښې د اشرهېب په وېسنا

۲. زلمې هېواد مل فرهنگ زبان وادبيات پښتو چاپ وزارت

تعليم و تربيه کابل کال ۱۹۷۷ صفحه ۷، ۸

متفق دے چي د سوات د پير پوند، اولاد کني دے او هم صفه غزل
چي يکي کوم چي جيري صيب يکله دے -
البتہ ارواڻاد جيبي صيب په گننامہ شاعرانو کني اچو لے
دے او هغوي ته چي حالات نه دي معلوم دهغوي دا يک د
قدر وړ دے -

دا حئي چي بز د خپل نظر په تله او تلو هر چاته
حق حاصد دے چي خبرته او کوي زه خبرند وال نه يم خو
دنه د ابراهيم باره کني د خپلو معلوماتو په رڼا کني خپله يو نظريه
لرم - او خپل دې يکاته حتمي نه دايم - دنه راقم الحروف د
تپرشري يک او تحقيق په رڼا کني څه معلومات او د خپلو معلوماتو
د زخيز کړي يو کول غواړي - او لوستونکو ته د ابراهيم په باره کني
خپله خبرته پيش کول غواړي -

د ابراهيم غزل په چمن بي عدیل وگنشن بي تمثيل کني چي دميان
انځورکالا خپل تاليف دې کني دکوهم شته ميان انځورکالا کتاب
په ۲۵ رمضان ۱۳۰۱ کني يکله دے او په دې کني درخوانو
غوره هغه شاعرانو ذکر کړے دے کوم چي دنوشحال بابا، رحمان بابا
وغیره، تر وخته وو -

خبرته چي هر کله څوک کوي نو داخلي او خارجي شهادتو
ضروري دي د چاپېرچل حالات او دنزدې زمانې حالات د
هغې نه پسته حالات نو تحقيق بيا هله پکار دے دا سپي نه چي
بي توکه بي تحقيقه کله د سوات او کله دمصري بانوي راقم الحروف

چي کومہ نظریہ د ابراہیم بارہ کبھی پیش کوی ہفہ بہ دبرہ درج
شوی شہادتونو یہ تہ تہی او پیش کوی بہ ئی -
میاں انجمن چي دکومو شاعرانو نو ذکر یہ خیل کتاب کبھی کرے
دے تو ابراہیم ئی دکومو شاعرانو یہ زمانہ کبھی اپولے دے د
دہ غزل دکومو شاعرانو د وخت سرہ قافیو ردیفونو سرہ سمون خوری
نوددی نہ معلومہ شی چي دے دہفہ وخت شاعر دے نو، سوچ
بہ موزن تہ یو لار اویشائی زمونز رہنمائی بہ وکری او بیابہ موزن یہ
دغہ لار خیل مرام تہ تگ کوو دغہ زمانہ یہ شاعرانو کبھی نو شحال با
ہم یاد شوے دے پینتو ادب بانڈی ددہ او دوی دخالدان لوی
احسان دے - نو شحال بابا نہ را واخلہ زامن - نمسی کوی ئی ہم
دپینتو ادب خد مت کوی لگیادی - او پینتو ادب تہ وده وکوی -
دغہ شان د نو شحال بابا مشر رور چي یہ جمال خان - جمیل خان
نواجہ جمال الدین نومونو بانڈی یہ مختلفو موقعو یاد شوے
ہفہ ہم نکہ دخیل رور دتوری او قلم خاند دو او یہ ادبی میدان کبھی
دخیل رور نو شحال بابا تہ روستونہ وونو بن صرف فرق دا وچ جمال خان
بابا د تصوف، سلوک، معرفت لار خیلہ کر ددی ہر جا وچ جمال تہ بابا شاعری
ہم کوہ د شاعر یہ بارہ کبھی افضل رضا مہ پتا سوری نو کتاب او دافغانستان نویسی
اوستر یگوال عبداللہ خد شکار بختائی یہ پینتائہ شعراء پنجم
توک کبھی یہ رومنو صفحو کبھی نو سرہ د ہفوی دشعرونتو
غزلو دہر یہ وساعت سرہ کرے دے - دوی خطی نسخی د تذکرہ
الاولیاء او نور محمدیہ یہ نومونو یہ فارسی ژبہ کبھی یکٹے یہ

پښتو اکېډمي پېښور کېږي پرې دې دغه شان الرشيف سټي
افغانستان کې هم يو خطي د فارسي نسخه پرته ده چې وس
وس هغوي د مناقب شېخ رحيمکار په نوم چاپ کړې ده زما دې
مطلب د دے چې دغو شمال بابا سکه دور هم په ادبي ميدان کې
د چانه روستو نه دے نو دغه شان د جمال خان بابا زامنو هم خپل
خانداني روايات قائم او برقرار ساتلي دي - نکه د جمال خان بابا
زوي محمد صديق چې د هغري نه پس سجاده نشين هم وو د هغوي
ديوان چې دکابل نه د ديوان صديق په نوم چاپ دے -

راحم خپلې مدعا ته چې ابراهيم زما په نظر کې څوک
دے توکومه چې زما تحقيق دے نو ابراهيم گمنامه نه دے د جمال
خان بابا زوي دے سکه د خپل توه او پلار شاعروو - صوفي وو
بزرگ وو - لوستونکي به وايي چې تا سره څه ثبوت دے دته به
زه د خپل گران مشر ميان فرروس شاه فقير خپل د مرتب شوې شجر
نسب نه حواله ورکړم -

لس
د جمال خان بابا څلور بيبياني وې د هغوي ديار
زامن وو يه هغه بيبيانو کېږي د بي بي رابعې
چې په قام اسماعيل خېله وه پنځه زامن وو
چې نومونه ئې په دې رنگ دي -

- ۱- محمد ابراهيم ۲- محمد اسحاق ۳- فقير محمد صديق ۴- محمد عناق ۵- محمد صالح (۳)
 - ۳- فقير خپل فرروس شاه ميان شجره نسب فقير خان خپل فقير خپل
- ناشر انجمن اتحاد جمال خپل چشعي اکوړه خټک د چاپ کال ستمبر ۱۹۹۱ م

دا رو ښه ثبوت څي دغه شاعر څي ذکر څي به څمن څي مدد څي وگڼن
څي تمثيل ميان انحرکون او کيد افغان څي پادري شيرز کړي
دغه گمنامه نه دغه گمنامه ځکه دغه څي پاتېتق نه دغه دغه د
فقير جيل بېگه جال هان زوي دغه ځکه څي هم په دغه کتاب څي د
يوې زمانې د شاعرانو په قطار څي هان کړي دغه.

دغه شان بناغله افضل رفا بې بي څي هغه د مصري بانډي
متوطن ختيگ څي دتميل نوښار يو کله دغه اوسېد وکله وو د مصري
بانډي لږ محل وقوع مصري بانډه په اکوري څي د سيند په غاړه
ده بېلگه دا هم وپيل شي څي اکوري او مصري بانډه څي فرق
نه وو بېلگه هر کله څي سيند يعني اباسين خيل رخ بدل کړو نو
مصري بانډي څي جدا کړه اشرف خان هجري هم دا په خپلو شعرو
څي په تاحت هم ياده کړې ده د جمال خان اولاد په پشمې - اکوري
دنهال پوره - نظام پور - شېدو او دغه شان په نورو خواوشا
کلو څي آباد دغه - دا هم يو ثبوت دغه کېد شي څي ابراهيم بابا
په مصري بانډه څي سکونت اختيار کړي وي ځکه څي مصري بانډ
او دغه قول نزدې خواوشاکي خود غوي ملکيت او جابدا او
دلته به زه د ثبوت په توگه د ارواښاد ستر محقق عبدالحليم
اشرفاني بې يو ليک ته د لوستونکو پاملرنه را وگرځوم هغوي په
خپل يو مضمون څي سرخط څي "خلافتا نه" دغه څي بيکي -

افضل خان دا ذکر نه کوي څي محمد اسحاق - محمد ابراهيم
د محمد صديق کشران روښه هم دده د پلار محمد اشرف هان

نه هم مشران وو هم د پرېنه شاعران وو په شال
 کښې د فقير ابراهيم پشتمې "سهروردي يو غزل
 راوړم -

چې د عشق سودا په سرکړم کله مرديم
 سر پرېکړه په ميدان کښې لکه فرديم
 چې دردان د عشق له سوزه خپرونه شو
 ابراهيم حکه منت يار د اهل درد يم (۴)

هغوي يکې په دې غزل کښې مصرعه جريده د عشق په
 لار کښې روان فرديم دا بنا ئې چې ابراهيم په مقام د فرديت کښې
 وو چې د فنا ئې الله مرتبه ده چرته د مقام فرديت خاوند ابراهيم
 او چرته د افضل خان پلار محمد شرف خان هجري بکن افضل خان
 چې ذکر نه کوي -

دا وو د اثر صيب يک - دلته کښې اثر صيب هم د دغه ابراهيم
 بانه کښې بل شان يکل کوي - کېدے شي چې هغوي په دې نېټه
 رسېدے وي چې هغه مخکښې تحقيق سېي نه وو بلکه هکله چې
 هغوي ته معلوم شوه چې جمال خان بابا په زامنو کښې هم شته
 او د مصري باندي او سپدونکې دے نودرې نه معلوم شوه چې
 دا ابراهيم جمال خان بابا زوي دے - جمال خان بابا چې په فقير بابا
 مشهور دے د غوثيت او قطبيت د درجو نه تېر شوه دے دغه

۴ - خوشحال ريويو شماره ۱۰ پښتو اکبري پېښور چاپ کال ۱۹۸۷ ص ۷۵

شان د اولادېم تربیت کړې او وخت په وخت کې زامن هم سجاوه
 نشین پاتې شوي او د تصوف، سلوک، مختلف درجاو نه تېر شوي نو
 شاعري کې هم د تصوف په رنگ کېنې رنگ ده بلکه په یو غزل کېنې وایې

یې خبر په اسرارته شي د هو هو
 په هغو بیرو د هر چا شه تو تو
 له اوله پرې د قتل فترې زه کړم
 د غافل په غزا کې هي رو رو
 شوک غافل خاموشه ناست وي مستغرق شو
 شوک فاخته غوندي ندې که په کو کو
 بی افتابه زره پا یې نه ده
 بشکاره وي دغو په مخ سره یو یو
 دستاخ زما دسترگو منظرگاه دے
 ستاخ په اورې سترگې شوې لو لو
 بی دردان به اهل درد نه شي براهیمه
 هرې لری که په سل حله کړې فو فو (۵)

د عبدالقادر خان خټک یو غزل هم په دې قافیه باندې لیکل شوی دے

۵ - رضا محمد افضل پټ ستوري پښتواکېمي

پېښور یونیورسټي ۱۹۸۴ م ۳۹۷

چا موندلے دے نارې وھي ھو ھو
ٹوک طالب خني پستنه کا کو کو
عريشان يې پرستش کا له فوشيا نو
فرشيان هم پسي گويي په سو سو
د دوئي خبرې مږ کوه مطربه
په نغمه کني يو يو وايه نه دو دو
چي راغلي له عدم دے وجود ته
اواز يو ترسبه کا چي به خو څو
د ټواقي شاهين ياغي شورا به نه شي
که فریاد د عبدالقادر کاندې قو قو

د عبدالقادر خان بابا هم په دې غزل کې د تصوف رنگ دے -

دغه شان په چمن يې نظير کې د خوشحال بابا عبدالقادر خان
ختک ، اشرف خان هجري ، کامه رختک ، سعيد بابا سکندر خان ختک
د غېره و غېره دهغه شاعرانو غزلې ليکلي شوي دي کوم چي
دغه ټول ديوي زماني شاعران و و - او ابراهيم بابا هم ددغه
زماني د شاعرانو په قطار کې اډولے شوع دے -

په ټول تفصيلي بحث به ننږين نظر واړو -

د جمال خان بابا د وفات زمانه ۱۱۱۶ هـ د ۵۵ - د ابراهيم بابا زمانه
۱۲۰۰ هـ ليکلي شوي ده خودا زمانه نظر کې د عبدالقادر خان ختک
همزولے کم و بيش د ۱۱۴۲ هـ زماني دے ځکه چي غزلي يې د يو
بل په قافيه يوشان بکاري -

ابراهيم بابا متوطن نختک د مسري باندي اڪوري اوسيدونڪي
دے دغه ٿي د اوسيد و اوکلي تبتو دے بل تبتو ٿي دا سڀ
نيشته چي چرتو په ليک کني راغلي وي دا ابراهيم بابا په غزلونو
باندي د تصوف رنگ هم پروت دے -

ابراهيم بابا د عبدالقادر خان سکندر خان دي د زمانا په شاعرانو
کني بنودلے شوء دے -

د نوح جمال بابا د سکه دور جمال خان بابا په تبعه کني دا ابراهيم
بابا نوم شسته او د زمانا سمون ٿي هم دهغوي د زمانا سره دے -
ددي تحقيق په رها کني دا ثابت شوء چي دا ابراهيم بابا
هم د جمال خان حميد بيگ فقير بابا زوي دے د مور نوم ٿي بي بي
دابعه وو په قام اسماعيل خيله وه - ضروري نه ده چي بس
دا تحقيق سهي دے بلڪه زما ددي مضمون ليکو مطلب دا دے چي نور
پياوړي تحقيقات دي هم لٽون اوکړي اويته دغه موضوع دي
خه او ليکي چي داروان نسل ترې خبر شي -

کتابونه :

- ۱- رضا محمد افضل پروفيسر پتو ستوري پښتو اکيډمي پېښور
يونيو رستي ۱۹۸۳ء
- ۲- رضا محمد افضل پروفيسر د پښتو غزل پښتو اکيډمي پېښور،
يونيو رستي ۱۹۷۸ء

- ۳- ڀيرو زياردي ڪيڏا فغافي د ڏٺو ڏيوي عبداللہ خدا متڪار
نعتاني په سرزده ڪابل ۱۳۵۶ ش ۵ -
- ۴- نوشحال ريوي شماره ۱ پښتو اڪيڊمي پښور يونيورسٽي ڪال
۱۹۸۳
- ۵- صواد مل زلعي فرهنگ زبان و ادبيات پښتو مطبع تعيم و
تربيه ڪابل ۱۹۷۷ء
- ۶- خټک عبدالقادر خان خدا يفته خټک مڌونه و مرتبه انوار الحق
سيد يونيورسٽي بک ايجنسي خيبر بازار پښور
- ۷- جيبي عبدالحميد پښتانه شعراء اوله حمده يونيورسٽي بک
ايجنسي خيبر بازار پښور -
- ۸- فقير خيل فردوس شاه ميان شجره نسب فقير خيل انجمن اتحاد
جمال خيل پشيمى اکوړه خټک سټير ۱۹۹۱ء -

نوم وروکے شاعر

محمد سعيد اودهغه قلمي آثار

زموڼ د پښتنو په هره قبیله - خاندان او قوم کېږي د پرلومو
لومو شاعران - ادیبان - عالمان سپر شوي دي چې ځيني ښکاره
دي او ځيني اوس هم په تیارو کې پټ دي را برسېره کول غواړي -
خو دغه خلقو د علم خزانې زموڼ د ناپوهی په وجه ورځ په
ورځ گړوونو کې پټېږي او موږ د دغه خلقو د علم خزانې نه
مخرومه پاتې کېږو او زموڼ د د پښتنو په سیمه کې اوس هم داسې
لویې لویې علمي کورنۍ شته چې په هغې کې د لویو لویو شاعرانو
ادیبانو عالمانو کتابونه په چاپي او قلمي شکل کېږي نو دې
پراته دي او دغه خلقو سره یې هېڅ قدر و قیمت نېشه
او د دغه ناپوهی په وجه دغه پوهه خلق اوس په نوم
ورکو کې شمار له شي چې زموڼ د پاره د پرلومو زیان د کله
چرې دغه قیمتي علمي سرمایه را برسېره کړه شي نو د رازان
وخت تل به ترې د پرځه زده کړي - ولې چې د دغه نوموړو پوهانو
د علم په وجه نه صرف موږ د علم درناوه متور شو بلکه رازان
نسل به هم په دغه لارځپل تگ تېن کړي او ذهني ثقافتی

سياسي علمي پر محنتگ به نور هم مخ په وړاندې کړي نو ددې
هر څه باوجود داسې علمي کورنۍ هم شتم چې هغوي غواړي
چې دهغوي داسلافو کارنامې دې په ډاگه کړي شي په دې
سلسله کې چې زه نن دکوم نوم وړکي شاعر - عالم نوم رابرسېره
کول غواړم او د نوم نه ئې گودونه سندرم او دهغوي ورک
قلبي آثار راښکاره کولو باندې خپله مقاله بناسته کوم په دې
سبب چې د پښتو ادب په باب کې نوې اضافه وښي هغه نوم
ورکي شاعر - عالم ميان محمد سعيد دے باندې چې اول په دې رڼا
واچو و چې دوي څوک دې دکوم ځای دې په کومه زمانه کې
ئې ژوند تېرولو او دکوم خاندان څخه تعلق لري ددې معلوماتو
حاصلولو دپاره به موږ دوه لارې چلوو يو لار د ميان محمد سعيد
د قلبي آثارو په رڼا کې او بيله دهغوي د خاندان د افرادو
د ليک يا زباني شهادت نه چې په دې وخت کې ژوند تېروي او دې
سره به موږ ته دوه اړخيزه گټور معلومات په گوته شي - په
ختيکو کې د بهادر بابا چې ابک بابا باندې شهرت لري کورنۍ په
مذهبي سياسي - علمي او ادبي لحاظ سره لوړ مقام لري د
بهادر بابا نوم په روحاني دنيا کې لکه د ځلنده ستوري ښکاره
دے او هم دغه شان دهغوي زامن د سلوک د لارې دستخو
ريافتونو نه تېر شوي او د غوثيت او قطبيت درجات ئې موندلي
د بهادر بابا (ابک بابا) د دې زامن وو چې دهغوي نومونه
دا دنگه دي -

۱۔ حضرت کسیر گل معروف بہ کاکا صاحب ۲۔ حضرت حیات بابا
۳۔ حضرت شیخ عفتان بابا

دوہی پہ تائید کینی د حضرت کسیر گل بابا (کاکا صاحب) د زوی
حضرت حلیم گل بابا کتاب مقامات قطبیہ و مقالات قدسیہ چ میاں
مہند اللہ کاکا خیل پہ فارسی ژبہ کینی چاپ کړی او پہ اردو کینی ترجمہ
پئی اروا بنیاد عبدالوازیق کوثر کړی د ۵ پہ صفحہ ۲۳۶ باندی لیکي
حضرت صاحب کے دو بھائی تھے اور دونوں صاحبان
ولایت تھے ایک حیات خان صاحب اور دوسرا شیخ عفتان تھا
جو کہ شیخ جی کے گنبد کے نزدیک دفن ہیں۔

ترجمہ :- د کاکا صاحب دوہ روئہ وو او دوارہ د ولایت
خاوندان وو د نوم حیات خان او دوہم شیخ عفتان
نومہد وچ د شیخ جی (کاکا صاحب گنبد سرہ نزدیکی بنسخت
دی -

د غہ شان تاریخ موضع د افضل خان خٹک کینی ہم د غہ ذکر
شوے او ستر تحقیق اروا بنیاد سرفراز خان عقاب خٹک ہم پہ خیل
کتابچہ "کاکا صاحب" کینی پہ صفحہ ۲۹ لیکي -
کاکا صاحب کے دو بھائی تھے ایک کا نام حیات خان اور
دوسرے کا نام شیخ عفتان -

ترجمہ :- د کاکا صاحب دوہ روئہ وو دیو نوم حیات خان او
د بیل شیخ عفتان وو -
د غہ کتابچہ "کاکا صاحب" پہ صفحہ ۳۰ د مناقب شیخ رحیمکار

د ميان شمس الدين کاکاخېل (قلمبي) په حواله سرفراز خان عقاب خټک
د کاکا صېب د روڼو باره کښې يو شعر د اشان پېش کوي

د دۀ دوه روڼه په ځان

حيات خان او شېخ عفاڼ

د بهادر بابا زابک صېب د دې زامنو د اولاد سلسله په دې
دولده چې د کاکا صېب اولاد ته کاکاخېل ميان ګان وايي او د حيات
خان او شېخ عفاڼ اولاد ته ايک خېل ميان ګان وايي په دې دواړو
کورنو کښې لوسته عالمان - شاعران ادیبان تېرشوي او
اوس هم شته زمونږ د دې مقالې دا نوم وروکے شاعر - عالم ميا
محمد سعيد د ابک خېلو ميان ګانو د کورنۍ سره تعلق لري په
نن زمانه کښې په ابک خېلو ميان ګانو کښې خدايې خېلې ميان
سپېد رسول رستا ستر شاعر - ادیب محقق - عالم تېرشوے ابک
خېل ميان ګان تر لري لري علاقه کښې پراته دي -

د ميان محمد سعيد شېخه نسب چې راقم د هغوي د عمسي مولانا
سلطان محمود صاحب پېش امام د مير زمان بابا جات واقع لوند
خوپ روډ کا تېلنگ نه تر لاسه کوي او مننه ئې کوم دارنگه ده

ميان محمد سعيد بن ميان محمد جنېد بن ميان عباس گل

بن ميان امير الله بن ميان عبداللہ بن ميان يوسف

بابا بن ميان عباس گل بن ميان اسماعيل بابا بن ميان

لائق شاه بن ميان علي خان بن ميان شېخ عفاڼ بابا

بن بهادر خان بابا معروف به ابک صاحب -

مياں محمد سعيد د مردان ضلعي د کاتينگ کلي په اوډيگرام کښي
زېږېدلې وو د زېږېدنې نېټه ټي ١٢٦٣ هـ ق ده د مياں محمد سعيد
کشر رور عبد الجليل نومېد وچې په ١٣٠٤ هـ ق کښي مړ شو د دغه
دغه شاعر - عالم مياں محمد سعيد د زامنو نومونه دارنگه
دي -

مياں عبدالواحد - مياں غلام محمد - مياں غلام صدق

مياں سلطان محمود ، مياں سېد محمود

په زامنو کښي ټي د غلام محمد اولاد نه وو او د نورو زامنو نه ټي د
اولاد سلسله جاري ده چې اوس هم په کاتينگ کښي د اېک خېلوميان
کامونيه نوم ژوند او وخت تېره وي د مياں محمد سعيد دوه بيايي
وي - مياں غلام صدق او مياں غلام محمد د مشرې بي بي اولاد
وو او نور زامن ټي د کشرې بي بي نه زېږېدلي وو - په زامنو کښي
ټي غلام صدق ډېر ښه خطاط وو شاعر هم وو د غلام صدق
د لاس يو قلعي د اشعارو جونگ هم په لاس راغلي په دغه
جونگ کښي د ديار لسې او شوار لسې هجري د شاعرانو اشعار
درج دي چې په هغه شاعرانو کښي د يوڅو نومونه دارنگه دي
غلام صدق په خپله چې په مياں گل تخلص سره شعريکي - ملا فضل -
علي احمد - خيرے - مختار - خاکسار - مياں محمد سعيد چې د غلام
صدق پلار دے - وغيره نورو شاعرانو شعرونه - داڅو وو د
مياں محمد سعيد د ژوند خاندان ځائے ځاښېن ے - اولاد او
زېږېدنې متعلق معلومات -

قلمی آثار

میاں محمد سعید ددیارسہی ہجری یونوم وروکے
 خوب ترپی شاعر او عالم ووچ پہ سعید تخلص سره ئی شعر ویپی
 ددوی پہ قلمی آثارو کئی پی کوم قلمی آثار پہ لاس راغلی
 دا آثار پہ پښتو ادب کئی دیونوی باب (ضافه لری هغه خطی
 آثار پہ دارنگه دي -

۱- فتح العراق ۲ سفرنامه بنگال
 ددی آثارو تفسیری ذکر پہ دا ډول دے

۱- فتح العراق :

دا د میاں محمد سعید دلاس نیکے شوپی خطی پښتو منظومہ
 نسخہ ده چی دراقم سره په کتب خانه کئی ټولنی ده اوس اوس په
 مارچ ۱۹۹۸ کئی په لاس راغلی په دې کتاب کئی میاں محمد سعید
 د زقوم بادشاه د جنگ قیصه په ډېر تفصیل سره بیان کړې ده او
 په دغه مناسبت سره ئی ورته نوم "فتح العراق" ایښود دے۔
 دلته دا خبره یاد لرل پکار دي چی د "جنگنامه زقوم" په نوم یو وره
 کتابچه چی ۱۶ مخونه لري په هندو پرېس د هلی کئی چاپ شوپی ددی
 نسخی مؤلف "امیر" نومېږي او سبله نسخہ د محمد ابراهیم د زقوم
 باد ... ا ه قیصه نومېږي په خطی شکل کئی پښتو اکېډمی پښتو
 یونیورسټی او د افغانستان د ستر محقق گوان زلمی هېوادم
 صېب په کتب خانه کئی موجوده او د میاں محمد سعید دا جنگنامه

ز قوم درېم دريافت دے دا کتاب په پښتو مثنوي کې ليکل شوے دے
په حېم ۱۷۹ مخونه لري - کاغذ يې يورپي دے ژبه يې ختيځي ده په
قطع ۲۵×۱۴ سنځي ميتر دے خط يې نستعليق دے په قوره سياهي
ليکل شوے دے يوڅو مخونه يې په شنه سياهي ليکلي دي د کتاب
د مخ (۱) نه تر (۳۹) مخه پورې " حمد - حكايت - مناجات - نعت - مناجات -
صفت چهار يار - بيان گردش زمان و حالات جهان - حكايت - سبب
تاليف کتاب بيان حالات خود" ليک دي ورپسې د (۷۰) مخ نه تر مخ (۱۷۹)
پورې د زقوم بادشاه د جنگ قيصه په تفصيل سره ليکلې ده او په
آخر کې خاتمه په عنوان "في الخاتمه کتاب و تاريخ" سره کېږي ده د کتاب
په باب "سبب تاليف کتاب و بيان حالات خود" او د کتاب د ليکلو وجه
يکي خود اختصار په توگه به دلته ليکم چې په ۸ ماه محرم الحرام
۱۳۰۳ ق د محمد سعيد کشرور عبد الجليل په ډکه جلال آباد علاقه
گوداب ملک ننگرهار کې وډاکوانو د لاسه شهيد کړے شو لکه ليکي -
په مقام کېږي د ډکي غلو مفسدانو
دے شهيد کړو احوال واورئ اے يارانو
د خپل رور په غم کېږي غمجن شو او د ډېره غمه او دکورنۍ و اقتصاد
مشکلاتو له سببه هندوستان ته په سفر لاړو په دې سفر کېږي د
زياتو مشکلاتو سره مخامخ شو دلته دا ياداشت د پاره ليکم چې د
دغه مشکلاتو حالات يې دراقم سره دهغوي د لاس ليکلے ليک په
فارسي کېږي چې خپل عزيز ته يې دهند وستان د آسام نه په نومبر ۱۸۸۹
کېږي په تفصيل سره ليکلې او په کتاب فتح العراق کېږي هم دسې حالات

بيکي رص ۳۷)

هر کله چي راغله دوار پيلوخته
ماوے راشه ددي نپيل ملکه وتخته
سفر وکړه کوندا ددي داسه آسان
په سفر باندي ورکېږي مدام گوان
ماوې راشه برابر دهند په لور حه
برابره دغه گادي کښي د اور حه
نوروان شدم کوره هغه آنه
شوپه زړه کښي پي بنه نيت دهند وستا
لازم شکه کوز دکن ان ويرا ساه
په فراق فراق کښي تل په غم کښي ژاړه
نه پي يار نه پي شوک دوست دلاري مل وو
يک تنه زما په زړه دغه غوښل وو

د کتاب سبب تاليف هم په صفحه ۳۸ بيکي -

خاص پور شوې د کتاب دې دپاره
ملک دهند وو پښتو هم نه وه اظهاره
نور پي خان شغولو جوړې کتاب کړ
د کتاب پي د غزا په يوباب کړ
د سره هم شته د دې پي قيصي نورې
د عبت او نصيحت که پي گوري

د کتاب د نوم باره کښي بيکي رص ۳۸)

ورته نوم شو مقرر فتح العراق بيا
په فارسي کښې دغه نوم لري او راق بيا
د کتاب آغاز بسم الله الرحمن الرحيم نه ورسته داسې کوي
اول حمد د پاک الله رحمن رحيم دے
چې خالق بازق جبار خبير عليم دے
چې واحد احد صمد سميع بصير دے
نَمْ يَلِدُ وَنَمْ يُؤَلَّدُ لَهُ حَاجِبَةٌ په وزير
چې شريکه بادشاهي ئې ده قاسمه
چې زواله ئې نقصانه ئې علته دے دا ئې
د زقوم قيصه په صفحه ۱۰۱ د آغاز داستان جنگ بادشاه زقوم کټ
محمد در پس اورفته بود" باب لاندې په دې ډول شروع کوي.
ای قلمه راشه بيا وکړه تحرير
تحرير هسې چې ملک کوي واره مينون
د مخزن د فارسي شه پښتو سنج
په لاس ورکړه افغانانو ته دا گنج
که دا گنج هم شي په لاس د افغانانو
په د عا کښې به هم ياد کړه ما يارانو
هسې نقل د ناقله نه د فارس دے
هغه څوک چې بيا د دې قيصې وارث دے
هغه کاندې په دارنگه واوره ته بين
مايدله دا بيان دے هسې شان

چې حضرت په مدينه کښې يو ورځ ناست وو
دې مجلس ورسره ناست په چې وراست وو
هم ووناست ورسره خلوس، ميانان
لار خو منکي لکه ستوري د آسمان
دې و اصحاب وو ورسره موره هم نشين
په د ا ميان راغی فرمان درې متين
چې را ئيل راغی په حکم دستار بيا
شو په مخکښې د حضرت نبي مختار بيا
چې را ئيل وے يا رسول اصلوات دے
دا صلوات هم د جانب د پاک ذات دے
بيا ئې هسې فرما ئيلي دي رسول
اے په نژد دخدا ئے دهر نبي قبول
د عراق په طرف درومه روانې ه
حکم دغه دے يو دم جعليگه
د عراق په نواحي يو قلا ده
د کفار تن په هغه هائے غوغا ده
او بل فتح د عراق د هغې نوم دے
او بادشاه په کښې ښکاره واپم زويم
دے په ټولو کافرانو دے سردار
د عراق په ملک کښې حکم کوي نامدار

په هغې پسې روان کړه خپل لشکر
 رب به درکړه درته فتح هم تفر
 د زقوم بادشاه د جنگ دا قيصه په صفحه ۱۷۹ په دې بټ سره
 پاڼې ته رسېږي -

کړې ايمان مې سلامت پاک وهايه
 ماله بنده خلاص کړې دهر رنګې عذابه
 هم سره د قبول امت د پاک حضرت
 کوه داخل موجهله واره په جنت
 او د کتاب خاتمه په نې الخاتمه کتاب د تاريخ په عنوان کوي او
 دارنگه شعر يکي -

زړه مې بشد د غمونو په زخيره خلقه
 نورې وکړه سې رنگ يو تدبير خلقه
 دا قلم او سياهي هم کاغذ درې واره خلقه
 ما کړل جمع سره دوي کورې هم غاړه خلقه
 نورې دا احوال تخير کړو دې د پاره خلقه
 کونډ ياد هم ما عاجز کړي رب د پاره خلقه
 يوډ مالک ماته وکړې د خلاصه خلقه
 چې زه شم خلاص هم د غمونو د اسواسه خلقه

رب به درکړه عوضونه بي پايانه خلقه
 زه دا سوال کوم هې درحمانه خلقه

۹

بل تاریخ وودرجب المرجب اتویشتم خلقه
 هم سنه د هجره هسې نویشتم خلقه
 دیارلس سوو پی دپا دپاسه دیارلس نووا خلقه
 داسنه وه چی کاغذ شودلته تورا خلقه
 په تورا خنکلی کبې د بنگال دملک آسام
 نن ماسعید کولو کتاب دغه تمام خلقه

۲- سفرنامه بنگال :-

میان محمد سعید د کتاب فتح العراق په آخر کبې د (۱۸۰) مخ نه
 تر (۱۹۳) مخ پورې (۳۱ مخونه) هم په دغه تعلق خط کبې په
 خپل لاس په قطع ۲۵۴۱۷ سټې میټر په قوش سیا هی سره منظومه
 پښتو کبې سفرنامه بنگال په عنوان

در بیان احوالات سفر ملک بنگال و آسام بنگال

و از کیفیت احوالات ملک آسام

لاندې لیکلې په کوم وخت چو د دکن - آسام - بنگال - کلکته کبې د
 خپل کبې نه لرې وخت تېرولو د سفرنامه بنگال آغاز په دې شعر
 سره کوي -

۱- قلمه را شه بیا ز ما دم ساز شه
 تر د خپل کوڅه اوچت په دې آواز شه
 سرکوه بنکته په دې کورد خپل دوات کبې
 دا حالات د آسام بنگال کوه په ابیات کبې

ته به ملک ته څه تحفه یوسې دې ځای نه
را شه یوسه دا احوال ددهاېی ځای نه

بنګال ته دتلو سبب دا سې یېکې

چې کارونه دتقدیر ټول د حکمت دې
څوک خبر خلقه ددرو شي په حقیقت دې
څوک پوره کړه به خپل ملک څوک څواروزار کړه
دخپل ذوق دپاره غم اندوه بسیار کړه
څوک چې غم دخپل بستر د پاسه خوب کړه
څوک داهې سرگردان گویي آشوب کړه
دگردش و زمان دا غله دا سخته
په مایاندې یو زمان هم په څو وخته
نور سفر مې کړو اختیار د بنګالی !
رادوان شوم دخپل ملک . جمیلی !
برابر دا نخل په نیار د کلکې شوم
په دا ځای کېنې څه موده په وادیلې شوم
دپراشنا مې سرل خاص بهر د شهره
څه مدار عزت مې شو په دا دهره
د کلکې دیو جماعت باره کېنې یېکې -

خاص په شهر د کلکې کېنې جماعت دے
پې جوړې مثال دنیا کېنې د جنت دے

هر گه په کښې صافي سنگ مرمر ده
د مسجد د پاسه بيا مدرسه سب ده
خوف ندي يو عجيب منقشو ساز ده
مد وخت په هغه شه چي استاذ ده
دغه شان د جماعت هر بنا است چي په کښې ستايلے او په يود پر
جکني انداز کښې چي د جماعت نقشه زمونږ لکښې پېش کړي
په دې سفر نامه کښې يو غزل بمحل عنوان لاندے ليکي چي يوڅو
شعرونه ترې دلته راوړم -

څنگ شوي ناست د زمانې د لاسه غلے
سکه څوک چي په خړ سور وي شرمېدلے
خدا ښه دې نکره په ذلت د سوال اخځه څوک
لکه ما چرته پرې نڅو چم نه کله
د اُميد کچکول په لاس هرځاے ويلار يم
دا سي ورېشته چي زه نه ښم ور غلے
په وطن د بگالي کښې مسافر شوم
په هېواد شورانه پاتي کور او کله
د سفر نامې په آخر کښې دا پټ ليکدے
که يو اچي په چا پېښ چرته زمرے شي
غټې صورت به شي ويرے نه ترے شي
په پښتو ادب کښې ور پي سفر نامه منظومه د خوشحال بابا
سوات نامه ده او بيا ور پي ميان محمد سعيد ته دا عزاز

حاصل دے چي په ديارلسمه هجري کښي ځي منظومه سفرنامه د سفرنامه بنگال دملک
آسام په نوم وليکله په پښتو ادب کښي د خوتنگال بابا د منظومې سفرنامې نه پس داسفرنامه
دوهم جيت لري چي پښتو ادب سره علاقه لرونکو د پاره د نوي معنوما توپه طور
پش کښي د پښتو ژبې دا نوم وروکے لوسته شاعر عالم په ۱۳۳۴ ق بمطابق
۱۹۱۵ء کال وقات شوے او دکاتلنگ کلي په لويه هديره کښي خاورو
ته سپارکے شوے لوي خدائے دې جنونه نصيب کړي امين دا وو
نوم ورکے شاعر۔ عالم ميان محمد سعيد چي مادتيارونه رڼا ته کسرم
هيله لوم چي پوهان به پرې نوس هم څه د قلم لاندې را ولي۔

کتابونه:

- ۱۔ محمد سعيد ميان فتح العراق خطي پښتو منظومه شخه ليک در
۱۳۱۳ هـ درکتابخانه ميان وکيل شاه قبيرخېل ساو لډوهر (مردان)
- ۲۔ هېواد ملزلي فرهنگ ادبيات پښتو فارسي (مطبعه دولتي
کابل ۱۹۸۶ء)
- ۳۔ رفيع حبيب الله پښتو پانگه پښتو ټولنه دولتي مطبعه کابل
۱۹۷۷ء
- ۴۔ عقاب سرفراز خټک کا صاحب ۱۹۶۳ء
- ۵۔ حلیم گل شېخ۔ مقامات قطبيه ومقالات قدسيه فارسي (جذبل
پرنټنگ پريس دهلي ۱۳۱۸ هـ)
- ۶۔ خټک افضل خان تاريخ مرصع له نوتونو سره دوست محمد
کامل مومند يونيورسټي ليک (جنسي خېل بازار پېښور)۔

- ۷- پښتو مجله د پښتو اکېډمي پېښور، یونیورسټي جولای ۱۹۹۰م
نه تړجون (۱۹۹۱م پورې)
- ۸- عقاب سرفراز خان خټک - تاریخ خټک (اردو) حمید یه پریس
پشاور ۱۹۷۵م
- ۹- د اشعار وچونگ خطي د غلام صدیق ابن میان محمد سعید
در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل شجاع نب ایک خیل میان
خطي در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل -
- ۱۰- محمد سعید میان سفرنامه بنگال و ملک آسام خطي پښتونخوا
نسخه در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل ساول و هېر (مردان)

پښتو کښې روښنه منظوم طبي لغت

په هر ژبه کې په علم طب باندې مختلف کتابونه لیکلي شوي دي
چې په هغې کې د مختلفو بيمارو علامات - احوال او علاجونه لیکل شوي دي
دغه شان په پښتو ژبه کې هم د پرېنه ښه کتابونه په علم طب باندې
لیکل شوي ځنې چاپ دي او ځنې اوس هم قلمي پراته دي - چې په هغې
کې د سترنگيال شاعر - عالم او حکيم دوشحال بابا طب نامه يا صحت البدن
لور مقام لري - او دا کتاب په پښتو کې د طب روښنه کتاب گڼل شي -
په دې کې د بدن د مختلفو بيمارو د پاره داروگان تجویز شوي دي
نکه د مثال په توگه د طب نامه د دوشحال خان خټک مرتبه مجد تقويم الحق
کلاخېل مطبوعه دوشحال ريسرچ سپل پښتو اکېډمي پېښور، يونيورسټي
کال ۱۹۸۵، په صفحه ۴۰ باندې "دارو د ښم سر" عنوان لاندې لیکي -

که په سر دے شقيقه شي
پرو د سترگو عقيقه شي
حنا داخله ښه ئې آس کا
ته ئې پور په سرپاس کا
ستا صحت به وو شي گوره
ته ئې پورې کوره اے دوره

دغه شان د مجد صدیق طب نامه هم شته چې په قلمي شکل کې د

ستر پوهاند صاحبزاده حميد الله پشپين په کتابخانه کښې نوندي ده او
ذکرې په خپل مقالتي کتاب د کړک کښکي چاپ پښتو ادبي بورډ کوټه
۱۹۹۶ په صفحه ۴۳ کړې دے - دا نسخه په ۱۳۰۸ هـ کښې ليکلې شوې ده -
او بله قلبي نسخه د خوب زبني شاعر - نیکوال محترم رومان ساغر
د کورنۍ سره په کتابخانه کښې موجود ده په دې منظومې طب نامه
کښې د بيمارو حالات او بيا علاج نودلے شوعے دے نکه د رومان
ساغر يو مقاله "صديق شوک وو" چې په مياشتيزه مجله اباسين
پېښور اکتوبر ۱۹۹۰ کښې چاپ شوي په صفحه ۱۳ د دغه طب نامې
د شروع کېدو له يو شعر ليکلې چې دلته ئې راخلم -

د حاجي عبداللہ زوييه

اے صديقہ! تحقيق بويه

اول رنج و دارو زده کړه

دغه پسه ادويه کړه

هم دغسې يوه بله منظومې طب نامه د معزالدين خټک د
دليل العليل په نوم په تېر هېر شاعران کښې د ارواښاد عبدالجليل اثر
افغاني چاپ د پښتو اکېډمۍ پېښور يونيورسټي پرېل ۱۹۶۳ په
صفحه ۵۶ باندې داسې معرفي کړې ده -

" معزالدين خټک يو بل کتاب په علم طب کښې د وړکوتې بعد

په مثنوي کښې ليکلې دے - د دې کتاب "دليل العليل" نوم

دے چې په ۱۱۷۷ هـ کښې ئې تاليف کړے دے دا کتاب ټول

۲۱ نغونه لري چې په ۱۲۹۹ هـ کښې قلبي شوعے دے او د

خٽڪو د علاقي د موضع تنڪارو د ميان بازگل ولد حرم شاه
فقير خٽل په دريچه پښتو اڪيډمي پښتو ته رارسيد لے دے
يو بل منظوم طبي كتاب "شافع الامراض" په دري مياشتينزه مجله پښتو
سنگوان مولانا عبدالقادر اڪوبر، نومبر، دسمبر، ۱۹۵۹ چاپ د پښتو اڪيډمي
پښتو يو نيورسټي كښي په صفحه ۱۲۴ زمونږ قلبي نسخي " د مراد
شنواري مقاله كښي معرفي كړے شوے - دا كتاب دري است سوات
د توتالو كلي ملا بازگل د عربي او فارسي ژبي د طبي كتابونو ته
په پښتو كښي منظوم ترجمه كړے دے - په دې كتاب كښي مختلف
بابونه دي په هر باب كښي درخ علاقات او د هغې د پاره نسخي ښودلے
شوي دي يوه نمونه يي دا رنگه ده -

باب در بيان زيری

زيرے دے په دو رنگ
بيان كوم زه له فرهنگ
يو زير دے بل دے تور
تاته وایم زما رور
خودي دي دا صاحب درنج
ترې به شي صاحب د کنج
که اوبه خوري دهند واني
د پخې تا د اوچې
دا قائده ده د خورما دا شاري
چي په خوراک يي څوک راوري

پڄي رڳان د چا اسود وي

که تے چهار تر پڄي اسود وي

دغه شان گوان او محترم سر محقق زلمي هيواد مل په ځپل کتاب
د پښتو نثر اته سوه کاله " کښي هم د مختلفو طبي کتابونو منظوم او منثور
ذکر د زابه علوم او حکمتونه " باب لاندې په صفحه ۹۹ کر دے -
زما دې دومره بحث نه مقصد او مطلب دا معین کول وو-چې په
علم طبیاندي په پښتو ژبه کښي د پر بنه بنه کتابوله لیکل شوي دي چې
په هغې کښي د بیمارو علامات ، حالات او داروگان ښودل شوي دي
خو زه پڄي کوم کتاب دلته معرفي کوم هغه يو ثایاب قلبي کتاب دے
چې په پښتو کښي روښنه منظوم طبي لغت يا طبي فرهنگ دے چې په
انگریزي کښي ورته مېډیکل ډکشنري هم وپیل شي تر اوسه زما د
نظره په پښتو کښي منظوم طبي لغت نه دے تر شوه او نه ئې چرته
ذکر- په دې وجه زه دا په پښتو کښي روښنه منظوم طبي لغت گڼم
او دلته ئې لوستونکو سره معرفي کوم دا کتاب ماته اوس اوس د میان
فردوس شاه فقیر خېل مرتب کونکي شجره نسب فقیر خېل او مناقب
فقیر خېل بېگ له اړخه را سپړو شوه دے او زما په کتابخانه کښي
نور دي دے دا قلبي نسخه د مقدرات افغاني په نوم میان تجمل شاه
فقیر خېل تصنیف کړې ده . د دې نه مخکښې چې په دې لغت بحث او کړو بنه
به دا وي چې د دې دیکونکي میان تجمل شاه فقیر خېل پېژندنه وړاندې
کوم نومونه ته به دوه قسمه معلومات په لاس راشي یو به د نوم
ورکي شاعر میان تجمل شاه فقیر خېل متعلق معلومات او بل د دغه طبي

لغت معلومات او دواړه قسمه معلومات به د پښتو ادب د پاره گټور
ثابت شي او پښتو ادب کښې به په انکشاف توگه معلومات لوستونکو
ته وړاندې شي او د حقيقتونو په کار به هم راشي - ميان تجمل شاه
فقير خېل د صاحب ديوان شاعر - عالم - مبلغ - يکوال ميان حمد الله
فقير خېل زوے دے او د ميان حمد الله فقير خېل ديوان په اگست
۱۹۹۷ کښې دراقم د مقدسې سره مدون شوے دے - د نوح شحال بابا د
سکه ورور فقير جميل بگ په اولاد کښې دے - د ميان تجمل شاه فقير خېل
شجره نسب د کتاب شجره نسب فقير خېل، مرتب د ميان فردوس شاه فقير خېل
شعبه ۱۹۹۱، صفحه ۵۵ مطابق د رنگه ده -

ميان تجمل شاه ابن ميان حمد الله ابن ميار
کمال الدين ابن شهيد الدين ابن شيخ فريد گل
ابن فقير محمد صديق ابن جميل خان يا جمال خان
رفيق صاحب ابن شهباز خان ابن يحيى خان
ابن اکوړه خان ابن دروېش محمد -

د ميان تجمل شاه درې زامن وو چې د هغوي نومونه دا دي -

محمد اسرائيل شاه، محمد يوسف شاه - محمد ايوب شاه -

په دې کښې محمد اسرائيل شاه چې په خان ميان شهوړ و هم د پښتو شاعر
او عالم و ميان تجمل شاه فقير خېل په سره چينه ريار حېن کښې
سکونت لرو او اوس ئې هم نسي يعني د ميان اسرائيل شاه - محمد
يوسف شاه - محمد ايوب شاه زامن په سره چينه او يعقوبي کښې
د سوکالو ژوند تېروي - ميان تجمل شاه فقير خېل د پښتو عالم شاعر -

حکیم و ددوي د زېږېدني نېټه معلومه نه ده نو د پلار مولوي
میان حمد الله فقیر خېل زمانه يې ۱۲۰۰ هـ کم او زیات ده نو داسې معلومېږي
چې په دغه هجري کنيې به دوي زېږېدلې وي - ددې نه معلومه
شوه چې میان تجمل شاه فقیر خېل د دولسې او ديارلسې هجري
منځومانه ژوند تېرولو د خپل سکونت او ځای ځایگي متعلق په خپله
تصنيف طبي لغت " مفردات لغتي " کنيې داسې يکي -

په سره چينه کنيې روره

دے زما سکونت گوسه

او د کتاب دیکو نېټه هم ښايي چې موخه ترې په اسانه ددوي زمانه

تاکله شو دوي د کتاب دیکو نېټه داسې يکي

سن د هجرې چي یادېږي

ديارلس سوه حسابېږي

خلوسه نوسه د پاسه دینه (۱۳۰۴)

پس لږ اوس بس دینه

ددې نه معلومه شوه چې دوي تر ۱۳۰۴ هـ پورې ژوند تېرولو

دغه شان د خپل خاندان متعلق هم وايي -

زه په اصل فقیر خېل يم

ما هيت کنيې زه ځان خپل يم

د خپل نيکه فقیر جميل بگي چې د خوشحال بابا سکه ورور وو د پس

بوئ ولي الله قطب الاقطاب شاعر عالم و په فقیر بابا شہرت لرو

سکه د خوشحال بابا يې د خاقان او سرداري ژوند تېرولو خو لوی خدا

ٺي زيرُ بدل ڪيو سرداري - خاني ٺي په ته ڪوه اود طريقت لاري
خيله ڪوه متعلق وائي -

جد زما فقير بابا دے
د وليانو مقتدا دے
يا اول ڪنبي دے سردار وو
دختڪو شهر يار وو
د دے د گل ختڪ سردار وو
يو منصف عادل رويدا روو

دانووه دميان تجمل شاه فقير خيل پيتر ندينه اوس را ڪوهه
قلبي اثر طرف ته كوم چي په مفردات افغاني نوم باندي ميان پب
په پښتو ڪنبي منظوم طبي لغت تصنيفا ڪي هسي جو په پښتو ژبه ڪنبي
په نشر ڪنبي طبي فرهنگ ليکي شوي چي ذڪر ٺي گوان او محترم سر تحقيق
زلمي هيو دمل په خيل ڪتاب " د پښتو نشر اته سوه کاله" چاپ ملت
پرستخ پرېس لاهور سال ۱۹۹۶ء په صفحه ۳۵۹ د طبي فرهنگ عنوان
لاندي دارنگه ذڪر ڪي دے -

د پښتو ڊپٽو اڪيڊمي په خطي ڪتابونو ڪنبي په ۷۷ نمبره يو
پښتو طبي ڪتاب محفوظ دے چي ٽول نمونه ۳۲۲ يا ۳۲۱ دي ڪتاب د
مرفود ڪاتب په خط ۱۳۰۶ هـ ق ڪنبي ڪنل شوي -

معلومه شوه چي په پښتو نشر ڪنبي طبي لغت موجود دے جو تر
اوسه په نظم ڪنبي چاهم طبي لغت نه دے ليکي اود ويا ميان تجمل شاه
فقير خيل ته حاصل دے چي په پښتو ڪنبي ٺي منظوم طبي لغت مفردات

افغانی په نوم روښنه جثیت لري په دې قلمي نسخه کې د جړو بوتو-
 مپسوؤ - سیزو ، ځناورو مرغانو - معدنیاتو ، گیاکانو نومونه په
 الفبائی پټۍ کې راغلي دي کوم چې نومون د مختلفو بیماریو دپاره
 د شفا باعث جوړېږي په دې لغت کې د دغه ټولو څیزونو معنی او
 تشریح په نظم کې د پرنکلي انداز سره یکه شوي دي چې دهغوی
 د شاعری معیار ترې معلومېدای شي - هې خو لغت - فرهنگ یا
 د کشري وايي هم دې ته چې د هر څیز معنی په تفصیل سره لیک وي
 نو میان تجمل شاه فقیر خېل د طبي اصطلاحاتو - معنو او تشریح سره سره
 یوچ پر اهم کار دا هم کېدای چې پوره خواص یې هم ورسره لیکلي چې
 نه صرف طبي لغت دے بلکه خواص الادویه (سیتد یا سیدیکا) ورته
 هم وپیل شي ددې کتاب شروع درتیسر و تمم بالتحید - یا فتاح -
 اشعراء تلاً میز الرحمن ته پس بسم الله الرحمن الرحیم و ما
 توفیقنا الا بالله علیه توکلت اربیب نه پس د کتاب نوم داسې
 یکه -

مفردات افغانی از تصنیف میان تجمل شاه فقیر خېل او بیبا د
 لوسته خدایه حمد پاک نه د کتاب شروع کوي چې یو څو شعره یکه

حمد شکر هم سپاس
 د خپل خدایه وایم بی قیاس
 چې لائق یې د عرفان کورم
 د خپل ذات یې شناخوان کورم
 حمد شکر د پاک احد
 ازلی دے متر ابد

په حمد پاک پسي د نعت شريف نه پس د کتاب د ليکلو سبب بنايي چي
عنوان ئي دارنگه دے -

دربيان تصنيف کتاب هذا

اوبيا داسي ليکي -

اوس سبب د د چي کتاب	د تصنيف وايم احباب
ماچي نوس علمونه روره	ترخيل وس حاصل کړل کوره
پخپل ځانته باندي مقام شوم	له سفره په آرام شوم
خاص په کور کني زمونږ ياره	يو رنځور شه سخت بيماره
دارنځور وه له زمانو	چي بيمار وو سخت يارانو
زمونږ ستر د پر محکم وو	د رنځور داسره غم وو
مونږ طبيب ته نبض روره	درې نه شو نوي کوره
هر طبيب چي به دانته	پي له نبض علاج شه
علامات به مونږ وښل	هر حکيم به اورېدل
ناليدلې به علاج	دي کاوه پخپل رواج
رنځ به لاپه زيات بدل شو	په علاج به يو په سل شو
په شلمه ورځ سخت	ورکړو رب په خپل قدرت
پس له دي نه علم طب	ما په ځان کړ د نورو واجب
زمونږ ځانته کني يو حکيم وو	د پر حاذق په نوي حکيم وو
ماله ده کتاب ميزان	کړو شروع واوره بيان

میزان ده څخه ما خلاص کړو

رشتيا دا چي مونږ کوز پاس کړو

چي ڪوم ٺاڻه به پاتي شنه!
ما به ٺاڻه ٺڃه بيل ٺڪوونه
چي ميزان خلاصه و رور ۵
دهر لغات جمع شو ڪوره
ما و پاتي ڪران لغات شو
زده ڪول ٿي ضروريات شو
يوسف زي ڪنهي ڪيمان وو
مشهور چي ٺوڪ عيان وو
ماله هر يونه پيسان ڪيو
دوي په هر يودا بيان ڪيو
دا لغات شهو، ڪران دي
عربي - فارسي - يونان دي
دا پر پنه ده په وراڻدي ڇه ته
زياتي رسي مه ڪوه ته
زبه زماشو دهر پشانه
گزيدهم به سوگودانه
حڪيم نه وه په دانشانه
چي ڪامل وي طب ڪنهي جانانه

نيت هي اوڪرو دفتر
لازم شهرته سراسر

هر بازار کڻي صد هزار وو	حکيمان په کڻي بيار وو
ماهيت کڻي رسته وو	مگر کوم چي پوهند وو
مخلوقات ورته چندا وو	دهغو ملاقات کسان وو
پاک الله ته په اسره شوم	مگر زه ورته دپره شوم
ترې شروع ې طب اکبر کو	خدائے زمان صيب بهتر کو
هر مشکل راته سرگند شو	ورځ په ورځ ې بخت بلند شو
طبابت زما کامل شو	علم طب راته حاصل شو
زوک ې خور په هر تما شو	رامات ماته مخلوقات شو
تل کاوه په ده منوال	سائلا نو راته سوال
د هر چا به شي پکار	يو لغات که شي تيار
يو لغت تصنيف کوم ياره	نيت ې او کس و خدا ديار
چي هر شوک شي پرې پوهان	په پښتو ژبه اسان

چي هر شوک ترې بهر مند شي
 په کامل مقصود نور سند شي
 ما دې هم په دعا باندي
 ياده وي که شوک بنه کاندې
 بس کوه ميان جمل شاه ته
 خيد مقصود کوه زرا نشاه ته
 طالبان درته حيران دي
 دې کتاب پسې گويان دي

حکیمان کھ بيماران دي
 دے تصنيف ته په ارمان دي
 شپه او ورځ کوي دا کلام
 افسوس زرشني لغات تام

دا وو د لغت د لیکلو سبب چې میان تاجمل شاه فقير خېل ليکله او
 هغه قول حال ټي پکښي ليکله دکوم په وجه چې دې طبي لغت ليکلو ته
 تيار شو - دا طبي لغت ټول ٢٤٤ مخونه لري په خپل کاغذ په تور
 سياهي. ليک دے - هر صفحه ٢١ کرښي لري خط ټي او ضيقه نستعليق
 دے تقطيع ټي ١٠٠٥ سټي ميټر * ٤٠٥ سټي ميټر دجرو بوټو
 معدنياتو جيواناتو او ماکانو نومونه په الفبايي طريقي
 سره ليک دي هر نوم په تور سياهي سره په غټو ټکوکښي ليک
 دے او سره کرښه ټي ترې په ښو کور شکل کښي تاو کوي دا کتاب په
 اتويشت (٢٨) بابونو کښي تقسيم کړے شوي دے - د رومنې يا سې
 شروع داسي کوي -

باب اول در بيان ادويه که حرف اول آنها بالقباست

فصل الالف مع الایفا رو ميتے معنی اونخواص د آ بارزده دوم د آ
 ابنوس - دریم د آ امیس شلورم د آ ایل په دې ترتیب سره يکي
 دلته به ددې يودوه مثالونه او يکوپې ددې کتاب په صفحه ٩ باندې
 ليک دي -

١ - آ بارزده !

آ بارزده کسره دلجه عربي ده لب شکره

يو نافر کڻي زما روره	امو ليقون بلي ته گوره
په روي کڻي هم دا نوم د	حکيمانو ته معلوم دے
په زبان د هندوستان	نوم ئي بنکادي بنه عيان
په پښتو کڻي پي مرقوم دي	سوي مس هم دد نوم دي
دا هم سترگوله پکار دي	بنه دارودهر بيمار دي
په دويمه درجه کڻي	سرد هم خشک دي امزج کڻي

۷- آ ابنوس !

آ ابنوس لغت اے که	دا شه زده کسره نېک لفظه
په روي کڻي امکينس دي	سيفا فيطوس يوناني ئي
په فارسي هندي کڻي ياره	پښتو هم ورسره شماره
دده نوم ابنوس شهو دے	ويه ونه ياري گوردے
حار يا بس دي زما روره	په دويم درجه گوره
شپڼ ماسي قدار لرينه	ياد کسره ته په خوي شيدينه

که په دي بره شعرونو نموس او کپه شي نو ددي نه د هيا تجمل شاه
 فقير نجل د علم اود حکمت اندازه په اسانه لگيدے شي چ ديو خيز معنی
 ئي په عربی، فارسی، يونانی، رومي، هندی او پښتو کڻي ليکلي.
 دغه شان په دي کتاب کڻي ئي ډېر ناياب او عجيبه خيزونه ياد
 کوي. د کتاب په آخر کڻي ليکلي.

تعمت المفردات افغاني

شکر شکر کتاب تام شو فکرمته زره ئي ارام شو

زہ د فکریہ دریاب	شپہ اوورٹھ وومہ عرقاب
فکر لٹے عظیم دریاب وو	زہ زما عرق نایاب وو
مر جو نیا غونڈی گنران	ما کو و تیارہ کنبی جان
جگنو ہون زمانوراک وو	دہی کتاب تہ ہی پختاک وو
ناگاہ لعل ڈر الماسے	ما بپون کسرل دہ پرتیا
پہ نامہ د خداوند	و پش کسرل ما پہ حاجت مند
حاجت مند ورتہ اکش	طابان دی دہر دسہر
دی دلب پہ نیت روان شی	شروع او کوی حکمت نواشی
چچ لغت راشی ستوما شی	لہ استاذ نہ پہ خفگان شی
یو لغت ددہ چچ پر بن دی	شروع کوی کتاب کبہ دی
بعضی لوی نہ پوہی پری	عبس قبول عمر کسر پری
در لغات دے ڈر گوہر	بلکہ دہر دی تر پی بہتر
پہ نامہ د کسر دکار	وی قسمت پہ طلب کار
حاجت مند چچ نفع مند شی	مطلب بیا موی خرمند شی
پاک مولا تہ دی فریاد کوی	ما دی دہر پہ دعا یاد کوی
تل دعا دی راتہ کوی سنہ	شاید خدائے ما او بجنینہ
رالہ کوی خیل دیدار	د جنت بوستان بہار
بس کسرہ میان تھیل شاہ تہ	فصل خوارہ دانشر تہ

کہ نازل فصل پہ ماشی

مس عمل بہ ہی کیمیا شی

د کتاب د خاتمي نېټه په دې شعر سره لیکي -

سن د هجرې چي یادېږي

د یارلس سوه چاپېږي (۱۳۰۲)

څلور نور د پاسه دینه

پس له دې دېس اوس دینه

د دې شعر نه معلومه شوه چې د کتاب میان تجمل شاه

فقیر خېل په ۱۳۰۲ کې لیکلی - دا وو په پښتو کې روښنه منظوم

طبي لغت او د دې د مصنف میان تجمل شاه فقیر خېل متعلق څېړنه

هیله لرم چې د تحقیق تېري به پرې خپله تنده ماته کړي

کتابونه

۱- فقیر خېل تجمل شاه میان - مفردات افغاني - طبي لغت منظوم

پښتو قلمي نسخو د کتابخانه میان وکیل شاه فقیر خېل ساوند هېر ^{موهان}

۲- طب نامه د خوشحال خان خټک مرتبه محمد تقویم الحق کاکا خېل

خوشحال ديسرچم پېل پښتو اکېډمي پېښور، یونیورسټي ۱۹۸۵

۳- افغاني اثر عبدالحکیم - تېرهېر شاعران - پښتو اکېډمي پېښور

یونیورسټي ۱۹۶۳ -

۴- هیواد مل زلېسي - د پښتو نثر اته سوه کاله - ملت پرنټرېرس

لاهور ۱۹۹۶

۵- حمید الله صاحبزاده - د کړک کېښکي - پښتو ادبي بورډ کوټیه ۱۹۹۶

- ۷- فقير خېل فردوس شاه ميان شجره نسب فقير خېل انجمن اتحاد
فقير خېل چشمه اکره ننگ ستمبر ۱۹۹۱ء
- ۸- د ميان خدا الله فقير خېل ديوان تدوين و مقدمه ميان وکیل شاه
فقير خېل اگست ۱۹۹۹ء
- ۹- مجله اباسين پښور، مياشتيزه اکتوبر ۱۹۹۰ء پرېس انفارميشن
د پياريتمنت پښور -
- ۱۰- مجله پښتو درې مياشتيزه اکتوبر نومبر دسمبر ۱۹۵۹ء پښتو
اکېمي پښور، يونيورسټي -

نوشحال خان خٽک او حکمت

که چرې مونږ په حکمت لفظ غوس او کړو نو دا د عربی
ژبې یو داسې لفظ دے چې د عقل پوهې - دانشمندی - چل
ترکیب د صرخیز د تحقیقت معلومولو علم و فلسفې او د طب د پاره
استعمالېږي او د معنی او توفی چې په چاکېږي موجود وي صفه
په حکیم - دانشور - عالم - طبیب بیل شي - حالانکې په نن
زمانه کې مونږ اکثر طبیب ته حکیم وایو او د حکمت خاوند
چې گڼو چې داسې نه ده - حکمت یو داسې لفظ دے چې ددې
چولې ډېره اړته او پراخه ده لکه څنگه چې د معنونه ظاهره
ده د لفظ د ډېرو علمونو احاطه کوي - پونکه دلته دا
لفظ د موضوع په لحاظ د نوشحال بابا سره تړلے شوے دے
او دا موضوع داسې موضوع ده چې په دې باندې په لږ وخت
کېښې مختصره مقاله لیکل او وپل ددې موضوع د شان سره
سمون نه خوري - ولې چې نوشحال بابا یو داسې نابغه عصر
ستی وه چې د هغوي تبول ژوند د حکمت او دانائے نه ډک
وو - نوشحال بابا پخپله یو بشپړ انسانی کلوپېږ یا وه او ددوي

د ژوند هراړخ يو ژوره مطالعه غواړي او دغه مطالعه بيا د دې
موضوع حق ادا کوي که ښه وي وايي چې خوشحال بابا يو فنکار
دغه - يوشا عرذبه نو دا خبره نيمگړې او بې وزله ده که ژه
وايي چې خوشحال خان بابا مفکر دے مصلح دے - نو د شناس
مردم شناس دے - سياستدان دے - سردار دے د عمرانياتو
ماهر دے - پت پال دے ننگيال دے - جنگيال دے - سپه سالار
دے د طب پوهان دے - د نباتاتو ماهر دے د فطرت او قدرتي
اثارو شاهده کونکي دے - د نازکو احساساتو خاوند دے - شاعر
دے - عالم دے د بنکارياتو ماهر دے - د پښتون نفوس شناس
دے سماجي او اسلامي غبر دے - فلسفي دے صوفي دے
سياح دے - مورخ دے - محقيق دے - د هنرونو خاوند دے
او د پوهانو نه تعبير دے - او هر کله چې دا خوږه لري نو بيا
هغه حکيم دے - د انشور دے او د حکمتونو کان دے او دا وجه
ده چې شاعر مشرق حضرت علامه محمد اقبال د دغه نابغه
شخصيت نه ډر متاثره ؤ او ځکه نو وايي -

ان حکيم ملت افغانيان

ان طبيب ملت افغانيان

خوشحال بابا يو داسې هستي وه چې د پښتون قام په خوبو او
علمونو باندې پوه ؤ د حکمت چې هر څومره معني دي دا ټولې
په خوشحال بابا کېني موجود وے - خوشحال بابا که دکاشان تو
مطالعه کوي او که د فطرت درنگينو نيکل او بناسټ مطالعه کوي

او هغه بيا د شعر په ژبه کينې پيدې نو هم ئې د عقل او پوهې په
رڼا کينې په يو خاص ترکيب او طريقې سره پېش کوي - دغه حکمت
د دے او کله چي انسان ته د انسانيت معراج ورښايي - نو هغه
هم د پرېه حکمت سره د انسان د ذهن نازک تارونه په داسې
انداز کينې او چي پي چي انسان دخپل حقيقت او د قدرت د
سرار و موزنه خبر د رکړي حکمته نو وايي -

د خوشحال و شپل معقول دي

پرې به پوه شي چي عاقل وي

د خوشحال بابا ذات د گڼو علمونو منبع وه او د اتول علمونه
هغوي موزن ته په خپلو تفنيقاتو کينې پرېښودے دي که کس
د هغوي ديوان په ژور نظر وکتے شي نو هر شعر ئې د حکمت نه
دک دے او حکمته نو وايي -

درست ديوان ئې لکه باغ د علم گنج دے

پکيني هر رنگه گلونه هر ښال

که د خوشحال بابا حکمت موزن په معني د طب کينې اخلو نو دغه
مېدان ئې هم کتلے او که په دغه رخ غور وشي نو خوشحال بابا
يو ستر حکيم طبيب معالج هم ؤ هغوي نه صرف د انسانانو د علم
طب نه واقف و و بلکي د مرغانو طب ئې هم زده ؤ او د بيمارو و د اړو
نه په ښه شان خبر وو او حکمته نو دخپل حکمت باره کينې و ئې
د حکمت و ا شپل به و ا ئم مختصر
په معني کينې قيمتي لکه گوهر

که مونږ دنو شحال بابا د شاعري جاج اخلو نو داسې موضوع
به نه وي چې هغه به د دوي په شاعري کني نه وي او که
نو پيدا بچن کاکړ وايي -

که شوک بحر مواج وايي ورته بسايي
په ديوان کني ئي موند شي هر شاعر
اودغه شان يو پښتون شناس مستشرق پېچر لاسي هم

بيکي چي

د مغرب د شاعرانو په شان دنو شحال بابا د پاره
هيڅ يو مضمون هم غږ نه دے
د خان بابا شاعري ټوله د حکمت اودا نائے نه دکه ده او
حکه نو وايي -

قصيدې لرم غدا له هر بابيه
په حکمت په نصيحتا کني مالامال
او بل خائے وايي -

رباعي ده که قطعه که مثنوي ده
هکي واره گوهر دي دړو لال
او بيانو د چل شاعرانه حکمت په دکه (ظهار کوي) -
بند و بست د پښتو شعر ما پيدا کړو
کڼه شعر د پښتو وو غږېر سال
نه ئي وزن نه تقطيع نه ئي عروض وو
دوه مصراع ئي د خفيف بحر دوه طال

» ڊي نه معلومه شوه چي خان بابا د شاعري په هر يو
صنف باندې پورې پورې حڪمت لولو او داد هغوي د علم و
حڪمت كمال دے چي په شاعري كښي تجنيس حسن تعليل لباق
الاضداد ، ابهام - صنعت ترميع ، تنسيق الصفات - فطرت
شاعري - تاريخ گوئي موندے شي او هر كله چي د ا حليم موبن
ته د حڪمت خزاني پراخي نوموبن ته د سياست چل بنايي - د
سرداري او حكومت كولو حڪمت بنايي - د تودي درس راكوي - د
ژوند سپرولو حڪمت را بنايي د ننگيالو او جنگيالو د غيبت او پت
د عظمت او عزيمت د حڪمتونو پت رازونه را بنكاره كوي د خپد
بنېكوي د صلح او امن د صبر او شكر د كفار او كردار درس را كوي
عرفو دا چي داسي هيڅ يو هنر نشته چي دے افاقي او
اجتماعي شخصيت د حڪمت په كسرتي و هلي نه وي او موبن
ته ئي په گوته كړي نه وي د ا حليم موبن ته د سياست او رموز
مملكت - سرداري او حكومت چلولو د پاره د كاميابي حڪمت په دا
طريقه را بنايي -

۵ وركول توري وهل دا دواړه بوميه

چي پرې كار د سرداري شي انصام
يا تكيه د يوه خداے ده يا د توري
په جرگو مړكو نه شي كار تمام
كه سردار د خلقو زر لري هنر
بندوبست د عالم نه شي بي ضمما م

اودغه شان د سرداري د پاره دولت هم وسيله گڼي او وايي -

چې زر لري په کور گڼي

هاله شي نه سرداري

او بيا د کاميابي سرداري اصول هم را نښايي :-

يا سردار سره خپل عقل

يا وزير صاحب تدبير

که هر څو ټي عقل ډېر وي

بيا هم يو بيه نه وزير

که نه دا وي نه هغه وي

په ژوندون ټي بويه وړ

که هر څوک حکومت کول غواړي نو هغه خلقوته د کاميابي

د کاميابي داز ورنښايي او په دې حکمت ټي پوهه وي چې په

کوم بادشاه گڼي عدل و انصاف نه وي نو هغه به ناکامه وي -

لکه دايي -

ملوک چې عدل، عقل کرم لري

اندوه ټي کم وي له چاڅه غم لري

چې دا ټي نه وي د خان غليم دے

خان پخپله عالم ته کرم لري

دا څو ټي وه د سرداري د حکومت کولو د پاره د حکمت رازونه

دغه شان دا نبض شناس حکيم د هونښيار سړي نښايي هم په

ډاگه کوي -

هونيار به هيچرې بي خايه كارنه كا
هم به بي وخته د خوږې كنفارتنه كا
په حوله په لاس به هيڅوك آزارنه كا
چې بډكرد د دے هغه به يارنه كا
دغه شان د كم عقل او احمق سړي خويونه په تفصيل سره په
ديوان كښې د حكمت په تله تلي - او كه غواړې چې په بدو زرونو
دې حكومت او كرم او هغه دې خپل كرم نو د حكمت دا نسخه
بې دځان سره غوټه كړه -

د هرچا سره نرمې ملائمت كړې
كښ وي چې په دا خپل كړي د چا زړه
حكيم الملت خان بابا خوشحال خان خټک يو داسې قيمتي گوهر
دا ښايي او وايي كه چېرې چاهم دا حكمت خپل كړو نو د كامياب
ژوند تېرولو ثبتمن به شي هغه دا رنگه ده -

د هرچا سره د ښو سلوك بائداد
په بدې كښې څه فائده كوم سوړونه
هغه كار چې په نرمې تر سره كېږي
څه حاجت چې رساوشي ترجگونه
كه پخپله د خپل ځان په بدې نه شي
دا روڼو په غارمه مندره لاسونه
په خپلوا نو باندې هومره خشم كړه
چې پردې درځني تښتي په ملكونه

چي دي قول د چا اوکړو نورې مکړه
 تل په عهد قول ټنگاوي ښه ميرونه
 په رشتياکه په دروغ وي سوکند مه خوړه
 منافق دس چي ډېر ډېر خوړي سوکندونه
 دحرص سترگي مړې په قناعت کړه
 چي په کورکښي دې دښارشي نعمتونه
 هر چي شرع فرمايي په هغه کار کړه
 مه عمل کوه په رسم په دودونه
 درته وايي چي په کوم توکي به ښوونځي
 چي دهرچا سره ښکړي خوا بونه
 هېښه اوسه خوله پته که ناوې
 چي ضرورت شي حاله اوکړه دوخوږونه
 دلته به دا اختصار په توکي د خان بابا د حکمت د وېشا کانونه څرک
 ليد ډېر بيان کړو -

ژبه

په بده ژبه ځان ځي جهان ځي
 ايمان هم ځي واوړه طالبه
 بل ځاي وايي -

ژبه په تن کښي څه عجائبه ده
 صحت هم ژبه ده ژبه هم تبه ده

پڄي ڀڻه ۾ ڄي رکيو ۽ ڀڻه ڀري خبر ڄڻوم
ڄڻت هم ڙبه ده ڊوزخ هم ڙبه ده

خبر ڀڻگره

وڪري واره ڪارونه ڇيل ڪا
مردان هغه دي پڄي ڪار د ڀيل ڪا
ڻوڪ پڄي آرام ڪڙي دي ڪو نام ڪڙي
د ڻوڪو ڙوڪو داروبه تل ڪا

سڃاوت

ڪه ڪڻجونه د ڪارون دڙبه اڻباري
په هر لور ڀي غور ڙو په سڃاوت

پت

سرد پي دروي مال دي دروي پت دي نه ڀي
د سري ڊڄار ڪل ڻوڪو په پت دي

قناعت

د جهان په خزانو به دي خندا شي
ڪه تو انگو په خزانو د قناعت شي

رشتيا و ڀيل

رشتيا ڪره ده پڄانه مه وڀڀڻ ڪه
رشتيا سڙي ره هره بلاخلامن ڪا

گفتار و کردار

سوکے کہ یتھ دے پہ یتھ گفتار یتھ دے
گفتار کہ یتھ دے پہ یتھ کردار یتھ دے

صبر و شکر

دانائے مہ کنہہ - چچی صبر نہ لری
چچی صبر نہ لری، حکمت بہ شہ لری

خودی

(۱) کہ تہ چچی پہ منت مویے وائے مہ خله

کہ دچاپہ باغ کنہی بوئے دکیما وی

(۲) پہ منت سرہ حلوه مہ خوره نحو شحالہ

تر حلوی نہ لابہتد دے وچ کنہک

(۳) دمنت دارو کہ مریم پکارچی نہ دی

کہ علاج لره ہی راشی میسحام

ننگ و غبرت

پہ جہان د سنگیالودی دادوہ کارہ

یابہ اونخوری کسکری یابہ کامران شی

دغه شان کہ دپنتو لیک دووونو پہ منفرد (تدا زکبھی

چی د زنجیری پہ نوم ایجاد کھی کہ دفرق سندرچی شی وئیپی

نو صغر شی ہم د حکمت او دانش پہ رہنا کنہی وئیپی دفرق

نامه نه ٿي سرڪنده ده - ڪه ڊرين علم ٿي ڊ مختلفو مسئلو په صورت
کڻي راڻوڊے نو فصل نامه ٿي ڊ ڪتوده ڪه غوار ٿي ٿي ڊ غبرت او
عزت پتڪي ڊي په سرڪرم نو ڊ مختلفو هنرون او ڊنو خصلتون
زده ڪري او ڪري نو بيا به هغه خلقو کڻي شمار ٿي -

ۛ ٿي دستار تڙي هزار ڊي
د دستار سڙي په شمار ڊي

ڊڊي زدگي ڊي ڊپاره دستار نامه ڊحڪمت او علم وڊانش لوے
شاهڪار ڊے ڪه غوار ٿي ٿي ڊ بازو نو ڊسڪار - ڊ بازو نو ساتلو -
نورا کونو - بيمارو او علا ٿونو نه خبڊ شم (و نه يوا ٿي) ڊحڪمت
حاصل ڪرم بيگي ڊ باز غوند ٿي نو يونه زده ڪرم او ٺان کڻي
پيدا ڪرم -

ۛ ٿي وهل نورل - نورول کانور ٿه ٿه ڊے باز شاهين ڊ
ٿي ٿي سوري لره يوسي يا مڻ ڊے ڊے يا فاره
باز نامه ٿي ڊحڪمت ڊ ڪه خزانه ده - ڊحڪمت نه ڊ ڪتابونه
به ٿي ڪوم ڪوم يا دوم سوات نامه ٿي يا ده ڪرم ڪه بياض ٿي
يا ڪرم - هدايه ٿي يا ده ڪرم ڪه آئينه ٿي يا ده ڪرم ڊا ڪيم ڪه
يو طرف ڊ انسان ڊ سوکالي او نو شحالي ٿون تڻو ڊو حڪمتونه په
کوته کوي نو بل طرف ته ڊڊي هر ٿه حاصلو ڊپاره انسان
په صحت رونع جوڙ - طاقتور او نو شحاله ليدل هم غوار ٿي نو
دغه غم ٿي په سر هم ا نسته په هر بو ٿي کڻي ٿي صحت
گوري او حڪمت نه ڊ ڪه طب نامه بيگي په دغه طب نامه کڻي ڊ

بنيادم د بيمارو علاج د چرو بوټو داروگان او د نورو ناروغتيا
 نه د پچ کيدو طور طريقي بسايي او دلته خان هغه طبيب معالجه
 ثابته وي کوم چي مونږ په موجهه طبعه کيښي حکيم بولو. او دا
 حکيم د حکمت پتې رازونه د نظم په وړو کي بجر کيښي د طب نايي
 زېب وزيښت جوړه وي او د هر شخه مخکيښي بنيادم ته د وجود
 د صحت سره سره د عقل و صحت وده هم لازم گڼي بلکه خو وايي

يو صحت بل عقل غواړه

ته په دا کيښي خو بي غواړه

که دا دواړه توکونه وي

نور هغه خو بي لاره

دغه شان د معني نه پس بنيادم ته د ښه صحت راز بسايي.
 پچي که چرې دا راز مونږ کسرو نو بيا به په اسانه د بيمارونه
 پچ شي او وايي -

ابدال په دا مخلوق خو به ابدال وي

کم و ټول کا - کم د چا سره گمندي ونه

کم ملا سته کا - کم د خوراک کا کمه مينه

په دا شان چي په عالم کيښي د ژوندو

د دې نه پس د خوراک شېناک باره کيښي وايي -

~

که اوبه دي - د باران يا چيني دي

د کوهي اوبه ضرر دي د بشر

بني سري نخودي اوبه د سري خان دي
ولي تود طعام - سري اوبه ضرر
چي تودې اوبه ټوك ټخني عرمووهلي
پرې نقصان د اشتها شي رنگ اصغر
او بل ټلټلې د حكمت خبره كوي او وايي كه قوت او
طاقت زياتول غورې نو دا ټيندونه استعمال كړه -
كه قوت زياتوي تل خوره شوه پي
چي تر داسه دارو نيشته معتبر
كه ټي موچي اور ټي ټي گينه خوږ
توپه سود ټي خبر مكره چل پور
او دغه شان دېرې د حكمت خبرې ټي په طب نامه كني
د "صحت خبرې" په عنوان سره ليكلي چي كه عمل پرې
روشي نو بنياد د دېرو بيمارونه په امان كېدې شي په
طب نامه كني د سردرد بيماري - د نيم سردرد د سترگو بيماري
د فالج بيماري - د برقان بيماري - د گېډې بيماري د غاښونو
بیماري - د نس نخودي بيماري - د بوا سړو بيماري - د
ناسور بيماري او د ټخو او د سرو نودې پټې او ټي كار
بیماري ښودل شوي او د هغې نېټې په گوته شوي دي -
پس د هغې نه ټي د جړو بوټو داروگان چي په آسانه ملاويد شي
نو شحال بابا موبزته ښودلې او ورسره ورسره ټي د اهم راځودلې
چي د هغه طبيبانه علاج مكره چي دا خوږ او خاصيتونه نه

لري لکه وايي -

(۱) د هغې طبيب طلب کوه نو شحال

چې د مخ په تجلې کښې ئې صفا وي

(۲) د هغې طبيب نوم شخه اخلي نو شحال

چې بمار ورسه راشي بيا بمار ئې

(۳) د طبيب داروهله خوره چې خازق وي

د ناقص طبيب دارو لري خطر

او چې درې خوبو مالک حکيم او طبيب نه وي نو هغه په

حکمت چرې هم نه پو هېزي او شوک چې بيا دغه حکيم نه

علاج کوي نو نو شحال بابا دغه سري باره کښې وايي -

بل صغه سرے احمق بلے بويه

چې په هر طبيب دارو کا درخونو

هر شوکه موين او يکو او اووايو نو په نو شحال خان خټک

او حکمت ليکل او وپېل دېر مشکل کار دے بلکې دا د دېر و سيع

او ژور تحقيق موضوع ده هې هم د خان بابا غوندې حکيم الملت

او حکيم الحکماء باندي ليکل او نو ستل د چا د وس خبره نه ده

ولې چې -

د نو شحال خبرې در دي

چې ئې کښلي په قرطاس

واقعې چې د نو شحال بابا هر خبره هر شعر د حکمت

ملفه ده او حکه نو نو شحال بابا وايي -

دانا به پرې پوهېږي د ناپو هوکار پرې نېشته
دا درې په بيان خو شمال ختک ويلي

کتابونه

- ۱- کليات خو شمال خان ختک سره د مقدمې درواښاد دوست محمد
کامل ۱۹۵۲ء ادره اشاعت سرحد پېښور
- ۲- خو شمال خان ختک (اردو) مولف دوست محمد کامل ۱۹۵۱ء
ادره اشاعت سرحد پېښور
- ۳- دستارنامه د خو شمال خان ختک ۱۹۹۱ء پښتو اکېډمي پښتو
يونيوستي -
- ۴- بازنامه خو شمال خان ختک مرتبه هېش خليل ۱۹۸۵ء
پښتو اکېډمي پېښور -
- ۵- طب نامه خو شمال خان ختک مرتبه تقويم الحق کالانچل
۱۹۶۶ء چاپ کول -
- ۶- طب نامه خو شمال خان ختک مرتبه تقويم الحق کالانچل ۱۹۸۵ء
پښتو اکېډمي پېښور
- ۷- خو شمال و اقبال (اردو) مؤلف مير عبد الصمد ۱۹۸۲ء عظيم
پبلشنگ هاؤس پشاور
- ۸- توريا لے پښتون ۱۹۷۱ء پښتو ټولنه کابل
- ۹- خو شمال تامه ۱۹۸۰ء آبا سين آرټس کونسل پشاور

۱۰- نوح شحال خان خټک اودده ادبي مکتب دکتور عازي عثمان

۱۹۸۲ کابل چاپ

۱۱- مجلته پښتو نوح شحال خان خټک نيم مارچ اپريل مه

۱۹۸۰ پښتو اکېډمي پېښور -

فقير جميل بيگ (جمال خان) د شاعر په حيث

د پښتو ادب که په دو اړخيزه کتنه او مطالعه او کړه شي
نوکه نشر دے اوکه نظم ددې دواړو صنفونو او برخو سرڅڼه
کول پښتو ژبې ته خاص او لوړ مقام ورکول او دا په نورو ژبو
کښې تمنا کول تردې چې د پښتو ژبې ليک دود په نوي انداز کښې
ليکل ددې هر څه نثر او وياړ يو داسې کورنۍ ته حاصل دے
چې هغه کورنۍ تر ننه پورې پښتو ژبې اسرې نه کړه بلکه تر
ننه ئې پښتوسره پښتو وکړه او کوي هغه کورنۍ د لويې
خان بابا خوشحال خان کورنۍ ده لکه چې وايي -

ما خوشحال چې په پښتو شعر بيان کړو

د پښتو ژبه به اوس په آب و تاب شي

او دغه شان بل ځای کښې وايي -

هميشه به پرې نارې وې د بښلو

دا چې ساکره نن خوشحال په ويل باغ

او دغه وجه ده چې نن د پښتو نوم اخستوسره د لوستونکي او

يڪونڪي په ذهن کڻي هم دغه يو نوم د لوڻي خان بابا نوشحال خان
راڻي - هغه حڪه چي لوڻي بابا نوشحال دا ٿ به په اب و تاب کڻي
ده د نوشحال بابا کورفي کڻي ڊپر لوڻي لوڻي ستر عالمان - شاعرن
اديبان ٿڀر شوي دي او اوس هم شته د سروسره سره د ڊي
کورفي بنحو هم دغه ميدان کٽيلے دے لکه بي بي حليمه - تاجر بي بي
وغیره د نوشحال بابا او دهغه د زمانو کتا بونه دهر پڻتون په
کور او کتا بون کڻي پراسته دي حوزة ن نوشحال بابا د کورفي
ديود اسپ فرد تعلق يک چي هغه هم عالم دے - هم اديب دے
هم شاعر دے او هم ولي الله دے خولا تراوسه په ادبي دنيا
کڻي گناهم دے او دچا ورته پام شونے نه دے البته په روحاني
دنيا کڻي لوڻي مقام لري او ڊپر وکسو يکوالوته ئي د ادب سره د
تعلق معلومات او خبر شته -

دغه لويه هستي د لوڻي خان بابا نوشحال خان نيکه رور جميل خان
دے چي په ادب کڻي جمال خان دے او په روحاني دنيا کڻي د
خواجہ جمال الدين او فقير بابا باندي ياد شوع او زيات شهدي
په فقير بابا لري او د تصوف دغه نوم ئي په ڊي ٿولو نومونو
غلبه موندلي ده هغه حڪه چي دوي دنيا وي جاہ وجلال بادشا
نوابر ته لته ورکڻه او د تصوف او سلوک منزلونه ئي
ڊپر و رياضتون او جذب و حال د کيفيتونو ٿڀر پدونه پس
موندلي وو او حڪه خود قطب الاقطاب او غوث الزمان په دريو
فائز شوع وو او د اتيک د حضرت جي بابا ر شيخ پيچي (موندلي

د لويې پاڼې مريدان ې په سلسله پښتبه کې پيدا کړي دي دغه
لور مقام د ډې څپل سکه رور نحو شمال بابا ې د فراق او غم
په حالت کې هم د فراقناهي په شعرونو کې داسې ستاڼي -

ډې ې دور په کې طاعت کا

هغه غم د خداي جنت کا

خداي دې غم ورځي يوسي

خو بش خورم د ډې په کې اوسي

ډې د رور ې پرې مقام د ډې

په اغه غم د ما سلام د

دغه وجه ده ډې دنو شمال بابا د اولاد سلسلې ته خان څپل
وېلې شي او د فقير بابا جمال خان سلسلې ته فقير څپل ميان کان وېلې
شي دا قم هم ددوي نمسې د ډې جميل ميان د علم ظاهري او د علم
خفي علمونه لول اوليکل - لوستل - وېل به ې په ډېر بشکلي انداز
کې کول ددې متعلق په مناقب فقير جميل بېگ د شمس الدين کاکا څپل
چاپ له اړخه انجمن اتحاد فقير څپل په سرينه د ميان فردوس شاه
فقير څپل د پښتې اکوړه خټک په صفحه ۲۹ داسې يکي

په مسجد کې وو دښه

په شري ناست وو مينه

کتابونه ورته جمع

دو کتل په خاطر جمع

نه صرف صوفي عالم - ولي الله وو بلكه په ادبي مهديان كېنې ټي
 د خپلې كورنۍ بېرغ جگ ساتلې دے او د پرخه ټي په فارسي
 ژبه او پښتو ژبه كېنې ليكلي او وښيي دي په فارسي ژبه
 كېنې ټي د پر غټ غټ علمي كتابونه ليكلي دي چې په پښتو اكيډمي
 پېښور يونيورسټي كېنې د قلبي نسخو په شكل كېنې خوندي دي
 چې نومونه ټي په درنگ دي -

۱- دل تذكرة الاولياء و (۲) نور محمدیه

دل تذكرة الاولياء تقريباً د پنځوسو صفحو دروند كتاب دے
 اوس اوس ټي پښتو اكيډمي پېښور يونيورسټي ترجمه چاپ
 كړې ده په دې كتاب كېنې د لويو لويو اولياء ذكر دے دغه شان
 ټي نور محمدیه نومي كتاب چې تقريباً د څلور نيمو سوو صفحو غټ
 كتاب دے او په كېنې د پر عالمانه بحث په ۲۷ (شپږ ويشتو) بابونو
 كېنې شوع دے او ددې نه د هغوي د علم او پوهې اندازه لگېدے
 شي بل درېم كتاب ټي د افغانستان په كابل ارشيف ملي كتابتون
 كېنې د مناقب شيخ رحيمكار په نوم فارسي كېنې ليكلې چې اوس اوس ټي
 د اسدالله شعور په سرېزه سره د افغانستان د علومو اكيډمي په
 فارسي كېنې چاپ كړې په دې كتاب كېنې د خپل مرشد حالات ليكلي -
 د احم يوغټ كتاب دے - ددې نه علاوه ټي نور د پر كتابونه په
 مجمع البركات نومي قلبي نسخه كېنې ياد شوي دي خو تر اوسه په
 لاس چاته نه دي راغلي كېدے شي چې چا سره وي يا ضائع شوي
 وي د مجمع البركات فارسي قلبي نسخه چې عكسي نقل ټي دراقم سره

د ۷ په صفحه ۳۰۱ باندې د دغه کتابونو نومونه درشله دي -
 ۱- شمس العارفين ۲- قدوة العارفين ۳- زبدة السالكين ۴-
 ۵- اسراج العاشقين ۶- خلاصة الطالبين ۷- تحفته المقربين -
 کېدے شي چې دا کتابونه په دغه وخت کې د مجمع البرکات
 ۱۲۸۵ هـ د مولف لخوا په دغه زمانه کې تېر شوي دي او هغوی
 ترې استفاده کړي وي د دغه شاعرۍ متعلق روښنه شپږمه
 د افغانستان ستر محققينو - عالمانو اديبانو شاعرانو کړي ده چې
 په هغې کې ستر محقق ارواښاد عبدالعزیز جیبی - دکتور عارف
 عثمان - عبدالله بختانی خدمتگار زلمي هېواد مل غونډې ستر
 شپږندوال شامل دي نو ابرم چې د هغوی د شپږنو نه پرده اوچته
 کړم او دلته یې اویکم وې چې بیا زما مقصد به واضح نه شي -
 په کتاب پښتانه شعراء* درېم ټوک د پښتو ټولني د
 تاریخ او اديبانو له شانگې کال ۱۳۴۲ هـ ش کې په صفحه ۹۰۳
 باندې یکی -

جمال خان د نوح خټک مشر رور وو او لوی وې او
 مو فی تېرشو د د پښتو شاعر هم وو دیوان لري -
 په کتاب "نوح خټک او دده ادبي مکتب" د افغانستان د علومو
 اکېمي چاپ د دکتور عارف عثمان په لیک سره کال ۱۳۶۱ هـ ش او
 ۱۹۸۲ هـ صفحه ۱۸۲ باندې دکتور عارف عثمان د جمیل خان باره کې یکی -
 دغه شاعر د نوح خټک کشر رور د ۷ او په پښتو
 کلاسیکو اديبانو کې د ادیب - عالم او مکتوف په حيث

یادېږي او د علاقه لرونکو د ا حقا م ورگن خپد ل د د
دغه پوهه شاعر چې تراوسه پورې ئې دیوان نه
د د چاپ شوه د خواتی په وخت د جمیل بېگ په نامه
مشهور و و -

دغه شان ستر محقق عبدالله خد متکار بختانی په خپل تالیف پښتانه
شعراء پنجم ټوک له اړخه د علومو اکېډمی افغانستان کال ۱۳۰۷ ه
ش کبې په صفحه ۳ باندې یکی -

فقیر جمیل بېگ د مستی او جذبې په وخت کبې منظومې
توتې و سېلی دي -

د دې و پناه نه پس ئې د فقیر بابا رحمان خان / هغه منظومې تعوی
یکې دي چې هغه به د دې مقابله په آخریکم د هغې نه پس وایئ -
په دې ډول شېخ جمیل بېگ یا فقیر جمیل بېگ یو روحانی
شخصیت وو چې په نظم او نثر کبې ئې یکنې کوي دي -
د دې درې هسټر باره کبې گوان سر محقق زلمی هېوادمل په
خپل تالیف فرهنگ زبان و ادبیات پښتو فارسی د علومو
اکېډمی افغانستان له اړخه کبې په صفحه ۱۱ یکی -
جمیل بېگ فرزند دوم شهباز خان خلگ به فقیر بابا شهرت داشت
جمیل بېگ مرد صوفی مشرب و فقیر قائم ایل و صائم النهار بود در
هلقه مریدان شیخ رحکار شمولیت داشت -
جمیل بېگ مناقب مرشدش را به زبان فارسی نوشت و به زبان
پشتو شعر مرود -

ددې وپښانه پس ئې د فقير بابا رحيم خان (دوه درې شعرونه
 ليکل چي د کلام په نمونه کښې به راشي په پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي
 کښې د زرو شاعرانو د کلامونو يو قلعي نسخه پرته ده چي په
 هغې کښې د دوي يو ټوکو غزلې هم شته دغه غزلې زمونږ د
 سيمې د اکوړي گران محقيق پروفېسر محمد افضل رښا په خپل تاليف
 پټ ستوري چاپ له اړخه پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي کال
 ۱۹۸۴ په صفحه ۲۵-۲۶-۲۷ سره ددې الفاظو محفوظ کړي دي
 د جمال خان بابا په کلام کښې د متقدمينو شاعرانو د
 کلام گڼې خوږه شته فکرې ژور او الفاظي ځوابه دي.

د کلام نمونه :-

ددوي که غزل دے او که ټوټې هر لفظ ئې د موقع مناسبت
 سره په ډېر ښکلي انداز کښې په اسانه اوروانه پښتو کښې ليکلي
 ټوټې ئې د بيبي بيبي واقعي سره وييلې دي که هغه واقعات
 په تفصيل سره ليکم نو بيا به دا ليکل ډېر طوالت اولري په دې وجه
 صرف لږ غوندي د واقعي تعارف به ليکم چي معلومه شي چي هغوي
 هم د شاعرۍ گلستان په ډېرو ښکلو ښکورنگارنگ گلونو سره تازه
 رو معطر ساتلې دے او د خپلې کورنۍ روايات ئې ژوندي ساتلي
 او دغه شان زامنو ئې هم سکه صديق بابا ظفر بابا محمد ابراهيم
 بابا وغېره په دغه ميدان کښې دخپل تره زامنو اشرف خان،
 عبدالقادر خان، صدر خان سکندر خان سره ملگرتيا کړي ده.

اول به هغه غزلي چي په پټ ستوري تاليف پروفسر محمد افضل
رضاله اړخه د پښتو اکاډمي پېښور، يونيورسټي کښې داغلي د لټه
نقل کړم چي هغه د ارنگه دي -

غزل

نېل خانه به دې ترڅه حده همراه وي
يو ورځ به دې سفر شي په ويجا پې
مورپلار زامن نمسي د کورې څه شو
خلقي کړې دا جل سورو ستارې
بناسته بنه چوڼ زلمي شوتورې غاږې
پرې پرې دي دلحد خاورې تودارې
جماعت مخه تېرېږي مخ ترې پټ کړې
و هجرې و ته ته يون کړې د خرابې
درسته ورځ لکه سېک ناستې په هجرې
بل خندا په قهقهه کړې لکه خرناږې
يو ذره دلراله ويره نه شي
نه پوهېږم چي راچپوتې که کمارې
چي نيکي درنځه نشته بدتمو مړ کړه
دا شه مړ توکه په خپله بزيړه لارې

د سپر لي نو يونه يو درنځه نيسته
وچ لاسده سره سپن څي سپده اهاږي
سم له لاسه کار هر کور ډر مشکل دے
جمال خانه وقت دې دادے که خان ټارې

دويم غزل

خواب زړه څي څي بيمار وو هغه نه دے
څي مدام په انتظار وو هغه نه دے
څي څي سترگي ديار لود وسته نيولې
تس ديدن ټي په بار بار وو هغه نه دے
څي به ستا په غم کښې شب ورو زجليا وم
بل په زړه کښې څي انگار وو هغه نه دے
څي بندي دستا په زلفو په کمند ووم
پروت گودن ته څي زناار وو هغه نه دے
څي څي سرو مال تالاستا په وملت وو
څي په ما د فلک وار وو هغه نه دے
نام و شنگ څي ستا په تور ووله ماتلي
چرې ماتته څي ازار وو هغه نه دے
ستاله غمه څي يو دم په قنډر نه ووم
څي په سترگو کښې څي خار وو هغه نه دے

پڄي مي ستاد حسن خيال چردي ليد لے
 تازه گل پڄي په شمار ووهغه نه
 جمال ستاله مخه نوروته سلام که
 پڄي غلام او خدمت کار ووهغه نه دے

ديلم غزل

و پسته سپن سترگي تاريخي چينگي دارې
 ته لاگرخي خيل پردي په ختس نفا رې
 خداے طاعت دپاره ورخ له تاسنه غواړي
 ته د کالونخرشي نن له خدايا غواړي
 شوې په کوم عمل غره پڄي نوشمال کښي
 سخي نوهم : د موبدي په زور کسپا رې
 ستاپه سرباندي بي ترس جلات ولاړ دے
 کوم زمان به دي سر پر پکړه په ولاړې

ددې غزلو باره کښې د خني محترمو ليکوالو د خيال دے پڄي د غزل پي
 د جميل بېگ نه دي او هغه وايي پڄي د جميل بېگ نوم جمال خان نه وو
 دا چرته د سيکا نور د نعت د شاعر کلام دے - د اصحي ده پڄي د فقير بابا
 نوم جميل خان وونو هغه تر اوسه پورې په جميل خان نه يادېږي

بيڪه په خپل خاندان کښې په جمال خان شهرت لري لکه څنگه چې ما
مخکښې ليکلي چې په ادبي دنيا کښې ې جمال يا جمال خان نوم يکلو
او يادېدلو او په روحاني دنيا کښې فقير بابا او نوحه جمال الدين په
نومونو ياد شوي دے او دغه شان ې په خپلو غزلو کښې جمال خان
د تخلص په توگه استعمال کړے دے چومسکه ددوي ديوان لا
تراوسه په لاس نه دے راغلي نو ځکه دا خبره کېږي نو هر
کله چې دغه قلمي نسخه د زړو شاعرانو په اکهډمي کښې موجوده
او په هغې کښې د عبدالقادر خان خټک چې ددوي وراره کېږي د
غزلو سره پېوست دا غزلې ليکلي شوي دي نو ددې نه معلومېږي
چې دا هم ددغه زماني شاعر دے او تراوسه په دې نوم بل
شاعر نه دے تعارف شوي ددې خبرې هم څه ثبوت او شهادت
نه دے پېدا شوي چې دا شاعر د سيکانو د دور شاعر دے دا
خبره هم په اټکل سره کېږي چې د سيکانو د دور شاعر دے
حالانکه د سيکانو دور خو وس وس تېر شوي او د جمال خان
بابا دور ې پر مخکښې دور دے بله خبره داده چې دا کلام صوفيانه
کلام دے او موذن دا په ۱۹۱۵ و پېل شو چې هغوي به خانغا
صوفيانه کلام ليکلي او وپېلے وي هر کله چې ددغه زردو شاعر
سر د نوم راغلي نو دا واضحه ده چې دا هم جمال خان دغو شاعران
بابا زور دے بل څوک نه شي کېدے -

وس را ټو هغه منظومو ټو ټو طرف ته چې دوي په بيټو
بيټو موقعو ويلي هر کله چې د دوي مرشد حضرت شيخ رحيم کاراکامان

وفات شو نو فقير جميل بيگ (جمال خان) هغوي لحد ته کوز کول او
هغه وخت ئې د دېره غمه چغه کړه -

✓ په بوي دې ټول عالم نوشبوي شو

اميل چندنه په تاپر پوتل کړدونه

ددې شعر په باره کښې په تذکره شېخ رحکار د سيد

سباح المدين کلاخېل اداره اشاعت العلوم جامع مسجد (لنډيو)

د فيصل آباد کښې هم دغه شان واقعه يک ده -

دغه شان چې هر کله بها کو خان د يوسفز سردار اولوې

ولي الله انون څالاک بابا د نېل بشکو تخمه د دو ما کافروسره

جنگ وو نوپه دغه وخت کښې انون څالاک بابا د دوي په خدمت

کښې د امداد او تعاون حاصلولو د پاره حاضر شول نو فقير بابا

د مستر او جذب په حالت کښې ورته په دې منظوم الفاظ کښې

اووټل -

✓ په دې خوړ کښې سره او سپين انبار انبار

فقير نه اخلې او نه ئې څه يکار دي

انون څالاک نومره چې اخلې وادي خلي

که خواري نه وي دې د نه وي

د مشهوره واقعه يا کرامت چې قاضي مير احمد شاه رضواني په

تحفة الاولياء او په مناقب فقير جميل بيگ کښې شمس الدين

کلاخېل راخستې ده وايي چې دغه وخت د خوړ کښې د فقير بابا

په کرامت سره سره او سپین شو د فقیر بابا د عبارت ځانته دغه
وخت کېږي د تنګارو غرونه ووچي د هغې سره لوی خوږونه
دچم پراته وو.

يو ورځ فقير بابا خپلو زامنو د لنډې اخوند احمد مېب
پې دېر لويې عالم فاضل او بزرگ و و ته د شريعت دپاره
بوتهلو پې زمونږ پلار خان ملنگ او فقير کړې دے سماع ې
شروع کړے هر وخت د جذب و مستي په حالت کې وي
د شريعت نه خلاف کارونه کوي اخوند مېب پې د فقير بابا
جذب و مستي وليدله نو وې فرمايل پې دوي فناي الله
دي د معرفت او سلوک د رازه خبردار دے دا د شريعت خلاف نه
دي فقير بابا هغه ځانته کېږي داسې وايي -

که قاضي مېب زما په شاکي مت شي
تورده زما به هله شريعت شي
خار کېور که نه وي نه وي
د فقير به ځانته وي ځانته وي

وايي چې هر کله د فقير حميد بېگ د اشرف خان د زوي اود نوح خان
د نمسي محمد افضل خان خټک سره زبه بېد او دے راغلو نو هغه
وخت هغوي د افضل خان د مدافعت په غرض سوات ته لاړو
اود حمزه خان بايزي پې دېر لوي سردار وو د تهاغه سوات

اوسېدونکې وو دغو شمال بابا اجنيسې وو زامنوته چې خپله
 مېرمنه بېکاره کړه نو وایي چې جلال خان او جمال خان ورته امداد
 درکړو او ورته چې اووې چې دې وخت کې مېرمن نه لرونکې
 درکړې په مووو قتلان خان چې ددوي رود وو دهغوي د
 امداد نه انکار وکړو په دغه وخت جمال خان بابا رستمې او
 جوش نه داسې اووېل -

✓ اس دې وي په لس دې وي
 مېرمن کله نه وي نه دې وي
 جلال دې وي جمال دې وي
 قتلان کله نه وي نه دې وي

اودغه وجه ده چې نن د تهاښې سوات د خانانو کورنۍ د
 فقير بابا په دما رنگ ده اود جمال خان او جلال د اولاده خوږ
 شوه ترقي چې وکړه

دایي چې يو ورځ د مغوپه وخت کې د اتیک صوبېدار چېر
 فلم کړه وو ټوله علاقه چې لوستلې وه د هزارې نه خلق د
 تافلې په شکل کې راستل چې ده بنديوان کول او ټول مال
 چې ترې واخستو - خلق فقير بابا ته په ژبا انګولا را غلډل
 چې د صوبېدار نه زمونږ مال حال او خلق را خلاص کړي هغه
 وخت جمال خان بابا په بهرې رکتۍ کې سورېدو نو دا
 اشعار چې اووېل -

ح

شوک به دروئی خدائے دپاره ✓
 فقیر دروئی خدائے دپاسه
 پاک رسول ورسره مل دے
 بدرگه له چهار یاسره

او هغوی چي بهی رسته سور شو نو داسي وايي -

بهی رسته خه د خدائے په حکم ✓
 خه به ظالم خه به دده بندي کوونه
 فقیر شو مل د مظلومانتي
 خدائے ئي وی مل چي بنديوا آزادو^{نه}

او هغوی چي دغه ظالم سو بیدارسته مخانج شول نو په سو بیدار
 رپیدل او بگیدل اوقی بوقی ئي شروع کړي قبول مال حال او خلق
 ئي ترې را خلاص کول دده سره به اکثر په گني تعداد کني مریدان
 مگر خبدل دے به ترې مخکني وو مریدان به ورپسي وو او دا
 اشعار به ئي وئیل -

دور دور د فقیر دے ✓
 د غافل په صورت ویر دے
 د غافل په صورت ویر دے
 دور دور د فقیر دے

وایي چي یو وخت داسي راغلو چي بارانونه بند شول فصلونه
 او چیدل تخط سالي شوه خلق تنگ شول او فقیر بابا ته په ژړا کوونکو
 راغلو چي خدائے پاک ته سوال او کسه چي باران شي هغوی هغه

وخت د جلال په حالت کښې چغه کړه -

✓
 تحط سايي ډېره په زور ده
 پرېوتلې کور په کور ده
 باران دے ورو سينه
 شوکړه که نه وي نه وي
 تنگارو باندې باران دے
 فقير ن ورځ مهربان دے
 و ارمان بېلې ارمان دے
 وړېدلے ن باران دے

دا الله پاک کارونه گوره هغه خلق چې واپس شول نوپه
 دغه ورځ لويې الله باران اوکړو د فقير بابا سوال قبول شو
 او فصلونه بنېدله شول دا هم يو روايت دے چې هرکله فقير
 جيل بېگ نچلو زامنو اخون احمد صېب ته شريعت د پاره بوستو
 نو هغه وخت کښې دا اشعار هم وييلې وو -

✓
 مویه چڼې دې راکړے شه
 چې درسته شپه يې چنگه وي لکه چرچڼې
 د نيمې شپې راتلک دې روک شه
 چې چرچڼې برچه دې خوب نه راکوړنه

هرکله چې د لويې خداے پاک په عشق کښې به تر لړې لارو فنا
 في الله به شو د جذب او مستي حال به پرې راغلو نو چغه به

به ٻي ڪوھ دا شعر به ٿي وٺلو -

هغه موزيان به دنيا غواري ✓

دي عاشقانو ستايه لار ڪيئي او بازنه

سرو مال ٿول عاشقان دا وڪا

دا موزي تش لاني ڪوي ٻي مٿن ٿيه

۱۰ ۵۵ ددغه لوي ولي الله - صوفي - عالم د شاعري متعلق ڇپڻ نه
 ٻي دلته وا منجه شوه ٻي دنو شحال بابا نه صرف رامن شاعران
 وو بسله د هغوي دور ٻي د معرفت لار ٿي خيله ڪوي او هروخت
 به په جذب و مستي ڪنبي وو خونچيل خاندا ٿي روايات ٿي ٻي ٻي
 هم مرگون ته نه دي ور ڪري او ٿوندي ٿي ساسئي او دي
 منظومو ٿو ٿيون نه دا هم معنومه شوه ٻي دوي د جلال تخلص سره
 د فقير تخلص ٿي هم ٺهيل ڪري دے او په منظومو ٿو ٿو ڪنبي ٿي اشڪال
 ڪري دے لوي الله دي او ڪوي ٻي ددء د ٿوند ٿول حالات او ديوان
 او نور ڪتابونه د تيارونه دنيا ته شي او نوء معلومات را بنڪاره شي
 د دوي د پيدا ٿيڻ ڪال نه دے معلوم البته د وفات ڪال ٿي معلوم دے
 دا بجد و په حساب ٿي دارنگه دے

پون رفت از جهان اين گوا مت خديو

په جُزق "موز عالم" "نمريو"

ددي نه ۱۱۱۴ هـ جو پڙي ڪنبي محققين ٿي به قياس ڪنجه ٺهڙو پدانه

۱۰۲۴ هـ بنا ٿي اولاد ٿي د پڙي ٺهڙو په گوٽا گوٽا ڪنبي پروت دے په

تنگار و کني چي د جهانگيري او اکوړي نه سهيل په لور د غرونو په
منځ کني کله د هغه ټي مزار د پښتونخواه د لري لري نه ده
عقيدتمند راځي او فېن ترې اخلي د سفرې په مياشت کني پرې غرس
او مېله کېږي -

کتابونه

- ۱- پښتانه شعراء درېم ټوک د افغانستان پښتو ټولني د ادبياتو
او تاريخ د ټاکنې له اړخه ۱۳۴۲ هـ ش -
- ۲- کاکاخېل شمس الدين ميان مناقب فقيرخېل بېگ د ميان فروروس شاه
فقيرخېل په سريزه د نجهن اتحاد فقيرخېل جمال آباد اکوړه خټک
له اړخه ۱۹۰۹ء
- ۳- خد متگار بختاغه عبدالله پښتانه شعراء پنجم ټوک د افغانستان د
علومو اکېډمي ۱۳۵۷ هـ ش -
- ۴- رضا محمد افضل پرو فېس پټ ستوري پښتو اکېډمي پېښور
يونيو رسټي کال ۱۹۸۴ء
- ۵- خټک خوشحال خان فراقنامه د ژبو او ادبياتو پوهنځي کابل ۱۳۶۳ هـ ش
- ۶- عارف عثمان دکتور خوشحال خان خټک او دده ادبي مکتب د
افغانستان د علومو اکېډمي ۱۳۶۱ هـ
- ۷- کاکاخېل سياح الدين تذکره شيخ رحيمکار ادره اشاعت العلوم
جامع مسجد لاهور

- ۸- مجله پښتو پښتو اکېډمي پېښور یونیورسټي ستمبر ۱۹۷۱ز
- ۹- هېواد مل زلمی فرهنگ زبان و ادبیات پښتو د افغانستان
د علومو اکېډمي ۱۹۷۷ز
- ۱۰- ماهنامه الحق دارالعلوم حقانیه کوره خټک اکتوبر
۱۹۸۰ز او اکتوبر ۱۹۸۱ز

په تحقیق کبني د ماخذ ا هیت

تحقیق د عربي ژبې لفظ دے په پښتو ژبه کبني د خبې ږي -
لټون - چا نول د مخه څيز بنيادي حقيقت معلومول - ديو څيز
پوره کره کتنه معنی لري په انگرېزي ژبه کبني ورته ريسرچ
(RESEARCH) وېلے شي چې معنی ترې پخپله ظاهرېږي - په
نورو معنو کبني د تحقیق مقصد د دے چې په علم و ادب کبني
سوچه جوته جدا کول د پوسټکي نه مغز راويستل - حق د باطل
نه جدا کول - تحقیق د مخصوص حالاتو او مخصوص شهادتونو او
روایاتو په رڼا کبني د يو حقيقت تلاش دے - او په اصطلاحي
توگه د تحقیق مطلب دا شو چې یا نو دې نوي حقائق وړاندې
کړے شي او یادې د معلوم شوي حقائقو نور زیاته تشریح
او تفسیر او شي او وسعت دې په کبني پیدا کړي شي چې په
علم او معلوماتو کبني اضافه (وکړي) - تحقیق په هر مېدان کبني
کېدے شي که هغه سائنسي څانگه وي او که ادبي که تاريخي
څانگه وي او که جغرافيايي څانگه تحقیق په هر څانگه هر
ارخ هر موضوع او که په هر مېدان کبني وي دا د برکسران

او کي پڇڻ ڪارڊي د تحقيق ميدان ۾ ڀرارت ميدان دے په ڊي
 ميدان کښي د تحقيق اسونه سترې شي تحقيق په کښي بي ساه
 شي وارخطا هم شي خو سره د ڊي به حوصله نه بائلي خپل
 مرام ته به ځان رسوي د ڊي شال د سمندر هم دے چي په سمندر
 کښي د ملغرو موندلو دپاره لامبو وهل وي او دغه لامبو
 دومره په مشڪله او گرانه وهيل شي چي کله کله په کښي د
 ډوډو په هم وي خودغه ملغرو پسي به ځان د سمندر
 تل ته رسول وي او دغه ملغري به ددغه تل نه راويستل وي نو هله به
 لامبورن خپل مقصد کښي لاميا بي موي د ريو ډرډونو ناک او د چسپ علم دے
 تر اوسه چي چاهم تحقيق کړے نو خپل تحقيق ته ئي ختمي نه دے و ئي اونه تحقيق
 ختمي کېدے شي د تحقيق دپاسه تحقيق کېږي. د تحقيق دپاره د خارجي او داخلي
 شهادتونه ضرورت وي که چري مونږ په يوشاعر تحقيق کوو نو دهغه د زماني تياکل
 دهغه د ليک او دهغه د شاعري په اند ازياندي ژور نظر اچول او بيا د تحقيق په
 قالب کښي اچول پکار دي دغه شان دهغه شخصيت دهغه وخت ډډونو حاله زېږېدل
 استوکنه و غږ دهغه د خپل کلام په رڼا کښي او دهغه زماني د نورو پوهانو د ليکونو
 او کلامونو په رڼا کښي به ئي رايي قائمول وي دهغي نه پس چي هرکله دغه مواد
 پيدا نه شي نو بيا به د چاپېن چل نه حالات معلومات حاصلول وي که په هغه
 نور چاپه روستو زمانه کښي خه ليکل سري وي د هغي
 په رڼا کښي به رايي قائمول وي. په تحقيق ډېر لوست
 بحث کېدے شي او ددغه بحث په رڼا کښي پرې کتابونه ليکلي

هم شي نودلته چي کومه موضوع ده هغه د ماخذ اهميت د سے
 د تحقيق دپاره به د روميني هغه ماخذ ذرائع - مصادر تلاش کول
 يي او جمع کول يي چي دکوم په بنياد چي به تحقيق نږده
 راځي پېش کوي او ياد کوم په بنياد - به تحقيق دخپل تحقيق
 ابتدا کوي او خپل مرام ته به ځان رسوي د تحقيق دپاره چي کوم
 ذرائع - ماخذات او مصادر استعمالول دي د هغې چ پوريات په
 دې مهديان کښي اهميت او ضرورت دے ولي چي بغير ددې نه
 تحقيق نه شي کېدے ددې مثال ديو عمارت بنياد وي ترڅو چي
 د عمارت بنياد دپاره کاڼے خټه - او نور لوازمات نه وي تيار
 نو عمارت نه شي جوړېدے دغه شان د تحقيق دپاره ماخذونه
 او ذرائع دکاڼي او خټې کار ورکوي -

دا ماخذونه ذرائع په دوه قسمه څخه دي چي يوتنه بنيادي
 يا ابتدايي ذرائع - ماخذات - مصادر وپېلے شي او دويمه ته
 ثانوي ماخذ يا ذرائع وپېلے شي - چي په انگريزي کښي ورته
 دارنگه ټکي استعمالېږي -

۱- بنيادي ماخذ (PRIMARY SOURCES)

۲- ثانوي ماخذ (SECONDARY SOURCES)

دلته به بړ تشریح یا تفصیل یا نول پکار وي چي لوستونکي ته
 اسانه شي -

۱- بنيادي ماخذ يا ذرائع :- | تحقيق چي هرکله په يو
 موضوع تحقيق کوي

نود هئي موضوع سره تعلق لرونڪي ڀڃوٽ ماخذ وٺڻ بنياد تي
 ماخذ کڻڻ شي اوڀر ڏي ڪنڀي هفتہ دستاویزات شامل ڏي ڇي ڀه
 هئي ڪنڀي د هفتہ واقعاتو ریکارڊ موجود وي ڇي تحقيق کونڪي
 يا بيڪونڪي ڀه ڇپلہ ڀيڊلي اورڀڊلي وي يعني ڀه بنيادي ذرائعو
 ڪنڀي د موقوع شهادت زيات اھميت لري ڇي ڀه هئي سرہ د
 تاريخ ڀه معقوليت ڪنڀي اضا فہ او شي اور قمر شڪ شہ ختمہ
 شي د ڇي۔ يونڊو ڀيٽس ڀه وڀا سرہ مور ڀيٽو بنيادي
 ماخذ يا مصادر ڀه دوو قسمون ڪنڀي تقسيم ڪري۔

ڀه ڏي ڪنڀي ذاتي
۱۔ بنيادي مخطوطات:۔ لاغذ وٺڻ۔ دستاويزي

ريڪارڊونہ مرڪي او نور متفرقه ڀيڙونہ شامل ڏي۔

ڀه ڏي ڪنڀي
۲۔ د مرڪزي حڪومت مطبوعات:۔ د صوبا تي

حڪومت مطبوعات خود نوشت سوانح عمري ياداشتونہ تقريرونہ
 د خطونو مجموعي اونور معاصر مضمونونہ شامل ڏي۔
 د بنيادي ماخذ مثال گران او محترم تحقيق۔ نقاد۔ شاعر۔
 د راسه سنگار پوهان همايون ھا ڀب ڀه ڇپل تاليف د تحقيق فن
 ڪنڀي ڀه صفحہ ۵۶ ڏي رنگ ڪنڀي ورڪوي۔

ڊاڪٽر جميل جالبلي ڀيڙيل تعريف تاريخ ادب اروچند
 اول ڪنڀي د قطب شاهي دور د شاعرانو د قلعي ننڍو
 او مطبوعہ تصانيفو ذڪر ڪري دے ڏي ڪنڀي ڇنڀي

تصانیف دهغه دنظره تهر شوي دي او د ځينو زكري د قطب شاهي دور
 د نورو محققينو د تحقيقي مقالو په خوله كړې دے . دې سلسله كښې د اکتبر
 جيل جالبې د قطب شاهي دور د معراج نامو ، وفات نامو او هلند زمانو
 هم ذكر كوي لکه د خپل کتاب تاريخ ادب اردو جلد اول په صفحه ۴۹۲ - ۴۹۳
 بيكي - د سيد بلاقي په ۱۳۵۴/۱۷۴۷ كښې د معراج نامې په نامه
 کتاب وليکلو .

د دې معراج نامې نسخه د اکتوبر په خپلو سترگوليدلې ده چې حواله ده؟
 ورکوي -

معراج نامه (قلعي) د انجمن ترقی اردو پاکستان ننه
 علاوه ته نورې قلعي نسخې زما تر نظره تهرې شوې دي
 چې د تصنيف سن په كښې ۱۳۵۶ وركړې شوي دے .

په دې عبارت كښې د سيد بلاقي د معراج نامې ذكر د بنيادي ماخذ
 حيثيت لري دا خو د بنيادي ماخذ يو مثال چې دلته پيش كړې شو .
 ۲- ثانوي ماخذونه :-

که چرې يو يکونکي يا محقق په خپله مقاله كښې د خواپې په توگه
 د بل دويم يکونکي په حواله اقتباس درج کړي نو داسې حواله يا اقتباس
 ثانوي ماخذ په حيثيت كښلې شي په دې كښې نصابي کتابونه
 چينټ يانې قيصې سرکاري اطلاعات - ذاتي بيانونه - تصويري مجلې
 و غېره د ثانوي ماخذ حيثيت لري د دې ماخذ مثال به په دې ډول
 وركړو د افغانستان سر محقق کران او محترم زلمی هیوادمل دخپل
 تالیف په هند كښې د پښتو ژبې او ادبياتو د ايجاد او ودې پړاوونه

په صفحه ۱۰۷ باندې يو اقتباس د بل په حواله وړکوي -

« ديوان رخته په پارسي او هندي ژبو دده ديوان
د ۷۰۰ څخه ډېر ټکي هم يادونه کړي او مفتي ولي الله
وييلي دي چې نواب محبت خان په پارسي ژبه يو قوي ديوان
لري »

په دې اقتباس کې د اظا هرې بې چي دغه ديوان زلجي هيواد مل
په خپله نه وويدل بلكه د مفتي ولي الله په حواله او د گلستان رحمت په
حواله د اقتباس ليكل دا وودناوي ماخذ شال حنې محققين د اقتباس حواله
نه وړکوي د مصنف چاپي اقتباس يکلي وي نوم هم نه وړکوي بلكه داسي
ترې ښکاري چې دا دده خپل معلومات دي دا يو د پرخښت کار او غلطه طريقه
ده په دې د تحقيق مقصد ختم شي -

کتابونه

- ۱- اېم سلطانه بخش، ډاکټر - اردو ميں اصول تحقيق د انتخاب
مقالات ۱ جلد اول - مقتدره قومي زبان اسلام آباد ستمبر ۱۹۸۹
- ۲- اېم سلطانه بخش، ډاکټر - اردو ميں اصول تحقيق د انتخاب
مقالات ۱ جلد دوم مقتدره قومي زبان اسلام آباد ۱۹۸۸
- ۳- هما محمد هايون - د تحقيق فن
اداره فکر و ادب مردان ۱۹۹۲
- ۴- هيواد مل زلجي - په هند کې د پښتو ژبې او ادبياتو
د پيچاد او ودې پړاوونه - شرکت پرنټنگ پريس لاهور ۱۹۹۴
- ۵- شاهيږي بسيم ډاکټر « ادبي تحقيق کي اصول مقتدره قومي زبان اسلام آباد.

پښتونثري ادب

پښتو ژبه په ادبي لحاظ سره عالمان او پوهان په دو حصو
کښې تقسيموي چې يوه نظم ده او بله نثر پښتو ادب کښې نظم
ډېر لويه حصه لري او نثري ادب ته ډېره کمه توجه ورکړې
شوې ده داميرکوړ نظم د شيخ متي مناجات رښت نیکه دعا
او دغه شان نور ډېر اثار چې په نظم سره دي او ښکاره دي
دغه سلسله تر اوسه جاري ده چې نثر کم او نظم زيات ليکلې
شي ددې وجه دا هم کېدې شي چې په نظم کښې کوم خوب والې
او سرور دې هغه په نثر کښې نيشته د نظم په ذريعه شاعر
خپل خيالات نظريات د بل ذهن ته ډېر په اسانه رسولې شي
او تر ډېره وخته پورې په زړه کښې ساتلې شي نظم ډېر د
انسان جذبات او احساسات دا ولې لږ لږ وي او د نظم ويونکي خيال
خپل کوي دا هر څه د نثر په ذريعه هم کېدې شي خو نثر داسا
ذهن ته ډېر په اسانه نه پرېوځي نو ادب چې خومره زياته
ترقي مومي نو هغه د نثر په ذريعه کېدې شي نثريو ډېر وسيع
او فراحه ميدان دې په دې کښې دا ادب هر يو صنف هائېدې

شي اوداد نثر کمال دے چي مونڊ د افسانې - ناول - ډرامې په ذريعه د معاشري اصلاح په ښه طريقه کولے شو او ددغه تخليقي اقداروپه وجه مونږ خپل ادب ژوندے او ښېدازه ساتلے شو په بل اړخ په تحقيقي او تاريخي مېدان کښي د نثر ډېر لږے مقام دے ددې په ذريعه مونږ د خپلو اصلاح کارناچي او خپل ديني اقدار هم بل ته په سرلوري سره وړاندې کولے شو نثريکل ډېر گوان اود سرخو بدي کار دے نثر څه ته وايي د نثر تعريف څه دے د نثر تعريف ستر محقق اروا ښاد عبدالعليم اثر افغاني په خپل کتاب پښتو ادب چاپ اداره اشاعت جلد پېښور، ۱۳۴۰ هـ په ص ۳۸۰ څه دا رنگه کوي -

نثر په لغت کښي ښندلو - پاشلو او خورولو ته وايي او په اصطلاح کښي هغه کلام دے چي د وزن د قېد نه خالي او آزاد وي -

ستر محقق اروا ښاد ډاکټر سيد انوار الحق په درې مياشتيني مجله پښتو جلد اول گڼه ۲ کال ۱۹۵۸ء ص ۱۹۵ باندې د نثر تعريف داسې کوي -

نثر په اصل کښي د عريف ښکې دے او معناي نوستل خورول او ښندل ده اصطلاحي معناي ده د نظم ضد نو اوديانو او عالمانو د نثر د پاره علمي تعريف دا مقرر کولے کلام چي په څه وزن يا بحر کښي تړلے نه وي نثر دې يا داسې ووايي چي دوښلو - لیکو

او د لوستو عامه هیغه نیغه ساده او بې تکلفه ژبه چې
د وزن او قافیو د تړون نه آزاده وي اوسپه په
کښې د هر قسم مفهوم او مطلب په ډېر اسانه او
ازادې سره بیانول شي نثر دے

د انځو وو د پښتو ادب د محققینو او پوهانو د نثر باره کښې
تعریفونه اوس گورو چې د خارج پوهان رستشرقین د نثر
معلق څه وايي د پښتو نثر ته که کتنې نوې کتاب تالیف د ستر
محقق ارواښاد عبدالحمید جیبی د افغانستان د علومو اکېډمي
له خوا په ۱۳۶۰ ش کښې چاپ په صفحه ۳ باندې یکي -
۱- ملتون وايي: پچ نثر هر څومره ساده رودکش
وي هغه مفید وي -

۲- کالوج یکي: فصیح او مناسب الفاظ چې وزن نه
لري نثر دے -

۳- موسیو روزوان وايي: د انسان په ژبه یا قلم
که کوم خیالات بشکاره شي او بې وزنه وي هغه
نثر دے -

ددې تعریفونو نه معلومه شوه چې نثر هغه دے چې د قافیې
او د وزن یا بحر د قېد نه آزاد وي او نظم په وزن - قافیه
ردیف پوښ وي -

د نثر قسمونه!

نثر په دوه قسمه دے (الف) د معنایه لحاظ (ب) د لفظ

په لحاظ - (الف) د معنایه لحاظ نثر درې قسمه دے چې هغه
په درنگه دے -

۱- موټرېچې دیوبل دیو هو لو دیاره کوې خبرې اترې کوؤ

یو قسم دا وي

۲- دوټم قسم ته خطابه یا وپنا وټلے شي په دې کني تقریبه -

بیانونه - وپنا کافي چچ عالمان او پوهان ې په جرگو - نوټو و

مخفونو او ټولنو کني کوي دا هم د نثر په قسمونو کني

شمارلے شي په یکلو کني کم او په وټلو کني زیات وي -

۳- تحریري نثر هم د نثر یو اهم قسم دے لکه چې دنوم منه

ظاهراً ده چې دا نثر دیک لاندې راځي او په کتابونو رسالو -

اخبارونو د نورو علمونو د مطلبونو دیاره په تحریر یا لیکو

کني چې کومه وپنا راځي دا تحریري نثر دے دا نثر د مطلب

او مضمون په لحاظ سره مختلف قسمونو لري او د ژوند

د مختلفو اړخونو سره تعلق لري لکه تاریخي - مذهبي -

اخلاقي - سیاسي - تحقیقي - اجتماعي ادبي وغیره دا

نثر د معنایه لحاظ دوه قسمه لري -

یو ته ساده سلیس نثر وایي دوټم شاعرانه اودانشاء

پردازی نثر دے درټم قسم نثر ته ادب لطیف اومشور

ادب هم وټلے شي -

(ب) نثر د لفظ په لحاظ دوه قسمه دي چې هغه درنگه دي

۱- قافیہ دار او متبّع او مرصع نثر -

۲- ساده نثر چي قافيه نه لري په دې وخت چي كوم نثر پيه
اخبارونو - رسالو کتابونو کي چاپ کيږي د اړه دې نثر
کي يکله شي -

پښتو ژبه کي دنثر ابتدا :-

پښتو ادب کي په نظم کي د پر کتابونه يکلي شوي او
نظم دنثر نه مخکي وجود کي راغلي - په پښتو ژبه نظم د
اميرکور (۱۱۳۹) خوا و شا شروع کيږي او د پښتو نثر متعلق
معلومات په (مکاناتو او قياساتو مبني دي پورې معلومه
نه ده چي ابتدا کله او شوه عالمان او پوهان د افغانستان
د ستر محقق ارواښاد عبدالحي حبيبي موندل کتاب پته
خزانة چي د محمد هوتک تاليف دے او په ادبي حلقو کي
متنازعه حيثيت لري دهغې په وايي چي د پښتو نثر
ابتدا د ابو محمد هاشم سرواڼي (۲۲۳ - ۲۹۷) خوا و شا
نه شوې ده او ده د عربو د اشعارو قضا
او بلاغت په پښتو ژبه کي په نثري توگه يو کتاب د
”سالو وېزمه“ په نوم او يکلو معنائې ده ”رېگستاني نسيم“ د
کتاب ورک دے او محمد هوتک په پته خزانة کي د لرغوني
پښتانه چي د شيخ کته تاليف دے نه روايت راخستے دے
نودا مونږ په يقين سره نه شو وپلے چي دا به دنثر
رو مبني کتاب وي وپي چي چايه له نه دے او وجود ي

نيشته به قياس او امکان دا خبره مبني ده - دغه شان د
 دې نه پس يو بل کتاب د تذکرة الاولياء د سلمان ماکو چي
 په ۶۱۲ هـ خوا و شا کني تېر شوه دے - د قندهار سره نږدې په
 ارغشا کني اوسېدوځني عالمان وايي چي دا کتاب د پښتو نثر يو مينه کار
 دے وايي چي څو پاڼي ې ارواښاد حبيبي موندلې دي او په دغه
 پاڼو کني د شيخ بستيني - شيخ ملکيار، شيخ اسماعيل، شيخ مختيار
 غوندي د لويو وليانو ذکر شوه دے دا کتاب د فريدالدين عطار د
 فارسي تذکرة الاولياء غوندي يو تذکره ده چي په کني د صفه
 وخت د لويو لويو وليانو ذکر شوه نوځني عالمان او پوهان دا
 کتاب د پښتو نثر يو مينه کار نه مني صفه خلک چي دا مکمل کتاب نه
 دے موندلے شوه بلکه څو پاڼي موندلے شوې زما په خيال که
 دا څو پاڼي هم په پښتو نثر کني شته نو دا د نشر ابتدا وه په
 اکثريتي توگه چي عالمان او پوهان په کوم کتاب متفق دي چي
 دا د نشر او لنه کتاب دے هغه د ستر صوفي مبارز - توريال پير روښان
 عبدالله ارمېر باريدي کتاب "خير البيان" دے چي د موندلو
 اعزاز ې د پښتو اکېډمي په پېښور يونيورسټي د اټريپکټر ارواښاد
 مولانا عبدالقادر ته حاصل دے چي د جرمني د کتابتون نه ې ماڼکرو
 فلم په شکل راوړو او چاپ ې کړو ددې نه معلومه شوه چي د
 پښتو نشر ابتدا د سلمان ماکو د تذکرة الاولياء دغه موندلو شوو
 پاڼو نه شوه او د نشر يو مينه کار خير البيان دے ددې کتاب
 نه پس په پښتو نثر کني د باريدي روښان مخالف ستر عالم اخوند

دروېزه مخزن الاسلام وليکلو دکتابونه په مجمع او مرصع نثر کې
 ليکلي شوي داد نهمې صدي نه تر يولسمې صدي پورې دور دو
 ددې نه پس په دې دور کې نورو عالمانو هم لکه کريم داد د
 اخوند دروېزه زوے - بابو جان ، ملا مست زمند ، الله يار - اخوند
 قاسم هم په پښتو نثر کې کتابونه وليکل نه يواځې بايزيد روښان
 د پښتو نثر رو مښت کتاب او ليکلو بلکه د پښتو رسم الخط خاص الفاظ
 ې هم وضع کړل دغه دور کې ټول کتابونه په مجمع او مرصع نثر
 کې ليکلي شوي په دې دور کې د خوشحال بابا دور راځي چې په دغه
 دور کې نثر ساده سلس او په خوب انداز کې شروع شو او د خوشحال
 بابا کورنۍ ددې نثر ابتداء او کړه د خوشحال بابا دستار نامه او د
 زامنو عبدالقادر خان خټک بکلمه سته - گوهر خان خټک قلب اسير د
 افضل خان خټک چې د خوشحال بابا نمسه وو تاريخ مرصع - علم خانه دانش
 ساده نثر ابتداء ې اخوند ناکي نموني دي او تر اوسه د خان بابا خاندان
 د پښتو ژبې خدمت ته ملا تړې ده او پښتو ژبه ې په هر مهال کې
 هلته او ښکاره کړي او ژوندۍ ساتلې ده ددې دوره پس چې کوم
 دور راځي په دغه دور کې نثر هم مخ په وړاندې ځي او ترقي کوي
 په کې محاورې - متلونه پياوړه او اخوند ناکي لندې جملې استعمال
 شوي دغه او سته دور د په افغانستان کې ددې دور د نثر د
 مهال نوموړي مولوي صالح محمد غلام محي الدين افغان ، مولوي
 عبدالووف قانع - زمر يالې - خادم دے او په شمالي پښتونخوا کې
 مولوي سيد احمد شاه رضواني ، منشي احمد جان ، سيد راحت زرخيلي

مولوي احمد دتگي او داسي نور پياوړي پوهان عالمان تر اوسه
 پورې د پښتو نثر ته ښکلا او ځلا وړکوي خو بيا هم په روايتي توگه
 نظم د نثر نه په پښتو ادب کېې مخکېني او زيات دس او نثر کم پوهانو
 ته پکاږي چې نثر ته زياته توجه او پام را وگرځوي که هغه افسانه
 وي که ډرامه - که ناول وي او که کل تحقيق وي او که تاريخ په هر
 صنف او اړخ کې په نثر کېې زيات ښکل او کړي شي

کتابونه:

- ۱- اثر عبدالمجيد پښتو ادب اداره اشاعت سرحد پېښور ۱۳۴۰ هـ
- ۲- رېښتین صدیق الله د پښتو نثر هنداره یونیورسټي بکا بکښي
 پېښور -
- ۳- د افغان یا د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي ۱۳۶۰ هـ ش
- ۴- رضا محمد افضل د پښتو نثر تاریخ عظیم پېښنگ هاؤس پېښور
 ۱۹۶۸ هـ
- ۵- رفیع حبیب الله د پښتو نثر وفاق وړاندکوي د افغانستان اکاډمي د
 تاریخ او ادب ټولنه ۱۳۵۰ هـ ش -
- ۶- مریم یاقی د پښتو نثر تاریخي او تنقیدي جائیزه - تاج
 کتب خانہ پېښور، ۱۹۸۶ هـ
- ۷- جیبی عبدالحی پښتو نثر ته که کتنې پښتو ټولنه افغانستان
 علومو اکېډمي ۱۳۶۰ هـ ش -

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**